

C/2025/622

30.1.2025.

DOSLOVNO IZVJEŠĆE OD 18. SIJEČNJA 2024.

(C/2025/622)

EUROPSKI PARLAMENT

ZASJEDANJE 2023. – 2024.

Dnevne sjednice od 15. do 18. siječnja 2024.

STRASBOURG

Sadržaj	Stranica
1. Nastavak zasjedanja	4
2. Nedavna ekološka katastrofa uzrokovana gubitkom plastičnih peleta i njezin utjecaj na onečišćenje mikro-plastikom u morskim i obalnim staništima (rasprava)	4
3. Provedba zajedničke ribarstvene politike i buduće perspektive (rasprava)	17
4. Akcijski plan EU-a: Zaštita i obnova morskih ekosustava za održivo i otporno ribarstvo (rasprava)	27
5. Primjena Uredbe o zajedničkoj organizaciji tržišta (ZOT) u ribarstvu i akvakulturi – Uredba (EU) br. 1379/2013 (rasprava)	38
6. Nastavak zasjedanja	43
7. Glasovanje	43
7.1. Kontinuirani progon Falun Gong u Kini, posebno slučaj Dinga Yuandea (RC-B9-0067/2024, B9-0079/2024, B9-0082/2024, B9-0067/2024, B9-0070/2024, B9-0074/2024) (glasovanje)	43
7.2. Prijetnja pojave gladi zbog širenja sukoba u Sudanu (RC-B9-0063/2024, B9-0063/2024, B9-0066/2024, B9-0072/2024, B9-0076/2024, B9-0078/2024, B9-0080/2024) (glasovanje)	43
7.3. Tadžikistan: državna represija nad neovisnim medijima (RC-B9-0064/2024, B9-0064/2024, B9-0065/2024, B9-0081/2024, B9-0083/2024, B9-0084/2024, B9-0085/2024) (glasovanje)	43

Sadržaj	Stranica
7.4. Izvješće o provedbi Uredbe (EZ) br. 1924/2006 o prehrambenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani (A9-0416/2023 - Tilly Metz) (glasovanje)	43
7.5. Zaštita financijskih interesa Europske unije – borba protiv prijevара – godišnje izvješće za 2022. (A9-0434/2023 - Maria Grapini) (glasovanje)	44
7.6. Oblikovanje stajališta EU-a o obvezujućem instrumentu UN-a o poslovanju i ljudskim pravima, a posebno o pristupu pravnim sredstvima i zaštiti žrtava (A9-0421/2023 - Heidi Hautala) (glasovanje)	44
7.7. Utjecaj nezakonitog ribolova na sigurnost opskrbe hranom – uloga Europske unije (A9-0433/2023 - Nuno Melo) (glasovanje)	45
7.8. Proširenje popisa područja kriminaliteta u EU-u na govor mržnje i zločine iz mržnje (A9-0377/2023 - Maite Pagazaurtundúa) (glasovanje)	45
7.9. Provedba zajedničke ribarstvene politike i buduće perspektive (A9-0357/2023 - Gabriel Mato) (glasovanje)	45
7.10. Akcijski plan EU-a: Zaštita i obnova morskih ekosustava za održivo i otporno ribarstvo (A9-0437/2023 - Niclas Herbst) (glasovanje)	45
7.11. Primjena Uredbe o zajedničkoj organizaciji tržišta (ZOT) u ribarstvu i akvakulturi – Uredba (EU) br. 1379/2013 (A9-0406/2023 - Izaskun Bilbao Barandica) (glasovanje)	45
7.12. Rodni aspekti povećanja troškova života i utjecaja energetske krize (A9-0430/2023 - Alice Kuhnke) (glasovanje)	45
7.13. Geotermalna energija (A9-0432/2023 - Zdzisław Krasnodębski) (glasovanje)	45
7.14. Stanje temeljnih prava u EU-u 2022. i 2023. (A9-0376/2023 - Katarina Barley) (glasovanje)	45
7.15. Humanitarna situacija u Gazi, potreba za postizanjem prekida vatre i rizici regionalne eskalacije (RC-B9-0068/2024, B9-0068/2024, B9-0069/2024, B9-0071/2024, B9-0073/2024, B9-0075/2024, B9-0077/2024) (glasovanje)	45
7.16. Revizija mandata Europskog nadzornog tijela za rad (B9-0059/2024) (glasovanje)	46
7.17. Stanje u Mađarskoj i zamrznuta sredstva EU-a (B9-0086/2024) (glasovanje)	46
8. Nastavak zasjedanja	46
9. Usvajanje zapisnika s prethodne dnevne sjednice	46
10. Nedavne revizije EU-a koje su pokazale da se konjsko meso iz Urugvaja i Argentine s nepouzdanim službenim deklaracijama i nepoznatom poviješću upotrebe lijekova uvozi u EU (rasprava)	46
11. Obrazloženja glasovanja	52
11.1. Proširenje popisa područja kriminaliteta u EU-u na govor mržnje i zločine iz mržnje (A9-0377/2023 - Maite Pagazaurtundúa)	52

Sadržaj	Stranica
11.2. Rodni aspekti povećanja troškova života i utjecaja energetske krize (A9-0430/2023 - Alice Kuhnke)	52
11.3. Geotermalna energija (A9-0432/2023 - Zdzisław Krasnodębski)	54
11.4. Stanje temeljnih prava u EU-u 2022. i 2023. (A9-0376/2023 - Katarina Barley)	54
11.5. Humanitarna situacija u Gazi, potreba za postizanjem prekida vatre i rizici regionalne eskalacije (RC-B9-0068/2024, B9-0068/2024, B9-0069/2024, B9-0071/2024, B9-0073/2024, B9-0075/2024, B9-0077/2024)	55
11.6. Revizija mandata Europskog nadzornog tijela za rad (B9-0059/2024)	57
11.7. Stanje u Mađarskoj i zamrznuta sredstva EU-a (B9-0086/2024)	57
12. Usvajanje zapisnika s današnje dnevne sjednice i prosljeđivanje usvojenih tekstova	59
13. Kalendar sljedećih dnevnih sjednica	59
14. Zatvaranje dnevne sjednice	59
15. Prekid zasjedanja	59

DOSLOVNO IZVJEŠĆE OD 18. SIJEČNJA 2024.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ

Αντιπρόεδρος

1. Nastavak zasjedanja

(Η συνεδρίαση αρχίζει στις 9.01)

2. Nedavna ekološka katastrofa uzrokovana gubitkom plastičnih peleta i njezin utjecaj na onečišćenje mikroplastikom u morskim i obalnim staništima (rasprava)

Πρόεδρος. – Το πρώτο σημείο στην ημερήσια διάταξη αφορά τη δήλωση της Επιτροπής με θέμα:

Πρόσφατη οικολογική καταστροφή σχετικά με τις απώλειες κόκκων πλαστικού και οι επιπτώσεις της στη ρύπανση από μικροπλαστικά στους θαλάσσιους και παράκτιους οικοτόπους (2024/2513(RSP)).

Virginijus Sinkevičius, Member of the Commission. – Mr President, honourable Members, good morning. Plastic pellet spills, like the recent event on the Spanish coast or the French coast last year, give rise to a wave of public concern. Such accidents are occasional, but they create sudden and significant negative impacts on some regions.

Other regions have been struggling with the endemic pollution by plastic pellets due to poor handling at every stage of the supply chain, and such pollution may not have been always as visible as in major accidents, but it has nonetheless harmful impacts on soils and waters, on lives and livelihoods. So the need for action is clear.

That's why in October last year, the Commission put forward a proposal for a regulation on preventing plastic pellet losses. The primary focus is on prevention because once pellets enter the environment, they are difficult and costly to capture. And I would like to thank Parliament for giving priority to the work of this proposal in such a busy period of time.

Coming back to the case at hand, let me begin with the tools that we already have at EU level to assist. The EU system hosted in the European Maritime Safety Agency allows the sharing of information between countries on containers lost at sea. It was duly activated in this case. Other forms of EU support are available through the Emergency Response Coordination Centre, EU Civil Protection Mechanism, for example, and the EU Solidarity Fund. Support might be also available from funds such as the European Maritime Fisheries and Aquaculture Fund and Cohesion Funds.

So the reasons for the fall remain to be investigated as well as the responsibilities. In the meantime, the clean-up is ongoing, but these operations are costly in terms of time and equipment, and they are also very challenging, especially at sea. That is why accidental and operational losses should be best avoided in the first place, and when losses occur, the polluter pays principle must apply.

So the Commission proposal on plastic pellet losses requires economic operators to act in the following order. Firstly, they have to take action to prevent any spills. Then comes the containment obligation to ensure that spill pellets do not leak to the environment. And thirdly, if pellets pollute the environment, the clean-up must be ensured. So the proposal covers operators that produce, store or convert plastic pellets into products, and EU and non-EU carriers transporting pellets by road, rail and inland waterways in the Union.

Given the international nature of maritime transport, this sector was not included in the proposal, so the Commission is, however, actively working at the International Maritime Organisation (IMO) to tackle highly complex matter. The IMO is examining the issue of plastic pellets transportation in containers intensively, notably on three aspects.

So firstly, good quality packaging to withstand the shocks and handling normally encountered during transport. Second, transport information to clearly identify those freight containers containing plastic pellets, and thirdly, safe storage to minimise the hazards to the marine environment. Specifically, freight containers with plastic pellets should be stored under deck whenever possible or on board in sheltered areas of exposed decks.

So we are determined, with the support of the Member States, to speed up this work with the International Maritime Organisation and help take decisions. This would avoid ending up with a patchwork of different regional and national rules, and in particular, given that many containers are loaded onto ships in ports outside the EU. So it is important that these rules are agreed and adopted worldwide to be effective.

At the same time, we are ready to consider the inclusion of further provisions in EU law on the basis of the developments at the International Maritime Organisation. So this could include a ban on the carriage of pellets in bulk, and also tighter rules on the quality of packaging and the transport of pellets in the main body of ships. In this way, we would already reduce the risk of pellets washing up on our beaches. Protecting coastal and marine ecosystems is in the interests of all.

The EU's blue economy sectors including fisheries, aquaculture and coastal tourism are directly affected by plastic pellet pollution. So we need firm action by all parties involved, as sea waters are transboundary and this will require close cooperation among Member States.

Despite our efforts, the sea remains unpredictable and at times a dangerous place to operate, so adverse weather conditions may unavoidably lead to catastrophic events. It is then that remediation solutions are necessary, so the Commission will pursue the evaluation of the Marine Strategy Framework Directive, which already contains provisions to protect the marine environment against harm caused by litter. The Environmental Liability Directive, which offers limited protection in this regard, will also be subject to evaluation.

The Commission will continue to contribute to the research guidance, promotion and support of best handling practice with a view to reducing any possible effects caused by plastic pellet losses. Reducing microplastic pollution is also an objective of the EU Mission 'Restore Our Ocean and Waters', which is developing and demonstrating innovative solutions to prevent, eliminate and monitor microplastics in our ocean and waters.

Finally, I would like to point out the new international instrument on plastic pollution that is currently being negotiated. Let me stress the importance of including a legally binding provision to prevent release of plastics into the environment through the life cycle.

I am confident that together, we will find the best way to deal with the current crisis and pave the way to preventing such crises in the future. This entails the rapid adoption of the proposal on plastic pellets, and I am sure that we are all united in our determination to do all we can to avert such ecological disasters.

Deirdre Clune, on behalf of the PPE Group. – Mr President, Commissioner, as we speak today, hundreds of workers and volunteers are working day and night to clean up those millions of plastic pellets that have washed up on their shores in Galicia. They are doing so because they want to protect their environment, their fishing, their shellfish industry and their livelihoods in the tourism sector.

They're asking questions, such as: how did this happen? Could it have been prevented? Could the extent of the damage that we are seeing today have been reduced? Why was there such a delay before they saw action and support from their government? What happened from the 8 December 2023 to 3 January 2024? Why did it take so long for their regional government to be informed so that they could take action?

They want to know what's to be done at European level, to prevent, to minimise and to better coordinate a response to such a serious event in the future. It has to be noted that the company responsible for the transport of these pellets did act and inform as soon as they could. They will investigate how it happened and they will contribute to the clean-up.

I am glad to see that the Spanish Public Prosecutor has started an investigation. We must provide answers, but we must also give direction as to how such a scenario can be avoided or reduced in the future. This spillage has brought into focus the regulation on preventing microplastic pollution that's currently being considered here in this Parliament, a regulation that aims to see measures applied across the plastic industry chain to reduce pellet lost by up to 70%. I want to see the adoption of this report, a practical regulation that will be effective.

We must act to prevent such spillages, we must commit to containing spillages and to reducing their impact in the environment, and we must have a coordinated clean-up response to help and support those vulnerable communities who suffer and bear the brunt of these environmental spills.

Nicolás González Casares, *en nombre del Grupo S&D*. – Señor presidente, señor comisario, *a miña terra*, Galicia, enfrenta hoy una doble marea: una marea plástica y una marea de incompetencia, ocultación y mentiras por parte del Gobierno autonómico del PP, cuya nefasta gestión ha dejado a ayuntamientos y ciudadanos a su suerte en las tareas de limpieza. La Xunta ha pasado semanas negando la importancia de una contaminación, la provocada por los microplásticos, que es una prioridad clave para la Comisión y también para el Grupo Socialista, que lidera esta iniciativa en la Cámara.

Los pélets no son bolitas, como dice el Gobierno de la Comunidad. Son un riesgo para el medio ambiente y un riesgo potencial para la salud que hay que combatir, como lo hacen la Comisión y el Gobierno de España. La contaminación por plásticos hay que enfrentarla, y este problema que ahora se ve en Galicia necesita una legislación europea reforzada, no ocultación y mentiras como hace el Partido Popular.

Por cierto, señores del PP, aclárense: unos días se ponen del lado de los contaminantes, negando que esto existe, diciendo que no necesitamos más ambición en la legislación europea, y ahora parece que la marea los trae hacia nosotros y entran en razón, reconociendo el grave error que han cometido en Galicia. Esto lo vamos a solucionar los gallegos votando, en mi caso, a «The Best», a Besteiro, pero ustedes han hecho una muy mala gestión. No se ría, señora Montserrat. Han hecho una muy mala gestión desde la Xunta de Galicia.

Catherine Chabaud, *au nom du groupe Renew*. – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, chers collègues, dans cet hémicycle, tous les objets plastiques que vous avez autour de vous sont passés par le stade de granulés, parce que c'est la matière première du plastique.

Pendant des années, nos côtes ont été marquées par des marées noires, et aujourd'hui elles le sont par des marées blanches, qui sont aussi nocives car ces granulés sont du pétrole transformé et se confondent avec les grains de sable. La catastrophe qui s'est produite en Galice – et toutes mes pensées à mes collègues espagnols – comme les précédentes, nous alertent à nouveau sur la nécessité de mettre en place des mesures de prévention efficaces.

J'ai un peu envie de taper du poing sur la table parce que les solutions existent depuis longtemps et ne sont pas appliquées, et elles ne sont pas si difficiles à mettre en œuvre. Il y a des fuites, comme on l'a dit, à tous les stades de manipulation de ces granulés, mais comment peut-on encore accepter que des containers tombent aujourd'hui à la mer? A minima, il faut les stocker à l'intérieur des cales.

Nous devons continuer à pousser l'Organisation maritime internationale à avancer sur la traçabilité des containers, et dans le texte sur les granulés que nous travaillons aujourd'hui, je pousserai pour assurer aussi la traçabilité des granulés eux-mêmes afin d'identifier les responsabilités.

Ska Keller, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Mr President, dear colleagues, unfortunately, the catastrophe that we see happening in Galicia is just the tip of an enormous iceberg. The pollution of our sea with over a billion plastic pellets is a huge disaster for the environment, for marine animals and for local communities, but this disaster is not even 1% of the plastic pellets lost every single year.

We need to stop this ongoing catastrophe. No one is gaining anything from unused plastic pellets, flakes or powders getting lost. It's high time to give clear requirements to producers, handlers and carriers of plastic raw materials to make sure that plastic pellet losses are prevented and, if they happen, that they are reported and that there is a liability for those carriers and handlers.

The Commission has put forward a proposal that I very much welcome, and I am sure the Parliament will make sure that this legislation will become even stronger and more waterproof. Let's not wait until more disasters are happening in Galicia or elsewhere. Let's put an end to this wasteful handling of our very limited resources. Let's just not leave a plastic trace on our planet.

Jorge Buxadé Villalba, *en nombre del Grupo ECR*. – Señor presidente, las playas de Galicia están afectadas por un vertido de pélets. Y a ustedes solo les preocupa sacar rédito electoral. Los socialistas están jugando a la carta del desastre ambiental, a pesar de que las playas son dominio público nacional. Los populares, jugando la baza de un protoseparatismo que azuza en Galicia el desapego al conjunto de la nación.

Lo mejor que podían hacer es retirarse unos y otros y ahorrarnos este espectáculo bochornoso, porque a ustedes les importa un bledo la protección del litoral. Les gusta hablar del planeta y del cambio climático, pero la protección del patrimonio litoral empieza en lo local, en la playa, en los ríos, especialmente en el saneamiento de los bosques. Una ecología humana, sana, patriótica y conservadora.

La verdadera catástrofe no son los pélets en la playa, sino la destrucción del sector pesquero español, especialmente en Galicia, que populares y socialistas han promovido durante los últimos cuarenta años, ejecutando sistemáticamente agendas extranjeras: deslocalización de la producción y de la industria de transformación a terceros países, restricciones a la pesca derivadas de la extensión de las zonas económicas exclusivas y medidas regulatorias abusivas de la Unión que han llevado a Galicia y a toda España de la suficiencia a la dependencia.

El efecto de sus medidas ha sido demoledor: reducción de la flota pesquera en caladeros europeos en más del 25 % y caída de las capturas en más del 21 % en solo diez años. Pérdida de 20 000 empleos desde 2004. Destrucción del 15 % de las empresas transformadoras, envejecimiento de la población y antigüedad de la flota.

Y, mientras, las importaciones de países extracomunitarios han crecido un 97 % en diez años. ¿De dónde? De sus amigos...: de China y de Marruecos.

Esta es la verdadera catástrofe y todos tapan sus vergüenzas. Han destruido un sector floreciente. Y, a pesar de que seguimos siendo la principal flota pesquera en toda Europa, va en franca caída. Así que menos pélets y más buques.

Aurélia Beigneux, *au nom du groupe ID*. – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, le mois dernier, l'Europe a été témoin d'une nouvelle catastrophe maritime. Des milliers de granulés de plastique se sont retrouvés dispersés dans l'océan Atlantique, au large des côtes espagnoles. Ce phénomène n'est pas nouveau puisque chaque année, ce sont 230 000 tonnes de microbilles qui finissent dans l'environnement, et l'Europe représente à elle seule les deux tiers de cette pollution.

Alors oui, l'Union européenne porte une responsabilité écrasante en fermant les yeux sur les désastres de sa politique de libre-échange totalement débridée. Et ne comptons pas sur les groupes de gauche qui instrumentalisent ces sujets uniquement à des fins électorales. À l'heure des affrontements commerciaux entre la Chine et les États-Unis, des tensions au Proche-Orient ou dans la mer Rouge, nous payons encore une fois très cher le prix de notre dépendance au reste du monde.

Agir pour la réindustrialisation, c'est agir non seulement pour les citoyens européens et pour leur pouvoir d'achat, mais aussi pour l'environnement et la souveraineté. Les mêmes erreurs provoquent les mêmes conséquences. Il est donc temps de changer de paradigme.

Idoia Villanueva Ruiz, en nombre del Grupo *The Left*. – Señor presidente, más de un mes después del vertido de pélets plásticos que hoy inundan las playas de Galicia y otras regiones del Cantábrico, la Xunta de Galicia, gobernada por el Partido Popular, sigue negando la gravedad de la catástrofe.

El mismo Partido Popular que niega el cambio climático y que solo veía algunos hilillos de plastilina en el vertido del petróleo del *Prestige* ha dicho que los pélets no solo no son tóxicos, sino que son comestibles. Este es el nivel de irresponsabilidad y de desvergüenza.

La emergencia ambiental que sacude a Galicia señala claramente la necesidad de que exista una legislación europea ambiciosa que acabe con la impunidad de las empresas que se niegan a responsabilizarse del vertido y de la limpieza y que obligue a las autoridades a actuar de manera inmediata.

Desde luego necesitamos proteger el medio ambiente y nuestro sector pesquero. El vertido del día ocho es una catástrofe. Lo ocurrido desde entonces es una negligencia. *Nunca más*.

Maria Angela Danzi (NI). – Signor Presidente, signor Commissario, onorevoli colleghi, i pellet di plastica sono una delle maggiori fonti di inquinamento da microplastiche: si disperdono nell'aria, nell'acqua e nel suolo; abitano i nostri corpi e quelli degli animali.

L'obiettivo ambizioso della Commissione di ridurre il rilascio di plastica del 70 % è una boccata d'ossigeno per i nostri ecosistemi marini e terrestri che soffocano sotto il peso dell'inquinamento.

Migliori pratiche di gestione della filiera, certificazioni obbligatorie, una metodologia armonizzata per monitorare e prevenire l'inquinamento da microplastiche: sono queste le soluzioni intelligenti che stabiliscono concretamente per gli attori del settore regole e strumenti da impiegare nell'esclusivo interesse della salute. La salute è una sola!

Una misura come questa non è una goccia nel mare, ma un sorso di vita per molti. È questa l'Europa di cui abbiamo bisogno, è questa l'Europa che vogliamo.

Dolors Montserrat (PPE). – Señor presidente, señores de la izquierda... ¿tan nerviosos están por cosechar otra derrota electoral? Miren, a la costa española —y no solo de Galicia— están llegando pélets de un contenedor. Podríamos hablar del trabajo que está haciendo la Xunta de Galicia, de las más de 350 personas que están trabajando en más de 55 playas, de los helicópteros y de las embarcaciones en el mar. Pero esto no les interesa, porque lo que la izquierda pretende es ganar de manera miserable en esta crisis lo que ha sido incapaz de ganar desde la oposición.

Si en vez de pélets fuera la amnistía, y en vez de Rueda fuera Puigdemont, ya estarían ustedes actuando sin rechistar, tan rápidos para ceder ante el chantaje de un prófugo de la justicia, pero tan lentos e irresponsables para arrimar el hombro en una crisis que afecta a todos.

Galicia actúa. Háganlo ustedes en el mar, que para eso les compete. Pedirles responsabilidad es demasiado, pero, si no son capaces, al menos abandonen el oportunismo político, la mentira y la manipulación.

João Albuquerque (S&D). – Senhor Presidente, 26 toneladas de pequenas partículas de plástico perdidas no mar e nas costas da Galiza e das Astúrias. São imagens trágicas de milhões e milhões de péletes a poluir o nosso ambiente, e quero enviar uma palavra de apoio e agradecimento aos nossos irmãos da Galiza, que têm passado dias e dias a tentarem limpar as suas preciosas praias.

O relatório, que pude elaborar e apresentar publicamente, para impedir a poluição de microplásticos provocada por péletes, teve como objetivo melhorar a proposta da Comissão em três aspetos principais. Todos vimos que, uma vez perdidos no ambiente, estes plásticos são muito difíceis de recolher. Por isso, todos os nossos esforços devem ser colocados em medidas eficazes de prevenção, que reduzam ou eliminem por completo as perdas deste material no ambiente.

Este desastre demonstrou, também, a necessidade de alargarmos a legislação à regulação do transporte marítimo. Por isso, como dizia o comissário, devemos reforçar a pressão junto da Organização Marítima Internacional e procurar medidas eficazes para o espaço marítimo europeu.

Por fim, a introdução de medidas dissuasoras, dos diferentes operadores da cadeia de valor, tem de ser feita de forma eficaz, incluindo através de um reforço dos mecanismos de sanção. Mas deixem-me ser claro: nenhum cidadão europeu – e certamente ninguém na Galiza – entenderá se os responsáveis por estes desastres não sejam também responsabilizados pela recuperação dos ecossistemas afetados.

Para terminar, lanço aqui um apelo: não deixemos este desastre ecológico morrer na praia. Espero que a infeliz dimensão desta tragédia possa servir, pelo menos, para sensibilizar a direita para esta questão. Medidas de prevenção mais ambiciosas e exigentes não são um mero capricho, são a solução para evitar que a população da Galiza tenha de passar, 21 anos depois, por mais um evento traumático. Espero encontrar-vos do lado certo da história.

Nils Torvalds (Renew). – Mr President, dearest Commissioner, I have with me three different reports here, and they are all telling the same sad story. Containers lost at sea are a huge problem. The catastrophe off the coast of Portugal and Spain actually involved six containers. What we see in the reports, it goes for the US vessel El Faro and for the EVER SMART, is that the containers are usually stacked in a criminal way.

In the future, with more storms you're going to have more problems, more catastrophes, if we don't get the vessels in order. The equipment is bad, the vessels are old and they are stacked in a way which is not according to the rules. So what you have on the top of a stack is a too-heavy container. When the ship starts rolling 20% to the left and to starboard and port, then you have it there. So we have to get the rules to work, and if we don't get them, the catastrophes will be there.

Ana Miranda (Verts/ALE). – Señor presidente, como eurodiputada *galega*, pedí este debate ante la catástrofe medioambiental de la marea de pélets que inunda la costa de mi país, *Galiza*. No es solo un problema *galego*, es un problema europeo, como comentamos hoy con usted, señor comisario.

El 8 de diciembre fue el accidente. El 13 llegan los primeros pélets. El 4 de enero el Gobierno *galego* se dirige a los *concellos*, casi un mes después, para decirles que era su responsabilidad limpiar las playas. Ante la inacción del Gobierno *galego*, tuvieron que limpiar en solitario, sintiéndose abandonados y desbordados.

Aprovecho para saludar a la alcaldesa de Muros, María Lago, que está en la tribuna, ejemplo de dignidad, junto con el alcalde de Ribeira y los voluntarios en la lucha contra esta tragedia ecológica. Gracias a los eurodiputados y eurodiputadas de cinco grupos políticos por haber firmado la carta que le enviaremos, señor comisario. *Galiza non está soa*.

El Gobierno *galego* tardó un mes en activar el plan anticontaminación y la alerta 2. Este es un caso evidente de negación de la catástrofe. No hay más que escuchar a los señores y señoras del PP, que repiten consignas que les vienen de *Galiza* de improvisación, de manipulación, de negligencia en la gestión y de falta de transparencia. El Gobierno del PP le llama «bolitas de plástico» a más de mil sacos de pélets que no paran de llegar a nuestra costa. *Que pouco lles doe!* ¡Qué incompetencia!

Galicia es una nación pesquera con recursos marinos y biodiversidad única. Esta contaminación plástica afecta al medio marino y, desde luego, puede afectar al modo de vida del sector de la pesca y del marisqueo, al que traslado todo el apoyo del BNG. El Gobierno del PP les perjudica desde hace catorce años. Eso sí que perjudica al sector pesquero, señores del PP. No vengan aquí a tratar de desviar la atención como hacen en la TVG. Este domingo hay una manifestación en Santiago con más de cien colectivos que la apoyan, incluido el sector pesquero.

Pero esta mala gestión no es nueva. Nos recuerda el desastre del *Prestige*. No han aprendido nada. Su desfachatez es tal que la Xunta encargó a una empresa de marketing vinculada al PP parte de la limpieza de los pélets: «Se os dará un chalequito de la Xunta y, si queréis recoger los pélets, mucho mejor», dijeron.

Lo que el Gobierno *galego* no hace lo hacemos aquí nosotras y nosotros, reclamando que se considere a los pélets mercancías peligrosas para evitar pérdidas accidentales y que se les considere contaminantes en el nuevo Reglamento sobre las pérdidas de microplásticos.

(La oradora se expresa en una lengua no oficial).

(La oradora acepta responder a una pregunta formulada con arreglo al procedimiento de la «tarjeta azul»).

José Gusmão (The Left), *Pergunta segundo o procedimento «cartão azul»*. – Senhora Deputada Ana Miranda, antes de mais, a nossa solidariedade para a Galiza e para o seu povo pelo que se passou. Mas queria falar um pouco sobre a resposta.

Aliás, disse que está aqui a presidente da Câmara Municipal de Muros. Queríamos saber se houve apoio da parte do Governo galego, porque, na imprensa portuguesa, surgiram notícias de que a limpeza estaria a ser feita pelas prefeituras, pelos ativistas ambientalistas, por marinheiros, mas com muito pouco apoio do Governo galego, e queria confirmar se essa é a realidade.

Ana Miranda (Verts/ALE), *Resposta segundo o procedimento «cartão azul»*. – Muito obrigada pela pergunta. O governo do PP na Galiza, como acabou bem de dizer, demorou mais de um mês para pedir a ajuda do Estado.

Eu falo na minha língua. Muito obrigada.

Ainda hoje, continuamos esperando. Em toda a Galiza, há 469 trabalhadores, contratados pelo Governo galego, a limpar 1500 quilómetros de costa...

No me interrompa. Tome una tila o, si no, licor café.

... rejeitando o pessoal de limpeza oferecido pelo Governo do Estado. Graças ao acordo com a seguradora, por exemplo, o Conselho Prefeitura de Muros tem 100 trabalhadores limpando as praias.

Y no tengo la respuesta escrita, tengo los datos aquí, señora Montserrat... *(el presidente retira la palabra a la oradora).*

Hermann Tertsch (ECR). – Señor presidente, para aclarar las cosas: el día 18 de febrero hay elecciones en Galicia. Es una región española con una costa preciosa que ha tenido ahora un vertido de pélets, como están teniendo las costas de Tarragona, en Cataluña, continuamente y que no hacen que tengamos un encuentro de estos aquí.

Tranquilos, que el título es absolutamente erróneo. No hay ninguna catástrofe ecológica, hay un problema que hay que solventar, pero es un problema más. Lo que pasa es que el Gobierno español, el Gobierno socialista, está dando un golpe de Estado y entonces cualquier cosa, cualquier cosa, les viene bien para que se hable de otra cosa. Está dando una amnistía que ayer mismo les dijeron que es un golpe de Estado, que es ilegal lo que están haciendo, están dinamitando la judicatura española, pero prefieren por eso buscar bolitas, que en algunas playas es más fácil encontrar monedas de dos euros que los pélets esos, los pélets esos que son la catástrofe.

En ese sentido, el Gobierno blandito de Galicia se debía dedicar mucho más a la defensa de Galicia, de sus costas y a luchar contra la Agenda 2030, que es culpable de lo que está pasando allí.

Marisa Matias (The Left). – Senhor Presidente, Caros Colegas, raras vezes vimos demonstração tão clara do desprezo pelas pessoas e pelo sofrimento das pessoas, como acabámos de ver, mas pronto – é bom tornar as coisas claras. Quero começar por agradecer à colega Ana Miranda a pressão para a realização deste debate, que é muito importante, como se está a provar.

O povo galego está, mais uma vez, a ser vítima de um desastre ambiental. São 26 toneladas de pequenos péletes que entraram no mar. Tal como aconteceu na maré negra do Prestige, há quase 20 anos, a inércia e incompetência das autoridades galegas do PP é inaceitável. A poluição dos nossos ecossistemas marinhos por microplásticos não pode ficar impune, nem na Galiza, nem em nenhuma parte do planeta.

Os impactos ambientais são gigantes e vão continuar a estender-se. Estima-se que, até à primavera, os péletes continuem a chegar à costa, não apenas da Galiza, mas também de Portugal e de França. Precisamos, por isso, de medidas ambiciosas, para evitar a contaminação e a poluição por microplásticos e para evitar que estas situações continuem a existir.

E obrigada à clareza dos deputados da direita espanhola, não só pela confirmação do negacionismo ambiental, como pelo desprezo total pelas pessoas que estão a sofrer.

Ivan Vilibor Sinčić (NI). – Poštovani predsjedavajući, plastične pelete i njihov utjecaj na zagađenje plastikom je značajan. Svaka ekološka katastrofa je veliki gubitak za život na zemlji, pa tako i ova u Galiciji, međutim, 80 % otpada u moru dolazi s kopna, a ne od aktivnosti vezanih uz more. Zato je potrebno da svaka država izgradi svoj i sebi prilagođen sustav gospodarenja otpadom uz najbolje dostupne tehnologije i maksimalnu moguću reciklažu. U nekim vrstama otpada možda je pametnije da se dvije ili nekoliko država udruže jer nemaju količine pa da obrada bude učinkovitija.

Nemojmo se zavaravati, reciklaža plastike je na niskim granama i velike količine, otkad je Kina to zabranila, se jednostavno brodovima voze u Maleziju, Tajland ili Vijetnam. U Hrvatskoj je gospodarenje otpadom jako loše. U glavnom gradu nedavno je došlo do velikog odrona smeća. U Osijeku je izgorilo skladište plastike, a bale su još uvijek u Varaždinu. Svi centri gospodarenja otpadom koji su izgrađeni su loši. Uništavaju okoliš, zdravlje i lokalne proračune, a oni koji će se graditi bit će isti takvi. O tome sam nebrojeno puta govorio.

Krivim domaći organizirani kriminal kojem vlast u Zagrebu, recimo, nije u stanju stati na kraj, a u skandalu s ministrom Filipovićem pokazala se tko doista drma Fondom za zaštitu okoliša i novcem koji je tamo. Odgovaran je europski JASPERS koji odobrava sve te loše projekte koje mu taj kriminal daje i verificira. Hrvati moraju skupiti političke snage i stati tome na kraj inače će živjeti u zemlji ekoloških katastrofa.

Lídia Pereira (PPE). – Senhor Presidente, um acidente que não podia ter acontecido, aconteceu. Um cargueiro perdeu, perto da costa da Península Ibérica, mais de mil sacos com pequenos plásticos, conhecidos como péletes, que estão a dar à costa, sobretudo no norte de Espanha, na Galiza, desde o início deste ano. Este foi um acidente que nem o Governo português, nem o Governo regional da Galiza, nem o nacional de Espanha podiam ter evitado.

Mas o que nos define a todos, mas particularmente àqueles que assumem posições políticas e de decisão, é a forma como respondemos às adversidades. O Governo português, num raro laivo de eficácia, com prontidão, informou o Governo de Espanha. O governo socialista, o PSOE de Pedro Sánchez, resolveu brincar com a situação e ignorou o aviso. Não pode ser, portanto, com menos que genuína surpresa que vemos a hipocrisia do PSOE, a tentar branquear a sua responsabilidade. Está, de forma atabalhoada, incompetente, trapalhona, a tentar responsabilizar o Governo regional da Galiza, depois de ter menosprezado e até ignorado o problema, quando o Governo regional mostra ser o único verdadeiramente preocupado em minimizar esta questão ambiental.

A intervenção no mar cabe ao Governo nacional, não ao Governo regional, como querem fazer passar. Sánchez e o seu governo devem – caso tenham alguma dignidade política – pedir desculpa, pedir desculpa a todos, mas principalmente aos galegos, pela incapacidade e, pior que isso, pelos estragos ambientais que a sua paralisia política está a provocar.

De resto, não deixa de ser curioso que, quando pedimos um debate sobre o Estado de direito em Espanha, sejamos acusados de isso ser um debate nacional, e aqui estamos a debater um tema regional – muito bem para a esquerda!

Marek Paweł Balt (S&D). – Panie Przewodniczący! Panie Komisarzu! Koleżanki i koledzy! Co roku do mórz i oceanów dostaje się około 160 tysięcy ton granulatu plastikowego i 12 milionów ton różnego rodzaju zanieczyszczonego plastiku, który zanieczyszcza nasze ekosystemy. Nie od dzisiaj wiemy, że zanieczyszczenia plastikiem mórz i oceanów wpływają negatywnie na organizmy ryb oraz ludzi, którzy mogą być narażeni na spożycie tych zanieczyszczeń w sposób pośredni i bezpośredni. Katastrofa ekologiczna, która zaczęła się w Portugalii i dosięgnęła hiszpańską Galicję, może dotknąć również innych europejskich wybrzeży. Ta sytuacja pokazuje, że musimy zwiększyć kontrolę nad bezpieczeństwem przewożenia towarów toksycznych wokół Europy, zastosować monitoring i służby szybkiego reagowania, które będą mogły szybko zapobiegać skażeniom lub ograniczać ich zasięg i skutki dla środowiska.

W ramach zasady „zanieczyszczających płaci” firmy muszą ponosić większą odpowiedzialność za towary zgubione w trakcie ich przewożenia, tak aby bardziej opłacało się zachować bezpieczeństwo transportu niż zapłacić koszty ubezpieczenia. Potrzebne są również narzędzia, które pomogą lokalnym społecznościom w walce o zachowanie czystego środowiska będącego gwarancją zdrowia ludzi i zwierząt. Musimy doprowadzić do tego, aby oceany nie były darmowym wysypiskiem śmieci.

Izaskun Bilbao Barandica (Renew). – Señor presidente, la marea de pélets de plástico que afecta al litoral oeste de la península Ibérica, y particularmente a Galicia, podría llevarnos a una discusión sobre la reacción local ante un accidente de este tipo. Creo que la situación compromete más a quienes más discuten sobre quién vio o cuándo avisó en vez de centrarse en colaborar para aplicar al caso las lecciones aprendidas tras la catástrofe del *Prestige*. En la costa vasca eso intenta la estrategia de colaboración público-privada Itxas Ertza entre la flota pesquera, las autoridades y los institutos científicos.

Ese debate es local y puede contaminar el europeo, que es aquí obligatorio. Tenemos que centrarnos en prevenir y evitar nuevos vertidos. Necesitamos que la Organización Marítima Internacional califique como peligroso este material, así como impulsar a ese nivel medidas obligatorias sobre sus condiciones de transporte y su control. Desde tierra, la industria del plástico tiene la obligación de aplicar tecnología e innovación para encontrar alternativas a los pélets.

A nosotros se nos abre otro reto: ya regulamos la caducidad de los plásticos de un solo uso; fijemos plazos para que esta materia se transporte en el futuro en formatos que, en caso del vertido, se puedan recoger y controlar.

Francisco Guerreiro (Verts/ALE). – Senhor Presidente, Senhor Comissário, Caros Colegas, eu acho que este ponto – e esta tragédia, que infelizmente aconteceu na Galiza e que também está presente na costa portuguesa – demonstra um papel positivo da União Europeia. E aqui, muitas vezes, vemos a extrema-direita a culpar tudo: os globalistas, a falta de inação da União Europeia.

Mas é bom ressaltar que a União Europeia, e nomeadamente as instituições europeias, têm feito o seu caminho, têm feito o seu trabalho: não só de legislação aqui no Parlamento, mas depois também a nível internacional, para garantir que toda a cadeia de produção e distribuição destas mercadorias – que devem ser consideradas perigosas – é, efetivamente, eficaz e que conseguimos responder nestes pontos precisos a estas emergências.

E ressaltar também, aqui, o papel da Agência Europeia de Segurança Marítima, que foi criada há cerca de duas décadas, com a tragédia que aconteceu com o *Prestige* e que demonstra também esta vontade da União Europeia, num conjunto e numa forma global, em atacar estes fenómenos.

E, aqui, a extrema-direita, mais uma vez, vem cá, faz dois ou três clipes para os *Youtubes* e para os *TikToks* e depois sai e, basicamente, culpa tudo e mais alguns, e depois não fica aqui para responder nem sequer a uma pergunta.

Gabriel Mato (PPE). – Señor presidente, nos preocupa la pérdida de pélets que se produce en Portugal y que afecta a las costas españolas de Asturias, Galicia, País Vasco y Cantabria... ¡Claro que nos preocupa! Pero a la izquierda y a los nacionalistas solo les interesan las elecciones gallegas del 18 de febrero. Y por eso hoy tenemos este debate.

Nos preocupa —y mucho— que el Gobierno de España haya hecho dejación de sus obligaciones y responsabilidades. A la izquierda y a los nacionalistas solo les preocupa tratar de desprestigiar al Gobierno de Galicia —18 de febrero....—.

Nos preocupan las afirmaciones y testimonios falsos. A la izquierda y a los nacionalistas no les preocupa esto absolutamente nada. A la izquierda y a los nacionalistas solo les preocupa el 18 de febrero.

Nos preocupa buscar soluciones para todas las costas afectadas y evitar que situaciones así vuelvan a producirse. A la izquierda y a los nacionalistas no les preocupa el daño que su campaña contra la Xunta pueda causar a los pescadores y a los consumidores gallegos —18 de febrero....—.

Pero ¿saben una cosa? Afortunadamente, su vergonzosa campaña tiene plazo de caducidad, precisamente ese 18 de febrero.

Hasta entonces, nosotros seguiremos como siempre, a pesar de los socialistas y nacionalistas, trabajando por el bienestar de los gallegos y de todos los españoles, sin excepción.

Pierre Karleskind (Renew). – Oui, un point d'ordre: l'interprétation a été indisponible en français pendant toute l'intervention de notre collègue Gabriel Mato, donc nous n'avons pas pu bénéficier de l'intervention de Monsieur Mato. Je le regrette.

Mohammed Chahim, *namens de S&D-Fractie*. – Voorzitter, het lijkt onzichtbaar, maar het is toch een ramp. Een ramp die pas echt zichtbaar wordt als je met een zeef door het zand gaat. Wat overblijft, zijn ontelbaar kleine plastic korrels. Dat lijkt misschien niet zo gevaarlijk, maar als microplastics eenmaal in zee belanden, vormen deze korrels een enorme bedreiging voor de natuur, het milieu, maar ook de visindustrie.

Met goedbedoelde opruimacties komen wij daar niet. Om zo een ecologische ramp te voorkomen, is het van belang dat alle betrokken partijen in de keten zich inzetten voor het voorkomen van verlies. Dat wij meer lokaal gaan produceren en hergebruik gaan stimuleren. En als het dan toch misgaat, moet de lokale overheid voorbereid zijn. Dat lijkt hier niet het geval.

Toch moeten wij ons ook afvragen: waarom krijgen wij nog zoveel van dit spul? Waarom hebben wij nog zoveel van dit spul nodig? Wij moeten onze plasticverslaving onder controle krijgen. De vermindering van het gebruik van microplastics, bijvoorbeeld in flesjes en zakjes, is een noodzakelijke stap in de goede richting.

Laten wij streven naar een wereld waarin microplastics niet langer onzichtbaar zijn en vooral afwezig zijn in onze oceanen en ecosystemen.

María Soraya Rodríguez Ramos (Renew). – Señor presidente, 6 contenedores del buque *Toconao*, 1 050 sacos, cada uno con 25 kilos de pélets. Esta es una tragedia ambiental, pero no es un caso aislado: sabemos que entre 52 000 y 184 000 toneladas de pélets se vierten al medio ambiente en la Unión Europea cada año.

Es por ello, señor comisario, que es absolutamente necesario que en el Reglamento de pélets incluyamos el transporte marítimo de pélets dentro de su ámbito de aplicación. Necesitamos una ley europea que imponga obligaciones claras a los operadores económicos y transportistas para evitar la pérdida de estos pélets. Pero también necesitamos, señor comisario, una ley que establezca un protocolo claro de cómo deben actuar los veintisiete Estados miembros para que no suceda, por ejemplo, lo que ha sucedido en España, donde, desde el 8 de diciembre, no sabemos exactamente qué ha hecho el Gobierno de España para evitar que estos pélets lleguen a la costa y donde los Gobiernos autonómicos se están preguntando si los pélets son tóxicos o no. ¡Por Dios, son plásticos! Son plásticos que están ahogando nuestros océanos.

De verdad, no merece la pena esta batalla política. Las elecciones *galegas* pasarán, pero los plásticos van a seguir en nuestros mares y en nuestras costas.

Grace O'Sullivan (Verts/ALE). – Mr President, this, my friends, is an oil spill by another name: the spilling of millions of plastic pellets into the sea off Galicia is a crime. It should be considered as serious as the oil tanker *Prestige* spill off the coast of Galicia in 2002, or the many other hundreds of environmental disasters we have become familiar with in this plastic age.

Unlike the transport of materials like crude oil, which is classified as a hazard to transport, there is still no such regulation for the transport of crude plastics. This must change. The petrochemical plastic industries cannot be defended. We should act like the people of Skibbereen in my constituency in Ireland South, who, when a large multinational tried to build a plastic-pellet factory in their beautiful, scenic town, they said loud and clear, 'We will not support the plague of plastic'. And I agree.

Francisco José Millán Mon (PPE). – Señor presidente, señor comisario, como me temía, aquí ha habido muchas exageraciones, mentiras y falsedades. Estoy convencido, además, de que este debate no se produciría si no hubiera próximamente elecciones en Galicia, lo estamos comprobando.

Galicia es víctima de una doble injusticia por parte del Gobierno de España. Conocedor este último del accidente desde el día 8 de diciembre, solo informa a la Xunta casi un mes más tarde, el 3 de enero. Además —segunda injusticia—, no cumple con sus funciones y no activa ni los medios ni los planes que corresponden.

Puedo asegurarle, señor comisario Sinkevičius, que la Xunta de Galicia ni descansa ni descansará hasta que las costas y playas queden totalmente limpias. Está realizando un enorme despliegue de medios, además, por mar y aire, más allá de sus competencias, a la vista de la total inacción del Gobierno español.

En las últimas semanas asistimos —hoy también— a una maquinaria de desinformación, un auténtico vertido de bulos por parte del Gobierno de España y también del Partido Socialista y del Bloque Nacionalista Galego, haciendo incluso pasar por gallegas fotos de Sri Lanka y de Texas.

Hago un llamamiento al sentido común, a la responsabilidad. Por favor, abandonen ya las maniobras electorales y las falsedades. Me temo, además, que pueden dañar la imagen de Galicia y de nuestra prestigiosa cadena mar-industria. Desde el Partido Popular, desde luego, no lo podemos permitir.

Christel Schaldemose (S&D). – Hr. formand! Lige nu er vi vidne til en miljøkatastrofe på vores vestlige kyster i EU. Den her plastikgranulat, der falder over bord fra store fragtskibe, forurener havet og skyller op på stranden. Både fisk og fugle spiser de små plastikkugler, fordi de ligner havdyr og plankton. Giftige kemikalier trænger fra plastikken ud i blodbanerne på dyrene. Det bliver ikke nedbrudt, og når de små fisk bliver spist af de større, følger plastikkuglerne med, og kemikalierne også. Dyrene lider. Vores natur lider. Vi bliver nødt til at få sat alt ind på at få ryddet op. Plastikken skal op af havet og væk fra stranden.

Det er opgaven her og nu, men på den lange bane bliver vi også nødt til at sikre os, at de her miljøkatastrofer ikke kan finde sted. Det kræver, at vi gør brug af nye politiske løsninger. Alt for ofte falder containere ned fra skibe. Senest i december faldt 46 containere ned fra et skib ud for den danske kyst. Vi skal gå forrest i Europa og kræve, at skibsfarten gør noget ved det her. Vi skal minimere risikoen for miljøkatastrofer i fremtiden.

Clara Aguilera (S&D). – Señor presidente, quiero, sobre todo, en estas primeras palabras, agradecer a toda la sociedad civil, especialmente gallega, el esfuerzo que está haciendo para recoger y eliminar los residuos en las playas de Galicia. La sociedad civil gallega está demostrando estar a la altura de las circunstancias, muy por encima incluso de este debate.

Señorías, dejemos en paz al sector pesquero gallego. Es un sector profesional que hace su trabajo bien. No mezclamos unas cosas con otras. Esperemos, comisario, y usted lo ha dicho bien, que esta nueva catástrofe medioambiental sirva para tomar medidas europeas eficaces de prevención para evitar nuevos vertidos y los daños medioambientales que ocasionan estos microplásticos. Aprendamos la lección de esta situación tremenda.

Pero ante todo hay que actuar. Y ahí es donde se está midiendo el Gobierno gallego, que está demostrando una gran negligencia. Hay que evitar el impacto medioambiental. Es fundamental tomar medidas y limpiar y después buscar responsabilidades.

Y, señorías, permítanme decir que es inaudito que al PP español, europeo y a la extrema derecha, que ya se fue hace rato, les preocupe que traigamos este debate aquí porque hay elecciones. Si ellos traen toda la basura que ellos generan en España para hacer los debates aquí y criticar a Pedro Sánchez... Menuda cara dura. Señores negacionistas del cambio climático, la mejor muestra: el PP español. No tienen crédito.

Διαδίκασια «Catch-the-Eye»

Niclas Herbst (PPE). – Mr President, this is a very important issue for all of us in Europe, and it truly is just the tip of the iceberg, so let's just put the election campaigning aside. And my question would be, also to the Commissioner, how did the Spanish Government inform you? And how were France, for example, as a neighbouring country, informed by the Spanish Government? That is a crucial European question.

I recognise that not many colleagues here talked about, for example, the legislative package on maritime security. And I also remember that somebody who spoke one month ago here in Parliament, Mr Sánchez, did not talk about this issue at all. Frankly speaking, he did not talk about European issues at all.

So my question would be, how did the Spanish Government inform the European government?

Isabel Carvalhais (S&D). – Senhor Presidente, Caros Colegas, milhões de péletes nas praias galegas é, sim, uma catástrofe ambiental. As autoridades regionais podem dizer que não são tóxicas, mas nós estamos a falar de material não biodegradável em larga escala, que permanece por tempo indefinido nos ecossistemas marinhos, prejudicando, ameaçando esses ecossistemas, ameaçando, por isso também, a própria indústria pesqueira e mariscadora, e as comunidades galegas que vivem também do turismo costeiro.

Claro que, no imediato, há que ter uma ação rápida para tentar mitigar o impacto ambiental e económico, porque esse sim, eu acho que ainda se vai fazer sentir, quando chegar o verão. Mas, após a resposta imediata, a União Europeia necessita realmente de medidas que ajudem a prevenir acidentes desta natureza, sobretudo nas exigências a impor às frotas sob bandeira de conveniência, que atuam sob padrões de segurança e de proteção ambiental muito abaixo dos europeus.

E registo, por isso, como positivo as palavras do senhor comissário, e aguardamos, então, por mais ação concreta.

Jordi Solé (Verts/ALE). – Señor presidente, todo el apoyo al pueblo *galego* que, otra vez, sufre una catástrofe ecológica en sus mares y en sus playas, pero también sufre la incompetencia de su Gobierno, de la Xunta, que reacciona tarde y mal.

En mi país, en Cataluña, desgraciadamente, también conocemos el problema de la contaminación por pélets en las costas, una situación particularmente grave en la playa de La Pineda, cerca del polígono petroquímico de Tarragona.

Después de haber interlocutado con todos los actores de la cadena de valor y haber propuesto compromisos de buenas prácticas, y también, hay que decirlo, tras un papel muy relevante de la sociedad civil, el Gobierno catalán ha abierto expediente a ocho empresas químicas, y la Fiscalía, hace apenas dos días, también ha decidido actuar. La cuestión es que tiene que ser posible encontrar el origen de estos vertidos y penalizar a sus responsables.

En este sentido, la nueva legislación europea —a la cual, señor comisario, damos la bienvenida— debería dar más herramientas, tanto para prevenir los vertidos y, por tanto, la contaminación, como para que estos no queden impunes si se producen.

Petros Kokkalis (The Left). – Mr President, dear colleagues, yesterday here we debated about the decision of Norway to drill the deep sea in the Arctic, and we asked for a moratorium. If that doesn't happen, they drill. Do you know what they will find? They will find plastic.

There's so much plastic. Ska calculated there is 100 billion tonnes every year. There is a great plastic garbage patch – Plastic Island – in the Pacific Ocean, which is three times the size of France. And there are five of these islands, and we produce more and more plastic.

So dear Commissioner Sinkevičius, when this mandate began, we talked about a blue deal. And you've done a great job. You pushed forward the ocean agreement at the Biodiversity COP15 Kunming-Montreal. You reached an agreement on the Beyond National Jurisdiction Agreement (High Seas Treaty). I think it is time to be serious about our zero pollution commitment on the Green Deal, talk about the next mandate and realise that we must stop the plastic addiction.

Plastics are fossil fuels, and the people of Galicia are suffering from another oil spill, like Grace said, 20 years later. We must deal with that and realise that transitioning away from fossil fuels, as we discussed in COP 28, includes getting away from plastics.

Marc Tarabella (NI). – Monsieur le Président, chaque année, des millions de tonnes de plastique sont déversées dans les océans et cette pollution menace la vie marine et détruit les écosystèmes. D'après une étude de l'ONU, 100 000 mammifères marins meurent chaque année à cause de l'ingestion de plastique ou de l'emmêlement dans les débris plastiques.

Plus grave encore, d'ici 2050, on pourrait compter plus de plastique que de poissons dans les océans. Mais il s'agit également d'un enjeu de santé publique puisque nous ingérons près de 50 000 particules de microplastiques par an. Il est évident qu'à terme, les conséquences médicales pour chacun d'entre nous, pour nos enfants et pour leurs enfants, représentent un immense danger.

La proposition de la Commission sur la prévention des pertes de granulés plastiques constitue une bonne base de travail, mais le Parlement européen se doit d'être encore plus ambitieux. Il est plus que temps d'agir pour lutter contre cette catastrophe écologique et sanitaire qui, hélas, malheureusement, se répète.

Sara Cerdas (S&D). – Senhor Presidente, Senhor Comissário, Caros Colegas, esta catástrofe traz a má memória do trágico acidente com o navio Prestige, de há 20 anos. Mais uma vez, a ação desleixada do ser humano causa uma crise ambiental nestes territórios, e esta catástrofe terá graves consequências e não apenas para as comunidades afetadas. E, ao contrário do que a deputada Lúcia Pereira diz, este não é um problema regional. Este é um assunto europeu.

Como relatora-sombra para a revisão da diretiva que prevê as regras para a poluição provocada por navios, defendo sanções mais pesadas para quem polui e uma fiscalização mais apertada, e as autoridades competentes devem prever uma avaliação de impacto ambiental destas catástrofes e a implementação de medidas preventivas para evitar futuros desastres ambientais.

Uma palavra final de solidariedade para a Galiza e os nossos irmãos galegos e aos que incansavelmente trabalham para mitigar as consequências desta catástrofe.

Malte Gallée (Verts/ALE). – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Wenn 26 Tonnen an Plastikpellets ins Meer fallen, dann ist das tragisch, dann ist das ein Unfall. Aber vor allem ist es verantwortungslos von den Unternehmen, die genau das verantworten, von den Schifffereiunternehmen, von den Unternehmen, die diese Pellets genau so verfrachten, dass es die Möglichkeit gibt, dass sie ins Meer fallen.

Und genau das ist doch das riesengroße Problem, dass Umweltverschmutzung einfach immer noch viel zu billig ist. Es ist eine ökonomische Kalkulation der Unternehmen. Es ist ein Risiko, das sie eingehen.

Und genau das müssen wir ändern. Und genau deswegen ist es so wahnsinnig wichtig, dass wir diese Verordnung zu den Plastikpellets jetzt auf den Weg bringen und wirklich sicherstellen, dass auf internationaler Ebene die Ozeane, dass auch die Arbeit in diesen Regionen betrachtet wird.

Es ergibt natürlich keinen Sinn, wenn wir sagen, wir schauen nur, dass die Pellets innerhalb Europas auf unseren Binnengewässern nicht von Bord gehen. Wir brauchen internationale Standards. Das sind wir der Umweltbewegung schuldig. Das sind wir all den Menschen schuldig, die jetzt gerade in ihrer Freizeit die Pellets aus dem Sand kratzen.

(Λήξη της διαδικασίας «Catch-theEye»)

Virginijus Sinkevičius, Member of the Commission. – Mr President, honourable Members, first of all, what is very clear is that today's debate shows the importance of tackling pollution by plastic pellets as well as the complexity of this issue. There are no easy solutions, but we do need bold and decisive action to protect our oceans and to deliver on the zero pollution target.

We are committed to reducing plastic litter at sea by 50% and microplastics released into the environment by 30% by 2030. Some may be inclined to look at these targets as sort of nice figures, but when pollution strikes for real, like on the Spanish coast, we see that environmental concerns climb to the top of the political agenda.

So success will depend on our joint coordinated efforts to support decisive and rapid actions and decisions at all relevant levels.

Regarding maritime transport, dear colleagues, I heard your request and we are ready to consider its inclusion in EU law. For instance, to forbid the carriage of pellets in bulk and to work together on ensuring good quality packaging and safe storage on board ships. We are also calling on all parties involved to act at international level.

We urge all Member States to unite their efforts at the International Maritime Organisation for a swift conclusion of the deliberations on this topic.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 171 του Κανονισμού)

Laura Ballarín Cereza (S&D), *por escrito*. – El pasado 8 de diciembre, el buque Toconao, con bandera de Liberia, perdió seis contenedores cargados de sacos de pélets plásticos frente a las costas de Portugal. Desde entonces, 26 toneladas de pélets han llegado al mar y a las costas españolas, especialmente de Galicia. Cada año, unas 160 000 toneladas de pélets y 12 millones de toneladas de diversos tipos de plástico contaminado entran en nuestros mares y océanos, contaminando nuestros ecosistemas. Frente a este desastre, es necesario: en primer lugar, gobiernos que, a diferencia de lo hecho por el PP al frente del Gobierno de Galicia, no mientan a sus ciudadanos y actúen para paliar las consecuencias de los vertidos; en segundo lugar, reforzar la legislación europea para prevenir estos vertidos. Desde el Grupo S&D estamos liderando las negociaciones para lograr un nuevo reglamento ambicioso, que incluya la obligación de la restauración de los ecosistemas afectados cuando se produzcan vertidos, amplíe el ámbito de aplicación de los planes de prevención y cubra el conjunto de los medios de transporte, también el marítimo. El PPE debe decidir si está del lado de la industria contaminante o del lado de quienes sufren las consecuencias de la contaminación.

Alicia Homs Ginel (S&D), *por escrito*. – El pasado 8 de diciembre, el buque Toconao, con bandera de Liberia, perdió seis contenedores cargados de sacos de pélets plásticos frente a las costas de Portugal. Desde entonces, 26 toneladas de pélets han llegado al mar y a las costas españolas, especialmente de Galicia. Cada año, unas 160 000 toneladas de pélets y 12 millones de toneladas de diversos tipos de plástico contaminado entran en nuestros mares y océanos, contaminando nuestros ecosistemas. Frente a este desastre, es necesario: en primer lugar, gobiernos que, a diferencia de lo hecho por el PP al frente del Gobierno de Galicia, no mientan a sus ciudadanos y actúen para paliar las consecuencias de los vertidos; en segundo lugar, reforzar la legislación europea para prevenir estos vertidos. Desde el Grupo S&D estamos liderando las negociaciones para lograr un nuevo reglamento ambicioso, que incluya la obligación de la restauración de los ecosistemas afectados cuando se produzcan vertidos, amplíe el ámbito de aplicación de los planes de prevención y cubra el conjunto de los medios de transporte, también el marítimo. El PPE debe decidir si está del lado de la industria contaminante o del lado de quienes sufren las consecuencias de la contaminación.

César Luena (S&D), *por escrito*. – El pasado 8 de diciembre, el buque Toconao, con bandera de Liberia, perdió seis contenedores cargados de sacos de pélets plásticos frente a las costas de Portugal. Desde entonces, 26 toneladas de pélets han llegado al mar y a las costas españolas, especialmente de Galicia. Cada año, unas 160 000 toneladas de pélets y 12 millones de toneladas de diversos tipos de plástico contaminado entran en nuestros mares y océanos, contaminando nuestros ecosistemas. Frente a este desastre, es necesario: en primer lugar, gobiernos que, a diferencia de lo hecho por el PP al frente del Gobierno de Galicia, no mientan a sus ciudadanos y actúen para paliar las consecuencias de los vertidos; en segundo lugar, reforzar la legislación europea para prevenir estos vertidos. Desde el Grupo S&D estamos liderando las negociaciones para lograr un nuevo reglamento ambicioso, que incluya la obligación de la restauración de los ecosistemas afectados cuando se produzcan vertidos, amplíe el ámbito de aplicación de los planes de prevención y cubra el conjunto de los medios de transporte, también el marítimo. El PPE debe decidir si está del lado de la industria contaminante o del lado de quienes sufren las consecuencias de la contaminación.

3. Provedba zajedničke ribarstvene politike i buduće perspektive (rasprava)

Πρόεδρος. – Το επόμενο σημείο στην ημερήσια διάταξη αφορά την έκθεση του κ. Gabriel Mato, εξ ονόματος της Επιτροπής Αλιείας, σχετικά με την τρέχουσα κατάσταση όσον αφορά την εφαρμογή της κοινής αλιευτικής πολιτικής και τις μελλοντικές προοπτικές (2021/2169(INI)) (A9-0357/2023).

Gabriel Mato, *ponente*. – Señor presidente, señor comisario, sabe que le tengo aprecio y me ha oído muchas veces decirle —y yo sé que no le gusta que se lo diga— que han beneficiado a la ecología sobre la economía, a la protección del medio ambiente sobre la protección de los pescadores de la Unión Europea, a la gobernanza local de los océanos sobre la buena gobernanza dentro de la Unión, donde los pescadores deberían estar en el corazón de la gestión local. Han descuidado la necesidad de un campo de juego equitativo para los productos de la Unión Europea y los importados, imponiendo restricciones solo a los pescadores y productores de acuicultura de la Unión Europea.

Se han perdido muchas oportunidades: la oportunidad de hacer que el sector pesquero europeo, líder en sostenibilidad, sea también líder en competitividad frente a flotas poderosas como las de China, Rusia o Noruega; la oportunidad de reconocer y promover el papel estratégico de la pesca y acuicultura en el contexto del Pacto Verde; la oportunidad de adaptar la mal concebida y obsoleta política pesquera común (PPC) de la Unión Europea a los desafíos y necesidades actuales, como garantizar la disponibilidad y seguridad alimentaria y atraer a jóvenes para la continuidad de esta profesión vital para la sociedad.

Su oposición categórica a abrir el debate para una reforma de la PPC ha creado un malestar sin precedentes en el sector pesquero, un sector fuertemente afectado por las crisis y que necesita del apoyo de Europa más que nunca. La actual PPC no está bien concebida. En 2013 introdujimos, quizá apresuradamente, objetivos políticos rígidos. Es verdad que nadie tenía entonces la respuesta a las preguntas sobre sus posibles efectos en la práctica. El problema es que hoy descubrimos que en la vida real son imposibles de lograr. El resultado es la desconfianza de los pescadores.

Los objetivos de la actual PPC están demasiado centrados en la protección del medio ambiente. Aunque nadie discrepa de que necesitamos ecosistemas saludables para la prosperidad económica, lo que la actual PPC pasa por alto es la necesidad de asegurar que el pescado se capture de manera sostenible y no se desperdicie en el altar de la protección ambiental.

La actual PPC está desactualizada. La realidad que enfrenta hoy el sector pesquero no se pudo prever en 2012, cuando se diseñaba la PPC. Paralelamente, se establecieron nuevos objetivos y prioridades difíciles, como la descarbonización, la obligación de desembarque o el rendimiento máximo sostenible.

Pero la actual PPC no proporciona las herramientas adecuadas para alcanzar estos objetivos. La actual PPC no tiene en cuenta las especificidades y desafíos de la pesca a pequeña escala, a las mariscadoras ni a las cofradías, ni tampoco a los pescadores de las regiones ultraperiféricas, como mi región, Canarias. Sin embargo, estos juegan un papel socioeconómico absolutamente vital en las comunidades costeras a las que pertenecen.

Los sectores pesquero y acuícola y toda la cadena de valor son estratégicos en el contexto del Pacto Verde y contribuyen a la seguridad alimentaria y también al patrimonio cultural, turístico y gastronómico de las comunidades costeras e insulares de Europa. Además, su valor estratégico se ha demostrado especialmente en el contexto del *Brexit* durante la pandemia de COVID-19 o la guerra de Ucrania.

Pero la pesca también es estratégica desde el punto de vista geopolítico. A través de su flota de larga distancia, la Unión Europea está presente en todo el mundo. Dada toda esta información, mientras continuamos implementando la actual PPC, cuando sea necesario, debemos reformarla y adaptarla en consecuencia. No tengamos miedo a abordar esa reforma o adaptación.

Por último, me gustaría terminar agradeciendo a los ponentes alternativos, también al Consejo y a la Comisión, por las francas discusiones que hemos tenido y las contribuciones que me han hecho llegar durante la larga elaboración de este informe.

Virginijus Sinkevičius, *Member of the Commission*. – Mr President, honourable Members, given the cumulative crisis we have been or are still faced with, be it climate change or the loss of natural resources, COVID-19 or the energy crisis, it is our collective responsibility to help the EU fisheries and aquaculture sectors to become more resilient so that they can continue to provide citizens with high-quality food.

I would like to, first of all, start by thanking the rapporteur, Mr Mato, and all shadow rapporteurs for the work they have put into this report, and I truly welcome that it acknowledges the importance and the merits of the common fisheries policy and of its main objective to achieve environmental, economic and social sustainability.

I agree with you that the compliance and implementation of the landing obligations remain challenging. Your report asked for a socio-economic impact analysis, which the Commission has already carried out in 2022 and which has shown that the landing obligation so far has not had a big impact, including socio-economically, as unfortunately, it is not consistently complied with.

Regarding the call to assess alternative ways to minimise unwanted catches, we would first need to know what the upcoming evaluation of the landing obligation bring and, as you know well, the European Maritime, Fisheries and Aquaculture Fund already provides effective support to more selective and less impacting fishing techniques.

One point on which the Commission cannot agree is that to decarbonise our fishing fleet, to ensure generational renewal or to increase safety on board, we need to necessarily increase the fishing capacity limits. It is crucial that the size of the fleet remains in balance with the available fishing opportunities if we want to ensure sustainable fisheries management.

Besides, several member states have a non-negligible margin between the active capacity of their fleets and their fishing capacity ceiling, and they can – and should – allocate this margin where needed to facilitate the modernisation of the fleet. I have called on those Member States on several occasions to look into this, and I reiterate this call today.

Supporting the fishing fleet in its energy transition will remain one of our big joint responsibilities for the years to come. To facilitate this transition, the Commission has already proposed a number of concrete measures under its energy transition initiative, and we have also issued a guide on funding opportunities to support stakeholders in navigating the different types of funding that can be used. The ‘fishers of the future’ project, which we launched last-February, will also look at the generational renewal and safety on board.

I fully agree with you that the promotion of low-impact aquaculture practices, such as mussel or oyster farming, needs more support. In line with your report, the strategic guidelines on EU aquaculture recognise that future research and innovation is required, in particular on species-specific welfare parameters. The Commission is therefore committed to support such research in the current programming period of EU funds, and will certainly support effective implementation of these strategic guidelines.

A number of funding opportunities are available to achieve the energy transition and other objectives under the European Green Deal, including under Horizon Europe and REPower EU, and for that purpose, we also revised the state aid guidelines and ensured the necessary synergies with the European Maritime Fisheries and Aquaculture Fund.

Let me also be very clear that the Commission is fully committed to ensure equal treatment of women in the fisheries sector and their improved representation. We have launched a specific call for proposals under the European Maritime Fisheries and Aquaculture Fund to support projects promoting the role of women in the blue economy, the so-called WINBLUE and WIN-BIG.

I am grateful to you, Mr Mato, that in your report, you also addressed climate change, and in that context, more specifically, the changes we see in the oceans’ chemistry and temperature. This is a key challenge, and we need to continue to carefully monitor any future developments and take them into account when taking policy decisions. The European Maritime, Fisheries and Aquaculture Fund already helps the fisheries and aquaculture sector to adapt to the consequences of climate change. However, the uptake of the available funds by Member States has, unfortunately, been relatively limited until now. So this needs to change and I count on your support in this regard.

Your report also sets out very concrete ideas regarding regional fisheries management organisations, and I can only reiterate the reassurance I have given to you on previous occasions: that the rights of the European Parliament regarding the negotiations within these organisations are – and will always be – fully respected in line with the framework agreement that governs the relations between our two institutions. So, the Commission supports the creation of new regional fisheries management organisations. However, this comes with its own set of political challenges.

Of course, the Commission remains fully committed to involve the European Parliament in all future policy developments, in line with our treaty obligations and in line with our agreed better regulations principles, and it will continue to conduct evaluations or impact assessments when preparing new initiatives involving all stakeholders, including our fishers.

Francisco José Millán Mon, *en nombre del Grupo PPE*. – Señor presidente, señor comisario, quiero, antes de nada, felicitar a mi compañero Gabriel Mato por su magnífico informe, precedido además de muy amplias consultas.

Las sucesivas crisis derivadas de la COVID-19, la guerra de Ucrania, el impacto del *Brexit*, la subida de los combustibles, los retos del cambio climático y la descarbonización de la flota, el problema del relevo generacional, la necesidad de flexibilizar la obligación de desembarque, el controvertido concepto de capacidad pesquera... Son asuntos que preocupan al sector de la pesca y que merecen una respuesta adecuada de la Unión Europea. Respuesta que debe ser, a mi juicio, reconsiderar varias de las reglas vigentes y abordar una reforma de la política pesquera común.

Necesitamos —como pide el informe de Gabriel Mato— una reforma que tenga en cuenta de forma equilibrada las consideraciones económicas y sociales y no recoja preponderantemente una visión medioambientalista. La cadena mar-industria es un actor fundamental en la economía europea —y debe seguir siéndolo—, y es un actor clave en la producción de proteína animal de la más alta calidad.

Tenemos que diseñar una PPC que nos garantice un sector pesquero moderno y competitivo, especialmente en términos económicos y sociales, y necesitamos también un replanteamiento institucional de la pesca en el organigrama de la Comisión Europea.

Carmen Avram, în numele grupului S&D. – Domnule președinte, în acest mandat s-a vorbit mult despre cât de dăunător este pescuitul pentru mediu și mult prea puțin despre faptul că el și acvacultura nu sunt doar cea mai curată sursă de proteină animală pe care o avem la dispoziție, ci și o armă redutabilă în lupta cu schimbările climatice. Ca s-o putem folosi eficient însă, sectorul are nevoie de o revizie corespunzătoare, care să-i dea forța de a depăși provocările trecutului și puterea de a le înfrunța pe cele ale viitorului.

În țara mea, România, de exemplu, sectorul de pescuit e captiv în ape tulburi și periculoase. Anii de pandemie au ținut pescarii la mal. Apoi a venit războiul din Ucraina, care s-a extins și în Marea Neagră, mine plutind în derivă, au ajuns până în zonele de exploatare românești, punând în pericol ambarcațiunile și viața echipajelor. Așa că pescarii noștri n-au mai putut ieși în larg. În tot acest timp, nu doar economia a avut de suferit, ci și bioeconomia per ansamblu, pentru că, dacă invazia Rusiei a generat pierderi financiare considerabile pescarilor care n-au mai avut acces la stocurile de pește, ecosistemul din Marea Neagră s-a dezechilibrat din cauza înmulțirii speciilor prădătoare care au provocat daune însemnate biodiversității acvatice.

Prin urmare, raportul pe care îl votăm astăzi nu trebuie privit sub nicio formă ca o armă între ceea ce, din păcate, a devenit o luptă între interesele sectorului și cele de mediu. El trebuie înțeles ca o propunere de reconciliere a celor două în noua realitate, cea în care sectorul îmbătrânește accelerat, în care siguranța la bordul navelor trebuie îmbunătățită urgent și în care trebuie să dispară atitudinea discriminatorie la adresa pescuitului și, evident, a agriculturii.

Pentru că ambele, repet, au un rol fundamental nu doar în asigurarea hranei noastre, ci și în protecția și conservarea mediului. Rog deci Comisia să abordeze realist și pragmatic viitorul politicii comune de pescuit, așa cum o cer vremurile. Mulțumesc raportorului pentru efortul și înțelegerea de care a dat dovadă și sper că votul de astăzi va păstra echilibrul din compromisul atins.

Pierre Karleskind, au nom du groupe Renew. – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, alors, ce rapport, si on veut le résumer, il dit simplement que la politique commune des pêches, telle qu'adoptée il y a une dizaine d'années, ça marche dans un monde idéal où l'océan serait composé d'une espèce de poisson avec un gros bateau qui le pêcherait, ça marche.

Sauf que le monde n'est pas idéal. Le monde vit des réalités. La pêche, les réalités, elle les a prises dans la figure au cours des années qui viennent de se passer. On a parlé à l'instant des crises qui ont été vécues – je pense au Brexit, puis à la Covid, puis à l'Ukraine. Le secteur de la pêche a été profondément secoué, et en même temps qu'on demandait, dans le cadre de cette politique, l'ajustement de ce secteur de la pêche, il devait faire face aux nécessités de résilience, aux nécessités de décarbonation.

Ce matin, dans la presse française, il est écrit que le secteur de la pêche au pays basque est prêt à vaciller. La réalité, c'est que l'intégralité de ce secteur est prête à vaciller. Alors si nous ne sommes pas capables, dans les années qui viennent, de mettre concrètement sur la table des euros sonnants et trébuchants pour enfin renouveler une flotte de pêche vieillissante et quasiment au bord de la faillite, nous n'y arriverons pas. En tout cas, une chose est sûre: la pêche ne supportera pas une crise de plus, ses fondements seront trop ébranlés.

Ska Keller, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Mr President, dear colleagues, our oceans and seas are central for human survival. They provide us with the air that we breathe. They function as a massive carbon sink, and many people and communities depend on them for food and for income. They are a treasure that we need to guard closely. But while they seem vast, they're not indestructible. They, and all the benefits that we get from them, are under threat from pollution, from the climate crisis, and also from overfishing.

The Common Fisheries Policy is an attempt to safeguard that common precious resource that we have – fish stocks. It was last reformed in 2013, but it still hasn't been fully implemented. In cases where it was implemented and where scientific advice was followed, where investments in marine protection were made, stock has recovered and this has benefited fishers.

We have to continue on that path. I would say it is time to double the efforts in order to implement the common fisheries policy and to make sure that we safeguard the oceans for future generations. If we want new legislation, then we should look at legislation to double climate protection and to stop the pesticide pollution, for example, that goes into the ocean, because without fish there will be no fishers.

Bert-Jan Ruissen, *namens de ECR-Fractie*. – Voorzitter, geachte commissaris, beste collega's, met het zeer evenwichtige verslag van collega Mato over het GVB roepen wij de Raad en de Commissie op meer oog te hebben voor de sociaal-economische betekenis van de visserij, evenals voor de belangrijke rol die de visserij speelt in onze voedselvoorziening. Dat is hard nodig, want de visserij heeft de afgelopen jaren klap op klap te verwerken gekregen. Het roer moet daarom echt om.

Onnodig beperkende maatregelen die hun doel voorbijschieten, zoals de aanlandingsverplichting en het pulsverbod, moeten van tafel. Vissers moeten voldoende toegang houden tot hun visgronden. Het TAC- en quotasysteem heeft zonder meer zijn waarde bewezen, maar zorgt bij de huidige invulling met soms wel hele drastische jaarlijkse kortingen voor heel veel onzekerheid.

Het pleidooi van de rapporteur voor een meerjarig quotum steun ik daarom van harte.

Rosanna Conte, *a nome del gruppo ID*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, era il 2013 quando, in modo affrettato, si riformava la politica comune della pesca.

Negli ultimi dieci anni siamo passati da una totale mancanza di obiettivi per la gestione della pesca a degli obiettivi politici, se non elettorali, che in alcuni casi sono impossibili da conseguire o estremamente difficili da mettere in pratica.

Il risultato è la sfiducia dei pescatori nei confronti della politica e dell'Unione europea, in quanto le misure adottate sono inadeguate e prive di una solida base scientifica, e la sfiducia della società, che non vede gli auspicati miglioramenti all'ambiente e finisce per considerare i pescatori dei fuorilegge nemici del mare, invece di riconoscere il loro ruolo per garantire sicurezza alimentare e sviluppo delle comunità costiere.

Nella futura politica comune della pesca occorrerà ripristinare il bilanciamento tra i tre pilastri della sostenibilità, riallineandone gli equilibri.

Diamo alla pesca, all'acquacoltura e all'intera catena del valore dei prodotti ittici il posto che meritano, inserendoli al vertice dell'agenda politica dell'Unione europea.

João Pimenta Lopes, *em nome do Grupo The Left*. – Senhor Presidente, a situação profundamente precária em que uma boa parte do setor das pescas se encontra – com a expressão mais ampla no segmento da pequena pesca – não está desligada, antes pelo contrário, da Política Comum de Pescas, que está desligada da realidade, que despreza a situação específica, diversa e complexa das pescas nacionais, promovendo maior centralização e gestão da operação, promovendo a liberalização e desmantelamento de instrumentos públicos de regulação, e deficiente em apoios, em particular à pesca de pequena escala.

Uma reforma profunda da Política Comum de Pescas deve assentar numa gestão de proximidade e descentralizada, que envolva os pescadores nas soluções e na implementação. Medidas concretas para uma modernização e promoção do setor das pescas em cada país, nomeadamente na pesca de pequena escala, costeira e artesanal, com o objetivo de assegurar a sua viabilidade socioeconómica, no quadro ainda da soberania dos Estados-Membros sobre o seu território e recursos.

Porque não há pesca sem pescadores, Senhor Comissário, como por vezes a Comissão parece ignorar. Quem vive e trabalha neste setor espera medidas concretas e imediatas, para assegurar a sua continuidade.

Marc Tarabella (NI). – Monsieur le Président, la population mondiale devrait atteindre 10 milliards de personnes en 2050 et nourrir une telle population est l'un des principaux défis mondiaux de cette époque. Les Objectifs de développement durable des Nations Unies, qui incluent l'éradication de la faim, pour assurer la sécurité alimentaire d'ici 2030 – ils seront sûrement prolongés à 2050 puisque cet objectif est loupé.

Pour atteindre ces objectifs, nous devons changer radicalement nos habitudes de production, de consommation et d'accès à l'alimentation. La pratique d'une pêche durable est indispensable si nous voulons répondre aux futurs besoins alimentaires de la planète et nous devons dès lors mettre tous les moyens en œuvre afin d'assurer la transition énergétique du secteur de la pêche et de l'aquaculture de l'Union européenne, en appliquant pleinement l'approche fondée sur les écosystèmes.

Il est également primordial de mettre davantage l'accent sur la dimension sociale et sur l'amélioration des conditions de travail à bord des navires. La politique commune de la pêche a donc plus que jamais besoin d'être réformée et adaptée en conséquence, comme devrait d'ailleurs l'être aussi la politique agricole commune, et être enfin totalement en phase avec les impératifs sociaux et environnementaux de notre temps.

Colm Markey (PPE). – Mr President, Commissioner, ladies and gentlemen, the common fisheries policy aims to support fishing communities, sustain fishing stocks, protect the environment and ensure fair distribution of opportunities across the EU.

The common fisheries policy is fair for some, but not for all: 85% of the fish that's taken out of Irish waters is taken by countries other than Ireland, with Ireland getting 15%. When it comes to reciprocal arrangements with third countries, they are worth about 60 million to third countries, but Ireland gets approximately 1 million in return. When it comes to processing those fish, many of the European fish go to Iceland and the Faroe Islands to be processed there, losing the opportunities of the multiplier effect in the local economy in Ireland.

And finally, this has all been compounded by Brexit: 40% of the value of fish transfers to the UK came from Ireland; 15% of Irish quota was lost to the UK. The common fisheries policy in many ways serves unsustainable fishing by Norway, Iceland and the Faroe Islands at the expense of countries like Ireland. It's a common fisheries policy for countries outside the EU and not for some countries within the EU, and we need to ensure that it's much more sustainable, and we have to make sure that the opportunities that are there are for European fishermen in particular.

Predrag Fred Matić (S&D). – Poštovani predsjedavajući, povjereniče. Ne možemo očekivati da ribari smanje ribolovne napore ili ulože novac za prelazak na korištenje održivih ribolovnih alata, dok isplate za privremeni prestanak ribolovnih aktivnosti kasne i po nekoliko godina. Od čega da ljudi žive?

Svjesni smo važnosti održivog ribarstva za našu ekonomiju, ali moramo se podsjetiti glavnog socioekonomskog cilja zajedničke ribarstvene politike, a to je dostojanstven životni standard. Socioekonomski aspekti i sigurnost opskrbe hranom trebaju biti integralni dio ZRP-a, no potrebno je očuvati ravnotežu između ekoloških, gospodarskih i socijalnih ciljeva kako bismo osigurali održivost ribarskih zajednica.

Suočeni smo s izazovima, posebno na Mediteranu, gdje je potrebno ubrzati obnovu ribljih stokova, a za to je trenutno najbolje rješenje nova Uredba o obnovi prirode. Godinama se ništa ne poduzima i borba protiv nezakonitog ribolova nije međusobno isključiva s obnovom morskih područja. Kada se priroda obnovi, povećat će se i riblji fond, osigurati dugoročna opskrba ribom i dostojanstvo ljudi koji žive od ribarstva.

Izaskun Bilbao Barandica (Renew). – Señor presidente, quiero saludar la orientación de este informe, que subraya las aportaciones de la PPC y aboga por mejorar sus contenidos socioeconómicos y ambientales.

Centrar nuestras aportaciones en seguir mejorando la gestión de las poblaciones de peces de la mano y no contra quienes viven de ellas: ese es el primer acierto. Apostar por que la PPC asuma la diversidad del sector, la integre en la definición de pesca artesanal y permita la renovación de su flota es clave para la descarbonización, para mejorar la seguridad y las condiciones de los trabajadores del sector y para hacerlo más atractivo y propiciar la renovación generacional.

Coincidimos con el sector en revisar aspectos incumplibles de la actual PPC, como la obligación de desembarques. El papel lo aguanta todo y la realidad no. Un comisario de Pesca podría corregir estos errores acercando más las instituciones comunitarias al sector, integrando el mar rotundamente en la Estrategia «De la Granja a la Mesa» y promoviendo normas que impidan etiquetar productos vegetales como lo que nunca serán: pescado. En definitiva, estas son sugerencias para, en su caso, corregir disfunciones de la actual política pesquera común.

Ladislav Ilčić (ECR). – Poštovani predsjedavajući, poštovani kolege, podržavam ovo izvješće jer vraća naglasak na toliko potrebnu ravnotežu između tri glavna stupa zajedničke ribarske politike, a to je opskrba hranom, zaštita ribljih fondova i socioekonomske potrebe ribara.

Između ostalog, izvješće, po načelu supsidijarnosti, poziva na veće poštivanje lokalnih vlasti i u tom sam kontekstu predložio i amandman o potrebi otvaranja Mediteranske uredbe, koja je zastarjela – donesena je 2006. godine i kao takva predstavlja prepreku, pogotovo malom priobalnom ribolovu koji čini 85 % europske mediteranske flote, a još više u Hrvatskoj. Tom uredbom, malom priobalnom ribolovu stavljene su iste restrikcije kao i industrijskom i to nije dobro jer postoje morski organizmi koji se mogu loviti samo malim priobalnim ribolovom pa sad kad se to ne čini, kad se ti organizmi ne love, mali ribari prelaze na one vrste koje se love industrijskim ribolovom, od kojih je većina ionako već previše iskorištena.

Pozivam vas zato da podržite taj amandman. Ne smijemo robovati formalizmu, već moramo pokazati hrabrost da mijenjamo dokumente koji se nisu u praksi pokazali učinkovitim.

France Jamet (ID). – Monsieur le Président, oui, nous sommes à un carrefour décisif pour l'avenir de notre pêche artisanale face à la montée des importations massives et des régulations européennes. Mais qu'on ne vienne pas nous parler du Pacte vert, inspiré des ONG mondialistes qui interdisent à nos pêcheurs d'exercer, de vivre de leur travail ici chez nous. Alors qu'en même temps, par le biais d'accords de pêche avec des pays tiers comme la Mauritanie ou le Sénégal, l'Union européenne permet aux financiers de la mer de piller leurs ressources et jette des populations entières vers l'émigration pour survivre.

Car si nous devons parler de la pêche artisanale et des ressources marines, il nous faut aussi parler d'économie et de souveraineté alimentaire, ici comme ailleurs. Et si nous devons parler de perspectives d'avenir, il faut garder à l'esprit que ces petits arrangements entre amis, ces «deals» qui vous semblent juteux, entraînent au fil du temps des changements catastrophiques qui aboutissent au chaos à l'autre bout du monde, mais qui reviennent immanquablement jusqu'à nous, tel le battement d'ailes d'un papillon.

Cláudia Monteiro de Aguiar (PPE). – Senhor Presidente, começo por felicitar o colega Gabriel Mato pelo excelente trabalho neste relatório. Precisamos efetivamente de uma reforma séria e moderna da PCP, tal como este relatório assim o evidencia. É necessário, pois, uma reforma que considere, de forma equilibrada, as condições económicas e sociais e não apenas uma visão preponderantemente ambientalista.

Insisto, pois, como tenho feito, de há muitos anos a esta parte, neste mandato – não é uma mera opinião, é uma clara convicção, Senhor Comissário – que temos de permitir e apoiar, com financiamento, a renovação urgente da frota pesqueira, sobretudo e acima de tudo, nas regiões ultraperiféricas. As regiões como os Açores e a Madeira, em Portugal, lutam contra a obsolescência das suas frotas de pesca, que não só comprometem a sua subsistência, mas, como sabe e bem, têm um impacto negativo no ambiente.

Exorto, pois, uma vez mais, veementemente, Senhor Comissário, para que não seja tarde demais agirmos com determinação, para apoiar o setor pesqueiro, os nossos pescadores, mas também o futuro dos nossos mares.

Catherine Chabaud (Renew). – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, chers collègues, j'aimerais replacer ce débat dans le cadre plus large de la politique maritime intégrée, et arrêter de traiter les enjeux maritimes en silo est l'un des objectifs principaux de mon mandat de députée européenne.

Je ne remets pas en question la politique commune des pêches – le cadre législatif indispensable pour nos pêcheurs européens – mais les pêcheurs ont vu la mer et le monde maritime évoluer: changement climatique, pollution, espèces invasives, émergence d'activités comme les énergies marines, concurrence étrangère accrue, etc. Donc le marin pêcheur se retrouve au croisement de tous ces grands enjeux maritimes. Pour assurer son avenir, il est indispensable de préserver les écosystèmes dont il dépend, mais aussi de l'accompagner dans la transition de son métier.

Je soutiens que le portefeuille du futur commissaire européen, et la Commission dans son ensemble, doit refléter ces enjeux maritimes et cette vision intégrée, et je lance l'idée d'une future commission au sein du Parlement européen, d'une commission des enjeux maritimes. Je suis convaincue que l'avenir de l'Europe se construira avec l'océan et que nous devons adopter une vision beaucoup plus stratégique des enjeux. Il faut véritablement mettre en œuvre un pacte bleu.

Εμμανουήλ Φράγκος (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, Ελληνική Κυβέρνηση, η έκθεση μας το ζητάει ρητά. Τα κράτη μέλη να εντείνουν τις προσπάθειες για την καταπολέμηση της παράνομης, άναρχης και ανεξέλεγκτης αλιείας και να διασφαλίσουν ότι η κατανάλωση αλιευμάτων στην Ευρώπη δεν στηρίζει την παράνομη αλιεία. Ο Κανονισμός 1005/2008 αποτελεί ευρωπαϊκό όπλο για να μπλοκάρουμε τις εισαγωγές αλιευμάτων από την Τουρκία που αλιεύονται παράνομα στο Αιγαίο. Ως εδώ με τους Τούρκους ψαράδες που αλωνίζουν στο Αιγαίο αγνοώντας τα σύνορα και πάντα με τη στήριξη του τουρκικού λιμενικού που επιτίθεται στους Έλληνες ψαράδες!

Επίσης, προς την Επιτροπή να υπογραμμίσουμε ότι η έκθεση μας ζητάει «συνθήκες ασφαλείας επί των ευρωπαϊκών αλιευτικών σκαφών», καθώς υπάρχουν ελλείψεις. Αυτό δεν χρειάζεται να γίνει με επιπλέον δαπάνες, αλλά με εξοικονόμηση. Όσο λιγότερα χρήματα κατευθύνονται στο τουρκικό λιμενικό και γενικότερα στον τουρκικό προϋπολογισμό, τόσο μεγαλύτερη ασφάλεια για τα ελληνικά και όλα τα ευρωπαϊκά αλιευτικά.

VORSITZ: RAINER WIELAND

Vizepräsident

Billy Kelleher (Renew). – Mr President, overall, the EU was very supportive of Ireland during the Brexit negotiations and the Irish people appreciate what the EU did for us. However, on the issue of fisheries, Commissioner, Ireland lost out heavily. By 2025, Irish fishers will have been forced to accept a 15% cut in quotas – approximately 50 million per annum. This is a huge blow to our fishing industry, much of which is concentrated in a small number of towns and villages. We have seen jobs being lost in our fishing co-ops, and a large number of boats are being decommissioned.

So in any upcoming review of the common fisheries policy, Ireland needs to see additional quota being allocated to us. It is only right and fair. Irish fishers are heavily limited in the amount of fish that they can catch in Irish waters. They see factory ships from other Member States – or worse, from third countries – entering rich Irish fishing waters and catching multiples of what they are allowed to catch. We need fairness in how quotas are allocated, and we need common sense when it comes to sharing or transferring quota between Member States.

Spontane Wortmeldungen

Isabel Carvalhais (S&D). – Senhor Presidente, Caros Colegas, permitam-me apenas frisar, de novo, que as atividades de pesca e de aquacultura devem ser sustentáveis do ponto de vista ambiental a longo prazo, mas devem ser geridas também de um modo coerente com os objetivos de alcançar benefícios económicos e sociais, sendo claro que esta sustentabilidade tripartida deve assentar sempre no melhor conhecimento científico disponível e em avaliações aos impactos das decisões tomadas.

A Política Comum das Pescas deve ser uma política equilibrada, capaz de acompanhar de forma eficaz, transparente e justa a gestão a longo prazo das atividades de pesca e de aquacultura, ajudando-as a posicionarem-se numa economia que é cada vez mais orientada pela circularidade, pela digitalização, pela transição energética, mas que não deixa também de ser cada vez mais competitiva a nível mundial.

Caroline Roose (Verts/ALE). – Monsieur le Président, la réforme de la politique commune de la pêche de 2013 a permis de réduire la surpêche, ce qui bénéficie largement aux pêcheurs. Mais trop souvent, elle n'est pas entièrement appliquée. L'obligation de débarquement a été largement affaiblie à coup d'exemptions. La gestion écosystémique des pêches n'en est qu'à ses balbutiements. L'article 17 de la PCP, qui demande aux États de répartir les quotas de pêche en utilisant des critères sociaux et environnementaux, et qui doit protéger les pêcheurs artisans, n'est pas appliqué par les États membres.

La semaine dernière, j'ai rencontré de jeunes ligneurs en Bretagne. Ils ont décidé d'adopter des pratiques respectueuses de l'environnement, mais faute de gestion écosystémique des pêches, la population du lieu jaune qui représentait 70 % de leurs captures s'est totalement effondrée. Faute d'application de l'article 17 de la PCP, ils se retrouvent sans aucun quota pour 2024 alors que les chalutiers en auront. On nous marche sur la tête.

Alors, avant de se lancer dans une réforme hasardeuse, comme le propose ce rapport, appliquons entièrement la loi actuelle. Enfin, ce rapport demande que le bien-être animal soit enfin pris en compte dans l'aquaculture, mais pas dans la pêche. Je vous invite à voter notre amendement pour corriger cela.

Seán Kelly (PPE). – *A Uachtarán*, at the recent Parliamentary Partnership Assembly meeting in the House of Commons we discussed fisheries, and we'll be making recommendations as a result. One of the points that came across clearly was that Irish fishers, both in the Republic of Ireland and Northern Ireland, have lost out heavily as a result of Brexit, and we will make recommendations as to how that can be amended.

Also, we looked at the annual quota, which makes no sense because if we, for instance, had to have an election every year, how could we function? It's the same for fishers that need a multi-annual plan, the same as in the CAP, for at least five years.

As well as that, we need to look at processing, carrying fish halfway around the world to process it, when it should be processed as close as possible to the landing port makes absolutely no sense, and that is what we should be doing in the future.

And, of course, it should not help third countries, particularly countries like Norway and Iceland and others, when European fishers are discriminated against.

Mick Wallace (The Left). – Mr President, Commissioner, the common fisheries policy needs to be urgently amended to address the hugely disproportionate impact of Brexit on the Irish fishing industry. Ireland needs to see some genuine burden-sharing, whereby all coastal Member States share the pain of Brexit equally and proportionately.

Ireland got an increase in its mackerel quota last month worth about EUR 3 million. But put it in context: the Irish mackerel sector is the most valuable sector for the Irish fleet, but it was hit hardest by the Brexit deal, with a 26% cut in Ireland's quota share, which was worth over 28 million to Irish fishing.

Commissioner, you spoke of equal treatment. Well, Irish fishermen and women need to get a fair share of fishing rights to the fish that spawn and breed in Irish waters. The CFP allows foreign boats to catch up to 85% of the fish in Irish waters, yet Irish ports get no reciprocal access to the waters of other Member States. The CFP shafted Irish fishermen and women from the very start.

Clara Aguilera (S&D). – Señor presidente, creo que este es un buen informe y quiero felicitar por ello al señor Mato, a la señora Avram y al resto de ponentes alternativos, para reflexionar acerca de la necesidad de una reforma de la política pesquera común en algunos aspectos.

Por ejemplo, creo que uno de los aspectos es que se ha desarrollado de forma importante —y estoy de acuerdo— la política medioambiental y todos los aspectos medioambientales, pero no los sociales y los económicos, y no los podemos dejar atrás. Los tres pilares son fundamentales; es necesaria una modernización de la flota, abordar la transición energética y, para ello, tiene que estar preparada también la PPC.

Pero creo, además, que es necesaria una mejor definición de la pesca artesanal. No estamos acertando en nuestro apoyo a la pesca artesanal; entre otras cuestiones, porque hace falta una definición más concreta y más eficaz que la que ahora mismo tenemos. Tampoco nos ha servido reforzar la acuicultura. Es verdad que es competencia de los Estados miembros, pero podemos hacer más. Yo creo que esta reforma es necesaria.

(Ende der spontanen Wortmeldungen)

Virginijus Sinkevičius, Member of the Commission. – Mr President, honourable Members, it was a truly rich debate, and, of course, thank you for the variety of views that you have expressed. Let me react to some which I found most important, which were repeated by a few Members of Parliament.

First of all, on the reform of common fisheries policy, the existing legislative framework provides the stability the fisheries sector needs. Several challenges have been identified to the successful implementation of the common fisheries policy, and initiatives announced in the fisheries and oceans package address these challenges. So the focus should be now, of course, on implementation and having, ensuring, stability to our fishers.

As regards the MSY, where MSY has been implemented, stocks have increased. Catches and incomes are improving and impacts on the marine environment have decreased.

Dear colleagues, these are real, tangible achievements which we have set out in our annual communications on the common fisheries policy.

Returning back to landing obligation, which I already addressed in my introductory remarks, we need improved control and enforcement at all levels, as now also reflected in the recently revised EU Fisheries Control System, as well as the further use of more selective fishing techniques. The Commission will evaluate the landing obligation. Prior to that, throughout 2024, a study will be carried out to feed into the evaluation, so the Commission agrees that the objective to be reached should be to fish more selectively.

Now social pillar, which has been mentioned a lot, and we had constant exchanges, which is absolutely critical for our fishers. The social pillar is crucial. It's crucial for the fisheries and aquaculture sectors within the context of the common fisheries policy, but also for policymaking and implementation regarding the other blue sectors. So this overarching social objective is key to ensure generational renewal in fisheries. It is also essential for strong and resilient coastal communities. So we of course want to ensure that no one is left behind. And social pillar is a strong key part of the CFP.

Very shortly, the Commission launched a new EU-wide participatory foresight project to forecast the role of fishers in the society called 'Fishers of the Future'. Fishers are facing a multitude of new challenges – climate change, more and more competition for marine space, rising costs and the need to transition to greener energies, amongst others. And this project wants to look ahead and understand how fishers, including the small-scale operators, envisage their future.

On small-scale fisheries, which was also mentioned, and Article 17 of the CFP, the Commission is working with Member States and the Scientific and Technical Economic Committee for Fisheries to assess the approach in Member States for allocating their fishing opportunities to ensure the transparency of criteria applied and their conformity with the CFP provisions, and encourages, of course, the use of criteria that can foster sustainable fishing practices and support small-scale and coastal fisheries.

The last thing: level playing field. I know this is important, and I can reassure you that this is as equally important to the Commission. Commission is fully committed to further promote a level playing field for EU fishers, where they operate with the third countries' operators. So the fight against illegal, unreported and unregulated fishing will also continue to be a key priority for us.

Dear Members of the Parliament, dear colleagues, trust and engagement between all stakeholders from producers to policymakers is key to achieving our sustainability objectives and to strengthening our open strategic autonomy in the areas of fisheries. This is why we have called on Member States, fisheries stakeholders and the scientific community to join us in a Fisheries and Oceans Pact to reconfirm our joint commitment to fully implement the current policy and to contribute to necessary reflections and assessment of certain elements of the common fisheries policy. And this will then contribute to a discussion between fisheries managers and stakeholders on future-proofing the policy in terms of both social and environmental resilience.

So today's debate has been an important moment in this regard. Thank you for that.

Gabriel Mato, ponente. – Señor presidente, señor comisario, en primer lugar, muchísimas gracias a todos los que han intervenido. Estimado comisario, estabilidad en lo que no funciona, no. Hay que conservar lo valioso, pero hay que reformar lo necesario. Y la política pesquera común necesita un cambio de paradigma, pasando, como he dicho muchas veces, de objetivos rígidos e irrealistas a metas pragmáticas y alcanzables, adaptadas a la nueva realidad configurada después del *Brexit*, la pandemia de COVID-19 y la guerra, lo ha dicho muy bien el presidente de la Comisión de Pesca, al mundo real.

La reforma de la PPC debería apuntar a lograr un reequilibrio entre sus objetivos, fortaleciendo las dimensiones socioeconómicas y de seguridad alimentaria de la PPC y la consecución de condiciones de competencia equitativas en su dimensión internacional, como ha afirmado también el comisario. La pesca y la acuicultura tienen que ocupar el lugar que merecen dentro de las políticas de la Unión Europea y dentro de la Comisión.

La Comisión anterior identificó la necesidad de producir más alimentos del océano como un objetivo estratégico y esto es hoy más relevante que nunca, pero ha quedado en papel mojado.

La pesca y la acuicultura deben también estar presentes en la agenda política externa de la Unión Europea y debemos integrar la política pesquera en un contexto político más amplio, dentro de las políticas de la Unión Europea y las relaciones con terceros países. China, Noruega, Rusia y Reino Unido han entendido bien la importancia estratégica de la pesca desde un punto de vista geopolítico, pero la Unión Europea todavía es tímida y aún vacila.

Como saben, mi corazón está en Canarias, y quiero reiterar un mensaje hacia las regiones ultraperiféricas que necesitan todo nuestro apoyo. También necesitan dinero de la Unión Europea y ayuda estatal para la renovación de las olvidadas flotas artesanales locales. Esto no es un lujo, es una cuestión de supervivencia de las comunidades costeras en estos territorios y es una solicitud constante de este Parlamento que ni la Comisión ni el Consejo han considerado suficientemente.

Confiamos, señor comisario, en que escuchará atentamente y considerará seriamente si no mis puntos de vista que, por otra parte, son los de todo el sector a los que hemos escuchado, al menos los puntos de vista y las peticiones de este Parlamento.

Der Präsident. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet heute, am 18. Januar 2024, statt.

4. Akcijski plan EU-a: Zaštita i obnova morskih ekosustava za održivo i otporno ribarstvo (rasprava)

Der Präsident. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über den Bericht von Niclas Herbst im Namen des Fischereiausschusses über den EU-Aktionsplan: Schutz und Wiederherstellung von Meeresökosystemen für eine nachhaltige und widerstandsfähige Fischerei (2023/2124(INI)) (A9-0437/2023).

Niclas Herbst, Berichterstatter. – Herr Präsident! Manchmal ist es ja so, in unserem Politikbetrieb in Brüssel oder hier in Straßburg, dass wir vergessen, worum es eigentlich geht – in unseren Verhandlungen, in unseren Ausschusssitzungen, in unseren Beratungen.

Deshalb will ich gerne noch einmal daran erinnern, was vor knapp einem Jahr passiert ist, als Sie einen ambitionierten Plan, einen Aktionsplan vorgelegt haben, der nicht nur bei uns hier im Parlament für Kritik gesorgt hat, auch bei der Mehrzahl der Mitgliedstaaten, auch im Rat – vor allem aber im Fischereisektor, bei vielen Fischereibetrieben, in vielen Ländern, die massiv protestiert haben. Und manches an der Kritik damals mag vielleicht überzogen gewesen sein, so wie das in der Politik manchmal ist. An einigen Kernpunkten der Kritik muss ich allerdings festhalten.

Ich erinnere mich auch daran, dass damals vor Ort, bei mir, dort, wo die Fischereibetriebe wirklich betroffen waren, auch Vertreterinnen der Grünen und Vertreter der Sozialdemokraten gesagt haben, das wollen wir ja auch nicht. Wir wollen keine generellen Verbote. Die haben das dann nicht an Ihnen festgemacht, Herr Kommissar, sondern an Ursula von der Leyen, wie das dann so ist in der Politik. Gleichzeitig will ich aber hier, an der Stelle, noch einmal sehr deutlich bekräftigen, was die eigentlichen Punkte der Kritik waren.

Ein Kritikpunkt, und das muss besser werden, ist die politische Kommunikation und auch die Kommunikation innerhalb der Kommission. Es gab unterschiedliche Aussagen, auch zum legislativen Wert dieses Aktionsplans – das darf sich nicht wiederholen. Und das, worum es wirklich ging, war eben der Ansatz der generellen Verbote, auch mit einem ambitionierten Zeitansatz.

Ich glaube nicht, dass wir in Zukunft im Fischereisektor sagen können, es wird nie irgendwelche Einschränkungen geben. Wir werden nie sagen können, alles ist wunderbar und ihr könnt weiter fischen wie bisher. Das wird nicht der Punkt sein. Aber wir müssen weg von diesen generellen Verboten. Und es ist interessant, dass in der Zwischenzeit eine ganze Reihe von wissenschaftlichen Studien, gerade auch zu den Themen, die im Aktionsplan adressiert werden, auf den Markt gekommen sind, die eben sehr differenziert sagen, wie die Auswirkungen der Fischerei tatsächlich sind – zum Beispiel im Bereich der Krabbenfischerei. Das sind die gleichen Wissenschaftler, die Sie sehr ernst nehmen, wenn es um den ICES Advice geht. Es ist also nicht so, dass man sich seine Wissenschaftler aussuchen kann, sondern man muss dann auch wirklich auf sie hören.

Ich habe in dem Antrag – in dem Bericht – bewusst darauf verzichtet, einen alternativen Aktionsplan mit bestimmten Spezies, mit bestimmten Fischereifahrzeugen vorzulegen, sondern wir wollen Leitplanken einziehen. Wir wollen sagen, was nicht geht. Insbesondere wollen wir sagen, dass wir in Zukunft regionale Lösungen wollen, dass wir mit den Betroffenen reden wollen, dass wir nicht gegen sie agieren wollen. Dieser Ansatz hat im Fischereiausschuss eine klare Mehrheit gefunden.

Trotzdem gibt es eine Reihe von Änderungsanträgen, die ich heute kritisch sehe, insbesondere, weil sie die Balance des Antrags ändern und weil manches auch *out of scope* ist. Wir wollen eben nicht einen Alternativplan vorlegen, sondern wir wollen uns auf die Kernpunkte konzentrieren. Manche der Anträge gehen dann sogar so weit, dass sie die Beziehungen zu Drittstaaten regeln wollen. Wollen wir wirklich ernsthaft die Frage, wie wir mit dem Vereinigten Königreich umgehen, in Zukunft in diesem Bericht adressieren? Ich glaube, das ist nicht gut.

Deshalb, noch einmal: Wir haben Leitplanken eingezogen für die neue Kommission, damit wir ein klares Signal geben, gerade in dieser politisch schwierigen Zeit, auch an den Fischereisektor, um euch zu sagen, wir arbeiten mit euch zusammen, wir arbeiten nicht gegen euch. Es wird nicht immer einfach sein, aber wir hören auf euch. Wir wollen regionale Lösungen, wir wollen keine generellen Verbote.

Deshalb hoffe ich auch auf die fischereiaffinen Kolleginnen und Kollegen, auch aus den Fraktionen, die Änderungsanträge gestellt haben, damit dieser Geist erhalten bleibt. Wenn wir mit diesem Bericht, so wie er ist, rausgehen, dann haben wir eine gute Position als Parlament, gemeinsam, mit einer breiten Mehrheit hoffentlich, bei der neuen Kommission und insbesondere auch im nahen Europawahlkampf, um den Fischern zu sagen, wir stehen an eurer Seite.

Virginijus Sinkevičius, Member of the Commission. – Mr President, honourable Members, first of all let me thank the rapporteur, Mr Herbst, the shadow rapporteurs and, of course, the European Parliament, for this report and for their contributions to the discussions on the Marine Action Plan.

It is important that these discussions are taking place publicly as they touch upon fundamental questions on how we see the future of our fisheries sector and of the natural resources on which this sector fully depends. Thanks to our common fisheries policy, we have already seen good results regarding the sustainable exploitation of commercial fisheries species.

Fishing at a sustainable level clearly pays off economically, and this is a collective achievement. First of all, due to the hard efforts of our fisheries across Europe – of which, of course, we can all be proud and which should encourage us to continue our efforts so that we can achieve such positive developments in all situations.

But fishing at sustainable levels will not be enough to keep fisheries economically viable. We must go beyond, and also look at how we can better preserve the ecosystems that allow fish stocks to thrive. Of course – let me be very clear about this – the degradation of the marine ecosystem is not provoked by fishing alone. This is why we are always looking at the ocean in a coherent and comprehensive manner, asking all sectors, all stakeholders, to step up and do their part. We know that our fishers cherish the sea. They are the guardians of the sea and we respect the role.

The Marine Action Plan is a part of the Fisheries and Ocean Package, which, as you know, looks at all challenges affecting Europe's fisheries today. The state of the marine ecosystem depends on the need to ensure a level playing field within and outside the European Union, the dependency on fossil fuels and generational renewal. It is all about increasing resilience, and restoring biodiversity is one of the ways to make the fisheries sector more resilient, so that our fishermen and women can continue providing high-quality seafood.

This requires actions not only at EU level but also globally to enhance environmental standards at international level. In the Marine Action Plan, the Commission focuses on marine protected areas. When successfully implemented, marine protected areas offer large socio-economic benefits, especially for coastal communities and sectors like fisheries and tourism.

Your report calls for scientific studies regarding the establishment of marine protected areas. When preparing this action plan, the Commission based itself on scientific data, which is why we proposed a targeted regional approach adapted to the specific needs, realities and challenges in each region. We do not want a one-size-fits-all approach. We want regionalisation to work, and it starts to work – not as effectively as we, of course, have hoped for, but we have continued to firmly believe that this is the right way to go. That's why our Marine Action Plan calls on Member States to step up their efforts.

Let me come back to the importance of science. Scientific studies show that increasing mesh sizes and minimum landing sizes enable the youngest fish to remain in the water, therefore increasing the chances for fish populations to reproduce.

The action plan includes specific measures in that regard. We want to encourage and finance more work and studies to design the most suitable management options, which can lead to healthier fish populations that will bring higher yields per fishing trip and allow reducing fuel consumption. Again, the action plans include specific measures in that regard.

Concerning eel protection, we are on the same line and continue to count on your support. The Eel Regulation needs to be fully implemented to ensure an effective protection of this iconic species.

Finally, let me also say a few words on bottom trawling, which we have discussed extensively over the last year and which is only one area we address in our action plan. We do not propose a blanket ban on bottom fishing or any other technique, but we remain convinced that we need to move to less-damaging fishing techniques where possible and encourage massive innovation in this regard, funded for our fishers. Some of those techniques, they are already available and they are ready to be deployed more widely.

Honourable Members, I would like to thank you once again for the open and frank discussions we have had over the last year. A lot of follow-ups remain to be done, but I am convinced that with a constructive approach and close cooperation among all institutions and stakeholders, we will manage to make progress. The biggest winners of that are going to be our fishers and coastal communities across Europe. Thank you for your attention.

Catherine Chabaud, *rapporteuse pour avis DEVE*. – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, chers collègues, si la commission a proposé ce plan d'action, c'est bien parce qu'il y a urgence et que notre cadre législatif est insuffisant. Urgence à restaurer des écosystèmes marins qui ne cessent de se dégrader du fait des pollutions, du fait du changement climatique, mais aussi des activités humaines en mer et en particulier de la pêche.

Pour préserver une pêche et une aquaculture résilientes, les scientifiques sont unanimes sur la nécessité de régénérer les écosystèmes et pas uniquement de gérer les stocks. Ils alertent sur les engins de pêche qui ne sont pas assez sélectifs, en particulier sur le chalut et les engins de pêche traînants en contact avec le sol. Nous devrions engager, avec les pêcheurs bien sûr, la pêche dans une véritable mutation: une pêche écologie à l'image d'une agroécologie. Le plan d'action de la Commission est peut-être imparfait, mais nécessaire pour protéger le bien commun de l'humanité qu'est l'océan.

Le rapport soumis au vote aujourd'hui est nettement à charge et j'avoue que de mon côté, j'aurais du mal à le soutenir. Ne manquons pas de courage politique, fixons un cap ambitieux, faisons de l'Union européenne la cheffe de file de cette transition, et ce plan d'action en est une opportunité.

Gabriel Mato, *en nombre del Grupo PPE*. – Señor presidente, señor comisario, hoy hemos hablado mucho ya, pero es evidente que el sector se enfrenta a una situación muy complicada y me preocupa que las comunidades costeras perciban a la Unión Europea como un ente que dicta normas cada vez más duras sin tener en cuenta las dimensiones económica y social de la pesca. Los pescadores se quejan de que los legisladores estamos desconectados de la realidad.

Sin embargo, los sectores de la pesca y la acuicultura son sectores estratégicos en el Pacto Verde y proporcionan alimentos saludables, especialmente en períodos de crisis.

Desde el Partido Popular estamos en primera línea para asegurar que la seguridad alimentaria, el crecimiento económico y el bienestar social sean consideraciones fundamentales que se integren mejor en el proceso de toma de decisiones.

Y creo que es injusto exagerar la importancia de la pesca como fuente, si no de todos, sí de muchos de los males y de la destrucción de los ecosistemas marinos, como se puede insinuar en el plan de acción. Yo me alegro de que el comisario hoy haya destacado claramente lo contrario.

Y, hablando de la realidad, la eliminación progresiva de la pesca de arrastre de fondo en un tercio de los océanos de aquí a 2030 es, desde luego, una situación absolutamente injusta. Yo creo que se pueden seguir extrayendo peces de manera sostenible, aumentando ya las elevadas importaciones.

Creo que prohibir, de forma simplista, normas hechas a medida, basadas en el mejor asesoramiento científico disponible, no es una buena legislación. Por tanto, felicito al ponente, creo que el informe es adecuado como está y que no se puede alterar mediante enmiendas que ignoren las necesidades de los pescadores.

Pietro Bartolo, *a nome del gruppo S&D*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la protezione dei nostri mari e dell'ambiente è qualcosa che mi sta particolarmente a cuore. Non è solo un compito, è una missione che coinvolge tutti noi e che dobbiamo garantire alle generazioni future.

Facendo questo, però, non possiamo dimenticare i pescatori, i veri custodi del mare, i primi a difendere la biodiversità su cui si basa la loro e la nostra fonte di sostentamento. Da pescatore so quanto sia dura la vita del mare e quanta forza e tenacia occorran per svolgere un lavoro sempre meno ambito.

Con questa risoluzione abbiamo lavorato insieme per garantire per il prossimo futuro una pesca che sia sempre più sostenibile, senza però dimenticare quelle che sono le sfide collaterali per una buona gestione della politica della pesca.

Mi riferisco ai cambiamenti climatici e ai continui disastri ecologici, non da ultimo quello successo in Galizia; le immagini delle microplastiche che infestano mari e spiagge mi hanno profondamente scosso. Questi sono i campanelli d'allarme che non possiamo più ignorare.

Alla Commissione chiediamo di intraprendere la strada dell'equilibrio, quello delineato dalla politica comune della pesca. Le componenti ambientali devono andare di pari passo con quelle sociali ed economiche.

Una gestione più responsabile della pesca è fondamentale per il futuro del nostro mare. Riconosciamo anche che ogni luogo ha la sua specificità e unicità. Dobbiamo lavorare insieme, ascoltando tutti, basandoci sui migliori pareri scientifici e considerando ogni possibile impatto.

Mentre continuiamo sulla strada di una transizione giusta, Presidente, dobbiamo anche lavorare a livello internazionale per contrastare la pesca illegale e ingiusta che viene effettuata dai paesi terzi, soprattutto nel Mediterraneo. Collaborare a stabilire norme globali più rigide sono passi fondamentali per proteggere i nostri mari e i pescatori, altrimenti i nostri sforzi continui sarebbero vani.

Continuiamo, quindi, sulla strada di una transizione giusta che non lasci indietro nessuno.

Asger Christensen, *for Renew-Gruppen*. – Hr. Formand! Kommissær! Formand! Kollega! Det forslag, der ligger, med et total bundtrawlsforbud er noget af det værste, jeg har set. Magen til skrivebordspolitik skal man lede længe efter. Vores fiskere, de leverer nogle af verdens grønneste og sundeste fødevarer. Det kan vi være stolte af, og jeg håber virkelig, at Parlamentet godkender vores kompromisforslag fra fiskeriudvalget. Derfor har det været helt afgørende for mig, at vi laver en plan, som fiskerne både kan leve af og leve med. For mig er det helt centralt, at fiskerne – som minimum – sidder med ved de forhandlingsborde, der nu skal være i fremtiden. Fiskerne skal høres, når der kommer forslag med så alvorlige konsekvenser. Det er dem, der sørger for, at vi har sund, grøn og nærende mad på tallerkenerne – også når de er fanget med bundtrawl. Bundtrawl kan sagtens være bæredygtigt.

Caroline Roose, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, allons-nous enterrer tout objectif de protection des océans ou allons-nous entamer la transition vers une pêche plus respectueuse des écosystèmes marins? C'est le sens du vote d'aujourd'hui.

Par manque de courage politique et par calcul électoral, la droite et ses alliés, fossoyeurs des océans, proposent aujourd'hui un rapport démagogique dangereux qui ignore les alertes des scientifiques, minimise les impacts du chalutage de fond, refuse de reconnaître les bénéfices des aires marines protégées et conduit la pêche européenne dans une impasse. Face à l'effondrement de la biodiversité et au changement climatique, il ne faut pas faire l'autruche.

Avec son plan d'action, la Commission européenne a eu le mérite de proposer une série de mesures importantes et de reconnaître l'impact du chalutage de fond sur les fonds marins. Il faut entamer dès maintenant la transition vers une pêche à faible impact, une transition juste à moyen et long termes, où l'on donne de la visibilité aux pêcheurs, où l'on anticipe les crises. Une distribution incitative des quotas de pêche, la fin progressive du chalutage de fond dans les aires marines protégées, la réduction des captures accidentelles sont autant de mesures nécessaires qui peuvent être des outils de cette transition. Cela demande du courage et c'est celui de dire la vérité.

Bert-Jan Ruissen, *namens de ECR-Fractie*. – Voorzitter, geachte commissaris, vandaag geen groen licht voor het actieplan voor de bescherming en het herstel van mariene ecosystemen, maar een resolutie met een aantal fundamentele bezwaren over zowel de aanpak als de inhoud.

De Commissie verlangt van de lidstaten vanaf 2030 de sluiting van alle natuurgebieden voor bodemberoerende visserij terwijl ze daar helemaal geen rechtsgrond voor heeft, maar slechts een niet-bindende mededeling. Bovendien ligt er geen effectbeoordeling. Het is dus een aanpak die daarom alleen al grote vragen oproept.

Wat de inhoud betreft: natuurgebieden zijn sterk verschillend. Waar in het ene gebied bodemberoering schadelijk kan zijn, hoeft dat in een ander gebied helemaal niet zo te zijn. Daar wordt in het actieplan onvoldoende rekening mee gehouden. Verder zullen wij ons hiermee nog afhankelijker maken van de import. Voor bijvoorbeeld de Nederlandse garnalenvisserij, die voor 80 % in Natura 2000-gebieden actief is, zou er met dit plan geen toekomst meer zijn.

Het actieplan is dus onvoldoende doordacht en niet proportioneel. De visserij verdient beter.

Rosanna Conte, *a nome del gruppo ID.* – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la fine della pesca a strascico, è questo ciò che chiede l'Europa con il piano d'azione.

Le comprensibili proteste delle marinerie europee e il suono delle sirene delle oltre 7 000 imbarcazioni che rischiano di smettere l'attività non sembrano essere arrivate alle sue orecchie, caro Commissario.

Cos'altro devono fare i pescatori per essere ascoltati? Perché continuate con proposte che colpiscono direttamente un settore che nell'Unione europea contribuisce per il 25 % agli sbarchi totali del prodotto ittico e per il 38 % dei ricavi? Volete forse inondare i nostri mercati con prodotti importati da paesi terzi? Perché sarà questa l'unica via per soddisfare la crescente domanda e distruggere lo strascico europeo.

Eppure i pescatori europei seguono già alcune delle regole più severe al mondo, che conferiscono loro il ruolo di garanti delle migliori pratiche di pesca. Per questo il piano d'azione dovrebbe tutelare l'ambiente e la biodiversità, seguendo un approccio trasversale e olistico e non concentrarsi solo sulle attività di pesca, soprattutto considerando che le aree marine protette sono state istituite per proteggere le risorse naturali, mentre i fondali marini andrebbero gestiti, caso per caso, su base locale.

Ci vuole chiarezza, soprattutto negli aspetti vincolanti del piano e un po' più di realismo nell'affrontare i problemi economici e ambientali di questa Unione europea.

Anja Hazekamp, *namens de The Left-Fractie.* – Voorzitter, gezonde oceanen vormen de basis voor al het leven op aarde, maar vervuiling met plastic, mest en chemicaliën bedreigt het leven onder water.

De allergrootste bedreiging vormt de visserij. Met verwoestende bodemsleepnetten worden de wereldzeeën geplunderd tot diep in de bodem. Zelfs beschermde zeegebieden zijn niet veilig en worden leeggevist.

Eindelijk ligt er nu een actieplan om op zijn minst de allerschadelijkste visserijmethode te verbieden in beschermde gebieden. Maar zelfs zo een logische maatregel dreigt te worden geblokkeerd door het Europees Parlement. Daarmee brengen conservatieve politici de oceanen in gevaar en ze bedriegen hiermee ook nog eens de vissers voor wie ze zeggen op te komen. Vissers hebben net als andere mensen en dieren geen toekomst zonder gezonde oceanen.

Daarom roep ik u op: geef oceanen een stem en verwerp dit schadelijke en kortzichtige verslag.

Marc Tarabella (NI). – Monsieur le Président, les données scientifiques sont on ne peut plus claires: les effets combinés du changement climatique et de la perte de biodiversité due à la surexploitation et à la pollution ont laissé des écosystèmes marins trop dégradés pour fonctionner correctement.

Nos mers ne peuvent plus remplir efficacement leur rôle de source d'oxygène, de nourriture, de moyen de subsistance et de bien-être dont dépendent les communautés côtières et l'ensemble de la société européenne. Cette tendance ne pourra en aucun cas être inversée sans une amélioration de notre façon de pêcher et d'organiser autrement le commerce mondial des produits de la pêche, comme cela devrait être aussi le cas pour le commerce des produits issus de l'agriculture.

C'est la raison pour laquelle nous nous devons d'être ambitieux afin d'assurer une transition éclairée, inclusive et équitable vers une gestion de la pêche durable fondée sur les écosystèmes. Pour ce faire, il est nécessaire de travailler avec toutes les parties prenantes sur la base des meilleurs avis scientifiques et en tenant compte de tous les impacts que les changements dans l'utilisation des engins de pêche ont sur les communautés côtières, les pêcheurs et l'environnement.

Francisco José Millán Mon (PPE). – Señor presidente, señor comisario, espero que el Parlamento se posicione de manera contundente y crítica con el Plan de acción de la Comisión Europea y quiero felicitar al ponente, el señor Herbst. Coincido con él en que actuar no significa prohibir.

El Plan de acción es criticable por varias razones. Entre otras, también por estigmatizar al arrastre de fondo, una actividad altamente regulada gracias a la cual los europeos podemos consumir especies de pescado que se pescan fundamentalmente con este arte y son muy importantes en la mesa de los europeos. Si quieren reformar el arrastre acudan al Reglamento sobre la conservación de los recursos pesqueros y la protección de los ecosistemas marinos con medidas técnicas.

El informe que debatimos, por otra parte, hace alusión al Reglamento de Ejecución de septiembre de 2022 por el que se determinan las zonas de pesca en aguas profundas y por el que se prohibió la pesca de fondo con todo tipo de artes de pesca en ochenta y siete áreas del océano Atlántico, sin evaluación del impacto socioeconómico, sin suficientes datos, sin base científica sólida y sin distinguir entre las distintas artes de pesca, que tienen impactos completamente distintos en el fondo —el arrastre es distinto del palangre—.

Y aprovecho para preguntar al comisario a qué espera la Comisión para reconsiderar su Plan, recibir todos los datos y excluir a los palangreros.

Isabel Carvalhais (S&D). – Senhor Presidente, Caros Colegas, Senhor Comissário, proteger os ecossistemas marinhos é um imperativo ético, que temos perante o futuro da própria humanidade. Estes ecossistemas enfrentam desafios enormes, como as alterações climáticas, a acidificação, a poluição, a sobrepesca. Portanto, ninguém de boa fé pode dizer que não precisamos de medidas urgentes, nem precisamos de adequar as artes de pesca aos locais onde são usadas. Mas é exatamente neste ponto, na generalização sobre os impactos, que o plano de ação tem a sua maior falha.

Em primeiro lugar, o impacto ambiental de uma arte de pesca não é igual em todos os locais onde é utilizada. E, em segundo lugar, é preciso saber quais são os impactos sociais e económicos provocados pela descontinuação de uma arte de pesca, e é preciso definir o que é que se vai fazer com as comunidades mais afetadas por esses impactos.

Termino, salientando que é de saudar os esforços da Comissão para alcançar, através deste plano, uma implementação mais consistente da política ambiental da União Europeia. Mas devo recordar que as medidas de gestão das pescas emergem e devem sempre emergir do processo legislativo ordinário.

Pierre Karleskind (Renew). – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, un peu partout sur le littoral français depuis quelques mois, voire quelques années, des gens se réunissent pour regarder, aires marines par aires marines protégées, zones Natura 2000 par zones Natura 2000, comment on peut faire pour réduire l'impact de la pêche sur les écosystèmes marins. Cela s'appelle les «analyses risques pêche».

Concrètement, ça se présente comment? Concrètement, ce sont des pêcheurs qui ont la connaissance des activités sur ces zones, qui savent ce qui se passe, qui discutent avec des scientifiques mais aussi avec des agences de l'Office français de la biodiversité – à qui je voudrais rendre hommage et particulièrement au travail desquelles je voudrais rendre hommage – qui eux ont la connaissance précise, parce que justement on en a fait des aires marines protégées, de la nature des fonds et qui regardent ensemble comment faire en sorte de limiter, de supprimer, de réduire, éventuellement d'interdire telle ou telle action de pêche.

Voilà comment on fait pour protéger nos écosystèmes. Ce que je veux dire simplement, c'est que nous ne devons pas faire des annonces depuis Bruxelles. Nous ne devons pas suradministrer la pêche. C'est bien depuis le terrain avec les pêcheurs que nous devons travailler.

Denis Nesci (ECR). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, il piano d'azione presentato in commissione PECH nel marzo del 2023 da Lei, signor Commissario, dimostra in maniera chiara e precisa come l'unico obiettivo sia quello di ostacolare ogni attività di pesca, in nome di un idealismo ecologico a dir poco oltranzista.

Mi chiedo come si possa volere ancora una volta imporre ulteriori restrizioni a un settore tra i più colpiti dalle recenti crisi globali, mettendo addirittura al bando in maniera arbitraria la pesca a strascico, che rappresenta in molte zone costiere l'unica fonte di sostentamento.

Garantire la sicurezza alimentare, l'autonomia strategica dell'Unione europea e una parità di condizioni con i paesi non appartenenti all'UE dovrebbero essere alcuni degli obiettivi prioritari da perseguire.

Pertanto chiediamo con forza di interrompere questa imposizione sproporzionata di regole penalizzanti solo per i nostri pescherecci, perché il solo effetto che ne sta scaturendo è quello dell'incremento dell'importazione di prodotti derivanti da attività non trasparenti.

Noi siamo e saremo sempre dalla parte dei pescatori e faremo tutto il possibile per tutelare uno dei settori produttivi più importanti per l'economia italiana.

(L'oratore rifiuta una domanda «cartellino blu» di Caroline Roose)

France Jamet (ID). – Monsieur le Président, oui, les fonds marins sont le nouvel eldorado du XXIe siècle et nous connaissons mieux aujourd'hui la surface de la Lune que nos fonds marins. Il est pourtant vital, à l'instar de grandes puissances du globe, d'investir massivement dans la protection et la valorisation de notre domaine maritime. Et je suis étonnée que, depuis ce matin, on ait finalement peu parlé, s'agissant de la restauration de nos écosystèmes et de la pollution, de la pollution minière, terrestre et industrielle.

La culture des algues, par exemple, nous offre de grandes perspectives encore mal connues, notamment dans le développement des carburants et des engrais écologiques, et aussi par leur capacité à absorber nos émissions de CO₂. Nous représentons moins de 1 % de la production mondiale. Le cap à prendre, c'est d'adopter un plan d'action de l'algoculture à la pêche industrielle selon une approche transversale et globale pour corriger les obstacles mis en travers de notre pêche artisanale, sans clarté et sans discernement par la Commission, et de contribuer véritablement à la restauration de nos écosystèmes, mais aussi à la pérennité de notre pêche artisanale.

Maxette Pirbakas (NI). – Monsieur le président, chers collègues, c'est peu dire que le plan d'action proposé par la Commission souffre d'immenses faiblesses, c'est l'écueil quand un problème est abordé sous un seul angle.

Les océans, il faut à la fois les protéger et permettre leur exploitation raisonnée. Ces deux objectifs sont atteignables ensemble. Pour ce faire, appuyons-nous sur les pêcheurs, des gens formidables, responsables, qui exercent avec passion le métier le plus dangereux du monde. Il ne faut pas les considérer comme un problème, mais les associer à toutes les décisions et valoriser leurs bonnes pratiques pour les amener à des comportements toujours plus raisonnables.

Monsieur le rapporteur note avec malice que l'objectif des plans d'action ne doit pas être de remplacer la pêche européenne par des importations. C'est joliment dit. Cela reviendrait à substituer des pratiques certes améliorables par le «n'importe quoi». Le mieux est parfois l'ennemi du bien. Dans l'intérêt de notre pêche en Europe et dans les outre-mer, la Commission doit désormais revenir à un nouveau plan d'action, plus raisonnable, moins dogmatique, plus compatible avec les impératifs de sécurité alimentaire et de respect des pêcheurs européens et ultramarins.

François-Xavier Bellamy (PPE). – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, c'est peut-être l'un des derniers débats que nous aurons sur la pêche au cours de ce mandat. Triste moment. Partout en Europe, les pêcheurs, comme les agriculteurs d'ailleurs, disent qu'ils ne peuvent plus travailler du fait des contraintes qui s'imposent aujourd'hui, de l'avalanche de complexité qui leur a été imposée. Mais la Commission, qui refuse d'écouter, continue toujours dans la même direction, alors que dans trois jours le Golfe de Gascogne sera intégralement fermé à la pêche.

Vous présentez un plan d'action qui interdirait des techniques de pêche pourtant courantes et nécessaires dans un très grand nombre de zones maritimes. En France, par exemple, un tiers de la zone maritime serait concerné. Tout cela s'ajoute à la politique commune de la pêche. Tout cela s'ajoute aux règlements sur le contrôle des pêches que nous aurons travaillés au cours de ce mandat. Où est la cohérence réglementaire? Où est la base scientifique? Où est l'étude d'impact?

La vérité, Monsieur le Commissaire, c'est que nous importons déjà trois quarts des produits de la mer que nous consommons. Tout ce que nous ferons contre les pêcheurs européens, nous le ferons contre la cause de l'environnement et contre la cause de la protection des océans. Et nous le disons dans ce rapport grâce à notre collègue Niclas Herbst, il est absolument fondamental que le mandat qui vient change radicalement de direction. Nous ne sauverons les océans qu'avec les pêcheurs européens et jamais, jamais contre eux.

Marco Campomenosi (ID). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, ringrazio il Commissario per essere qui.

Su questo testo sono stati approvati emendamenti importanti, anche da parte del mio gruppo, perché si sta creando in questo Parlamento una maggioranza favorevole a un approccio nuovo, contrario a una iper-regolamentazione e a una criminalizzazione del settore della pesca, stufo di certe politiche che in passato sono state anche punitive in maniera eccessiva, e forse anche non giustificate.

Il mondo della pesca però si è adeguato, le ha rispettate, ha anche collaborato perché la gestione degli stock ittici è importante anche e soprattutto per loro. Quindi, a mio avviso, la Commissione europea dovrebbe cambiare approccio perché il pescatore deve essere un alleato nella gestione degli stock, che oggi sono floridi e importanti anche grazie a certe restrizioni che sono state fatte in passato.

Ma noi dobbiamo fare in modo che le marinerie non si svuotino, che quella professione possa continuare a essere importante per la tradizione del nostro continente, anche perché siamo un mercato aperto a prodotti che vengono prelevati non certo rispettando i nostri criteri e standard. Questo è assurdo e non aiuta neanche i consumatori in una scelta consapevole e di qualità.

Nella mia regione sul novellame di sardina – il cosiddetto bianchetto – è stato fatto uno studio, con la collaborazione dell'Università ha collaborato. La Commissione ha questo documento: può dare un segnale di apertura per avere e avviare un piano di gestione, perché su questo e su altri temi occorre dare un segnale di cambiamento.

Hervé Juvin (NI). – Monsieur le Président, chers collègues, nous le savons, les océans sont dans un bien pire état que nos territoires. Les océans, ce bien commun précieux pour l'humanité, ne peuvent être le lieu de tous les pillages et de tous les saccages. J'ai trop côtoyé les pêcheurs tamouls, les communautés Vézos, les pêcheurs Bugis ou Bajau, comme les pêcheurs bretons ou les pêcheurs de Méditerranée pour ne pas savoir que nous ne sauverons pas les océans sans l'intérêt des populations locales, sans leur mobilisation et sans leur association.

Voilà pourquoi nous devons être ambitieux pour mettre fin à des modèles de pêche industrielle qui vident les océans de leurs poissons et réduisent les pêcheurs locaux au désespoir. La question des prises de dauphins sur les côtes françaises vient essentiellement du fait que les dauphins ne peuvent plus se nourrir en haute mer et sont obligés de venir chercher vers les côtes leur alimentation.

Nous devons donc penser à la révision du droit de la mer. Nous devons penser à la diversification des revenus des pêcheurs, notamment par la culture des algues. Nous devons aussi penser à mettre fin à l'appropriation et la privatisation du vivant auxquelles de grandes sociétés industrielles se livrent aujourd'hui.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – Senhor Presidente, Senhor Comissário, Caros Colegas, a proteção do oceano tem de ser uma prioridade para a União Europeia. Mas proteger é muito mais do que proibir.

No setor do mar, como em todos os outros, a proteção ambiental bem-sucedida baseia-se na cooperação. É envolvendo todos os atores, incluindo as empresas, as comunidades locais – muitas vezes dependente dos recursos que pretendemos preservar – que se alcançam as mudanças sustentáveis; criando alternativas, em vez de, simplesmente, se fecharem portas; fazendo das empresas e das pessoas agentes de mudança, em vez de alvos a abater; decidindo, sempre, com base em evidências científicas sólidas e não em função das ideologias ou estados de alma.

A sustentabilidade ambiental e a sustentabilidade económica não são conceitos concorrentes – pelo contrário. A melhor forma de proteger e preservar é demonstrando o valor acrescentado desta ação para o nosso planeta, mas também para o dia a dia das pessoas.

Anja Haga, namens de PPE-Fractie. – Voorzitter, de wereldzeeën worden ernstig bedreigd, niet alleen door klimaatverandering, maar ook door plasticvervuiling.

We zien het nu aan de kust van Portugal en Spanje met allemaal plastic korrels. Maar dit gebeurt veel vaker. Dit is een probleem, want plastic wordt microplastic en dat komt uiteindelijk in de vis terecht en dat eten wij op, dus het is ook een probleem voor de vissers. Daarom ben ik blij met het verslag van Herbst waarin staat dat wij plasticvervuiling moeten terugdringen. Ik spreek veel vissers op werkbezoeken en wat ik zie zijn mensen met heel veel passie voor hun werk en ook de wil om te verduurzamen. Maar wat ze nodig hebben is maatwerk en duidelijkheid.

Daarom doe ik een heel dringende oproep aan de Europese Commissie: kom met een nieuwe definitie van de bodemberoerende visserij. Dat kan. Kijk naar de Deense zegens en twinrig: minder CO₂-uitstoot, minder bijvangst, minder bodemberoering. Maak dat mogelijk! Zorg voor maatwerk voor de vissers en kies voor liefdevolle zorg voor de prachtige waterwereld die God heeft gemaakt.

Spontane Wortmeldungen

Maria Grapini (S&D). – Domnule președinte, domnule comisar, stimați colegi, sigur că trebuie să avem o politică comună, așa cum avem și pentru politica industrială, pentru politica agrară, dar sper să nu fie la fel de proastă ca și politica în domeniul agriculturii, pentru că protejarea oceanelor nu ar trebui să ducă la interdicția pescuitului. Sunt zone în care oamenii trăiesc numai din pescuit și apoi noi, consumatorii, trebuie să beneficiem de produsele din piața internă a Uniunii Europene și să nu importăm din țări terțe produse mai puțin controlate.

De aceea, cred că politica comună în domeniul pescuitului și perspectivele de viitor trebuie să țină cont, în primul rând, de protecția pescarilor și de ceea ce ei știu să facă și doar prin dialog cu ei să putem să luăm măsuri la nivel european.

Prea de multe ori se decide la nivel european, fără a se discuta cu cei care știu bine ce trebuie făcut. Da, sunt de acord că trebuie să diminuăm poluarea cu plastic, dar asta nu ține de pescari și trebuie să-i protejăm pe pescari.

Billy Kelleher (Renew). – Mr President, *(start of speech off mic)* ... to ensure that we have sustainable ecosystems for fishers is a critically important aspect of policy.

But at the same time, off the west coast of Ireland, as I speak in this Chamber, factory fishing ships are scooping up fish and massive quantities of the west coast of Ireland, in Irish waters. And the solution that has been offered to ensure that we have a viable Irish fishing industry is to decommission Irish trawlers. So, at the same time, when we're talking about resilient fisheries, we have to ensure that there's fairness in how we allocate the fruits of the sea, and the Irish quota has been drastically reduced. And the idea that we can explain to Irish fishers that it's fair for third countries to send massive trawlers into Irish waters and fish, and we are offering Irish fishermen the only way out, and that is by decommissioning Irish boats, is shameful.

There must be a full review, Commissioner, of the fisheries policy; otherwise, we won't have any fishers, never mind sustainable fisheries.

Rosa D'Amato (Verts/ALE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, i numeri parlano chiaro: il 58 % degli stock del Mediterraneo è sovrasfruttato; il 25 % delle coste europee ha perso habitat. Eppure qui c'è chi nega il problema e fa il falso paladino dei pescatori. Basta!

Basta lo dico alla destra che, se da un lato, dice ai pescatori che non sono i responsabili del depauperamento dei nostri mari, dall'altro, però, in Parlamento e in Consiglio vota contro l'abbandono delle fonti fossili, contro le direttive sulle emissioni inquinanti, contro le direttive sulla plastica.

E quando è al governo appoggia nuove trivelle e rigassificatori e uccide la pesca e la mitilicoltura consentendo ad industrie inquinanti, come l'ex Ilva di Taranto, la centrale a carbone di Brindisi e la raffineria di Gela, di continuare ad ammazzare la cittadinanza e la pesca artigianale costiera. Lo ripeto: ad ammazzare! Non sto esagerando.

Certo, i pescatori si sentono traditi. E allora dove sono i fondi europei per le bonifiche? Dove sono i soldi per i fermi pesca? Dove sono gli ammortizzatori sociali che chiedono da decenni?

Mick Wallace (The Left). – Mr President, the EU already has a comprehensive body of policy and legislation aimed at protecting the marine environment, but these are not being implemented. This was confirmed by the European Court of Auditors in 2020. Ireland, for example, has utterly failed to meet the EU's obligation to achieve good environmental status for biodiversity, commercial fish and shellfish and seafloor integrity. Only 18% of Ireland's commercially exploited fish populations have achieved good environmental status. The environmental status of 60% of these commercial fish populations is unknown, and the environmental status of 41% of non-commercial fish species is also unknown.

If we don't conserve fishing resources and protect our marine ecosystems, there will be no fish to catch, and we do need to work with the stakeholders and have regional solutions.

Clara Aguilera (S&D). – Señor presidente, señor comisario, tengo que decirle que sobre este Plan de acción de la Unión Europea toda su presentación ha sido muy desafortunada, y el sector no ha entendido el Plan.

No digo que sea un mal Plan, en líneas generales, aunque tiene aspectos que a mí no me gustan. Creo que, cuando se presenta un plan de acción, puesto que estamos hablando de un documento político, no normativo, que pretende algunos cambios trascendentales, más allá de la política pesquera común, hay que explicarlo muy bien y el sector tiene que entenderlo, porque, si no, será muy difícil de aplicar. Por tanto, hay que hacer un esfuerzo para explicar estas cuestiones.

Esto se ha convertido en un pimpampum contra la pesca de arrastre, lo cual es malo. Yo no estoy en contra de todo lo relacionado con la pesca de arrastre, porque no toda es igual, y se están corrigiendo también esos sistemas de arrastre. Por eso, no se puede igualar y no se puede atacar con esa beligerancia.

Estos son los aspectos lamentables de este Plan de acción, que creo que va a quedar en nada por lo desafortunado de su presentación y de su traslado a los medios y a la sociedad.

(Ende der spontanen Wortmeldungen)

Virginijus Sinkevičius, Member of the Commission. – Mr President, Members of the Parliament, thank you very much for this enriching debate, which has helped us to clarify and share our views regarding the action plan, but also reaffirm once more that we all want to remedy the negative environmental impacts, because the future of our fisheries will depend on our ability to react and adapt. And let me now come to some points that you have raised.

First of all, on impact assessment, the action plan is not a legal proposal. In addition, it is based on existing legislation, which impact assessments have been done and they were being adopted. Finally, the design and implementation of the measures is left to Member States, so they are best placed to judge what is needed and what the impact will be, and on that basis, ensure a balanced approach.

It also has been explained on multiple occasions that the action plan does not intend to impose any legal measure. The action plan simply calls for a renewed political commitment to make the measures work involving the Commission, Parliament, the Council and Member States. It presents the CFP regionalisation process as the right framework for the measures proposed to be implemented. In addition, the Technical Measures Regulation also places the regionalisation in a privileged position.

On bottom-trawling, again, we had a multiple exchanges on that, we've heard it quite a few times today. Dear Members of the Parliament, we need a transition to better protection of the seabed, including through the less damaging gears, but also to gears to ensure less fuel consumption. Because when the Russia attacked Ukraine, our fishers were left without income. Why? Because of their dependence on fossil fuels. And the fishing techniques that they are using today are unfortunately heavily dependent on fossil fuels, and we cannot keep them in this position where the whole livelihood, the income of their families, would be busted due to events happening in the world. We need to protect them and this is essential.

The last thing on dialogue, you know, I myself, throughout this mandate, have visited all sea basins. I've talked with different communities in different parts of Europe, talked with the fishers from the Mediterranean to Baltic, Bay of Biscay even, a few times. We've been constantly involving fishers in this dialogue. I have accepted them on multiple occasions in Brussels. We had challenging times, starting the mandate with the Brexit issue and going through the COVID-19 crisis, and also, as I've said, Russia's war against Ukraine. On all these occasions, I always had the privilege to meet the fishers and answer the questions about their future, and I will do so, same as you, Members of Parliament. So, you know, to say that there was a lack of dialogue is absolutely not true. We have been always involved and they were part of the dialogue as regards the action plan.

The last thing, on the Bay of Biscay, as I see Mr Bellamy is still in the room, the very important thing to take from the Bay of Biscay, I think we don't need to wait for national courts' decisions to implement EU legislation, because when the national court decisions are announced, unfortunately it's too late. I think we can prevent such things from happening and then ensure the livelihood of the fishers in different sea basins across Europe.

Dear colleagues, in conclusion, the principle of regionalisation is the right framework to implement measures proposed in the action plan, so therefore it should be fully used to implement necessary measures to protect habitats and species. If we want the EU to continue being a leading actor on global marine conservation, we need to lead the transition to sustainability. So the benefits that ocean provides will be enjoyed also by the future generations, including future fishers.

I count on the commitment of this House to work jointly with the Commission in the pursuit of the biodiversity goal, so we can offer our citizens the highest standards of marine conservation and supply of high-quality seafood, while ensuring the livelihoods of European fishing communities also in the future.

Niclas Herbst, *Berichterstatter*. – Herr Präsident! Ich möchte mich auch bei fast allen Fraktionen bedanken, die sehr deutlich gemacht haben, dass es nicht um das Ob der Ziele dieses Aktionsplans geht, sondern dass wir uns über das Wie unterhalten müssen. Da möchte ich mich sehr herzlich dafür bedanken, weil das zeigt, dass dieses Parlament, zumindest was die fischereiaffinen Rednerinnen und Redner heute betrifft, hier doch sehr vereint ist.

Was mich geärgert hat, das möchte ich auch offen sagen, ist so ein bisschen die moralische Arroganz, zum Beispiel von Frau Roose, die jetzt auch die Debatte verlassen hat, die einfach sagt: Also Leute, die das anders sehen, sind die Rechten und ihre Helfer. Vielleicht sagen Sie ihr und richten Sie ihr das mal aus, dass genau diese Einstellung, diese moralische Arroganz, manchmal dafür verantwortlich ist, dass Fischerinnen und Fischer tatsächlich Populisten folgen.

Ich möchte mich auch ganz herzlich bei Ihnen bedanken, Herr Kommissar. Sie haben harte Kritik erleiden müssen, und mein Bericht ist kritisch und der erste Entwurf war noch kritischer. Ich habe allerdings auch sehr wohl zur Kenntnis genommen, dass Sie heute sehr differenziert argumentiert haben und dass wir auch in der Lage sein können, als Kommission und als Parlament, entsprechende Lösungen zu finden, weil, noch einmal: Es geht nicht um die Ziele des Aktionsplans, sondern es geht um die Umsetzung. Und das ist, glaube ich, ein erster guter Schritt, dass wir das auch gemeinsam in Zukunft schaffen können, dafür möchte ich mich ganz herzlich bedanken.

Ich glaube, nochmals, wenn wir diesen Bericht so verabschieden, wie er vorliegt, mit den Anmerkungen der Kolleginnen und Kollegen, dann haben wir eine gute Position, können unseren Fischerinnen und Fischern auch wirklich gegenüber treten und sagen, wir kämpfen für euch, es ist nicht alles einfach, wir haben große Herausforderungen, aber wir stehen an eurer Seite. Das sollte unser heutiges Signal sein. Vielen Dank für die Debatte.

Der Präsident. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet heute, am 18. Januar 2024, statt.

5. Primjena Uredbe o zajedničkoj organizaciji tržišta (ZOT) u ribarstvu i akvakulturi – Uredba (EU) br. 1379/2013 (rasprava)

Der Präsident. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über den Bericht von Izaskun Bilbao Barandica im Namen des Fischereiausschusses über die Durchführung der Verordnung über die gemeinsame Marktorganisation (GMO) in der Fischerei und Aquakultur – Verordnung (EU) Nr. 1379/2013 (2023/2049(INI)) (A9-0406/2023).

Da wir relativ spät dran sind und wir drei fast identische Debatten hatten, auch bei den spontanen Wortmeldungen, mit fast identischen Rednern, würde ich von den spontanen Wortmeldungen absehen. Sie brauchen sich also nicht zu Wort zu melden.

Izaskun Bilbao Barandica, ponente. – Señor presidente, señor comisario, en primer lugar, quiero agradecer a todos los grupos la colaboración para finalizar este trabajo y decirles que la organización común de mercados en el sector de los productos de la pesca y de la acuicultura es una herramienta básica para contribuir a los objetivos de la política pesquera común: garantiza un suministro variado de alimentos de origen marino en condiciones de competitividad y estabilidad de mercado, fomenta la transparencia y las garantías que merecen los consumidores y constituye, además, una herramienta básica en la lucha contra la pesca ilegal, no declarada y no reglamentada.

La última revisión de este Reglamento, adoptada con la reforma de la PPC, acabó con medidas no sostenibles para intervenir en los mercados, como la retirada o destrucción de productos para el consumo humano. Además, reforzó el papel de las organizaciones de productores, que designó como única instancia para establecer excepciones en las normas sobre competencia y acceder a los fondos europeos que financian acciones de gestión de mercados.

Una primera aportación de nuestra propuesta es apostar por una mejor financiación para estas organizaciones. Otra aboga por incluir en esta revisión a las cofradías de pescadores o a las *prud'homies de pêche* como organizaciones de productores. La OCM facilita la gestión del mercado y debe regular las funciones de estas entidades, pero también reconocer la diversidad que las caracteriza, especialmente cuando funcionan.

Los datos recogidos desde el año 2013 nos permiten, además, plantear otras mejoras. Para empezar, hay que garantizar una aplicación homogénea y armonizada de estas normas en todos los Estados miembros, teniendo en cuenta las condiciones de las regiones ultraperiféricas. Las diferencias restan confianza a los consumidores y perjudican la libre competencia en el mercado único.

Tenemos que aprovechar, además, el proceso de digitalización que propicia el recién aprobado Reglamento de control de la pesca. Una modernización que permitirá mejorar, diversificar y enriquecer los datos disponibles sobre capturas, trazabilidad y garantías para los consumidores, sin añadir cargas administrativas. Con estos datos, hay que mejorar las normas sobre etiquetado e impedir la intrusión de transformados vegetales o de otra procedencia en el mercado de productos del mar. El pescado no se cultiva en tierra firme.

El sector pesquero exige poner coto a ofertas que, enmascaradas con presentaciones engañosas, tratan de atribuirse cualidades dietéticas, organolépticas y de sostenibilidad de las que carecen, condiciones que solo aportan a la dieta los productos del mar.

La nueva estrategia alimentaria de la Unión Europea, que, insisto, debe incorporar con más claridad los productos del mar en su título y sus contenidos, debe aprovecharse de estas mejoras para no añadir nuevos requisitos de sostenibilidad a los altos estándares que establece toda la legislación comunitaria.

Finalmente, destaco las mejoras en el Observatorio Europeo del Mercado de los Productos de la Pesca y de la Acuicultura que gestiona la Comisión para analizar la dinámica de los mercados y apoyar tanto las decisiones del sector como las políticas sobre el mismo.

Profundizar y enriquecer la recogida de datos cotidiana de volúmenes, valores y precios de los productos de la pesca y de la acuicultura, desde la primera venta hasta la fase minorista, propicia el control estructural del mercado, pero, además, debe permitir reaccionar con rapidez cuando cambios drásticos producidos por factores impredecibles, como los que generaron la crisis de la COVID-19, obliguen a activar herramientas de estabilización.

Termino agradeciendo a mi equipo y a todos los que han intervenido en las negociaciones de esta iniciativa su actitud positiva y constructiva y espero que propicie un amplio apoyo a este informe.

Virginijus Sinkevičius, Member of the Commission. – Mr President, honourable Members, let me start by thanking Ms Bilbao, the shadow rapporteurs and the entire PECH Committee for the work done on this own initiative report, which the Commission welcomes. I'm happy to see that most of your findings concur with the Commission's own report that we adopted in February 2023. In particular, we both conclude that the Common Market Organisation Regulation generally remains fit for purpose.

Allow me to share the Commission's views. I also agree that the producer organisations play a key role, and that more efforts are necessary to support the implementation and financing of their production and marketing plans, and these remain, of course, a responsibility of the Member States. Nevertheless, the Commission works closely with concerned parties to facilitate the implementation of the plans and provide guidance.

I know how important the recognition of producer organisations such as *cofradías* and *Prud'homies* is for you. *Cofradías* and *Prud'homies* are welcome to adapt their structures in line with the rules. And in all my meetings with fishing communities where this issue was raised, I have always reiterated the Commission readiness to assess in that process.

Regarding the difficulties for small-scale producers to set up producer organisations. I can reassure you that the national programmes under the EMFAF address these challenges, and the Commission continues to provide guidance here.

On your call to improve marketing standards and consumer information, I fully agree that proper labelling is essential for the trust of consumers. A better consumer information relies on three elements.

First of all, full traceability. Here, the timely implementation of the new Fisheries Control Regulation is crucial.

Secondly, compliance by Member States with the regulation on the Common Market Organisation. And this is an area which we will prioritise in 2024.

And third, consumer rights to an informed choice. Here we will work in 2024 towards a methodology to score some sustainability aspects for fisheries and aquaculture products.

The report also mentions the need to include marketing standards in measures adopted in regional fisheries management organisations. Unfortunately, marketing standards are not covered by these organisations, but conservation and other control measures are in place to ensure sustainable fisheries.

The report highlights the need to increase the use of quality schemes and to have a greater variety of quality schemes. The Commission, however, thinks that there is no need for more quality schemes, as the existing types seem to be wide enough to promote the specificities of European fishery and aquaculture products, and the best example is in the context of the quality scheme of the geographical indications, which increased by 240% over the last decade in the EU.

However, I can agree with you that the producer to obtain a quality scheme needs to be improved. So therefore, the Commission adopted a proposal in March 2022 to revise the Geographical Indications Regulations.

The report also includes a call to forbid the use of the word fish, or the name of fish species for plant-based products. The current EU rules already provide a solid framework to ensure that consumers are not misled.

Regarding the mechanism to trigger financial aid under the Regulation on the Common Market Organisation in the event of a crisis, let me recall that crisis support already exists under the EMFAF. The Commission closely monitors market development and the continuing conditions to trigger it. So thank you for your attention and thank you for this excellent report.

Cláudia Monteiro de Aguiar, em nome do Grupo PPE. – Senhor Presidente, permitam-me, em primeiro lugar, enaltecer e agradecer, também, todo o trabalho e cooperação neste relatório à colega Izaskun Barandica, por estas efetivas propostas de melhoria deste que é um dos regulamentos – um dos pilares também – da Política Comum de Pescas.

Este regulamento representa uma excelente oportunidade para a Europa, mas especificamente para Portugal, no que toca ao reforço do setor pesqueiro, promovendo também a aquacultura nas duas formas, a sustentabilidade, a justiça e a eficiência, reforçando o apoio necessário e respeitando as especificidades das regiões ultraperiféricas.

Portugal é um dos maiores consumidores de peixe da Europa e também possui uma das maiores zonas económicas exclusivas. Temos, portanto, o dever de criar as condições necessárias para que os nossos pescadores e toda a indústria envolvida na cadeia de valor possam trabalhar com qualidade e rigor, servindo os consumidores finais, melhorando também a informação prestada ao consumidor.

Destaco, pois, deste regulamento uma das mudanças mais importantes: o reforço do papel das organizações de produtores de pesca e aquicultura. Estas organizações desempenham um papel significativo na gestão do mercado, incluindo a implementação de planos de produção e comercialização.

Contudo, e apesar dos progressos, ainda existem desafios significativos. A aplicação inconsistente das regras nos Estados-Membros é motivo de preocupação. É, pois, imperativo garantir uma harmonização mais eficaz das práticas para aumentar a confiança dos consumidores e garantir condições equitativas para todos os envolvidos no setor. Devemos continuar a melhorar a rastreabilidade e a transparência em toda a cadeia de valor, crucial para proteger os nossos mares e dar mais confiança aos nossos consumidores.

Como legisladores, termino, temos a responsabilidade de continuar a trabalhar para melhorar esta regulamentação, adotando e assegurando um futuro mais sustentável para a pesca, para a aquicultura, e protegendo os nossos recursos marinhos, apoiando e contando com as nossas comunidades.

Clara Aguilera, *en nombre del Grupo S&D*. – Señor presidente, señor comisario, este Reglamento por el que se establece la organización común de mercados (OCM) en el sector de los productos de la pesca y de la acuicultura introdujo algunos cambios fundamentales en 2013, que fueron muy importantes.

Quiero felicitar a la señora Bilbao por el trabajo que hemos podido realizar todos los grupos con ella y por el resultado obtenido.

¿Qué pretende este informe? Este informe lo que pretende es mejorar la aplicación de algunos aspectos del Reglamento de 2013; especialmente, por ejemplo, con un mayor esfuerzo para garantizar la información a los consumidores. Usted lo ha dicho, comisario, esa información debemos mejorarla, también la trazabilidad —que espero que ayude mucho el nuevo Reglamento de control de la pesca—, más transparencia en el mercado y fomentar campañas de promoción.

Quiero referirme, para finalizar, a la reserva de crisis que incluye la propuesta. Usted ha dicho que ya observamos la crisis y yo quiero que la observen y que tengan instrumentos —esa es la propuesta— para actuar en momentos de crisis. La PAC incluye la reserva de crisis. Estúdienlo para el futuro de esta reforma.

Caroline Roose, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Monsieur le Président, un petit aparté, Monsieur Herbst: j'étais bien dans l'hémicycle et je n'ai pas quitté le débat tout à l'heure. Pour ce qui est du rapport de madame Bilbao, ce rapport fait des propositions intéressantes, importantes pour améliorer l'information des consommateurs sur les produits de la mer. Il est important que les consommateurs puissent avoir accès à des informations détaillées sur l'origine, l'espèce, la date et le lieu de capture ou encore la technique de pêche utilisée, qu'il s'agisse de produits frais, de conserves, de surgelés ou de produits transformés.

Toutefois, ce rapport fait fausse route, selon nous, lorsqu'il parle des alternatives végétales aux produits de la mer. En effet, l'Union européenne importe 70 % des produits de la mer qu'elle consomme. Et si nous voulons lutter contre la surpêche dans le monde, nous devons réduire notre consommation de poisson.

Les alternatives végétales aux produits de la mer sont une des pistes importantes pour réduire cette consommation, tout en garantissant un apport suffisant en protéines. En cherchant à interdire à ces alternatives végétales l'utilisation de tout terme en lien avec la mer, vous faites fausse route. Le consommateur doit être clairement informé, oui, mais s'opposer aux alternatives végétales comme certains s'opposaient au burger végétarien, c'est être en décalage complet avec ce que veulent les citoyens et ce qui est nécessaire pour la planète.

João Pimenta Lopes, *em nome do Grupo The Left*. – Senhor Presidente, as sucessivas reformas da organização comum dos mercados – e em particular esta última – não têm contribuído, como seria desejável, para melhorar o rendimento do setor, garantir a estabilidade dos mercados, promover a melhoria da comercialização dos produtos da pesca. Esta última reforma desmantelou alguns dos poucos instrumentos de regulação existentes na época, apontando um desastroso caminho para inúmeros segmentos da frota, em especial a pesca de pequena escala.

Exige-se, pois, uma reforma profunda da OCM, que reforce os instrumentos públicos de intervenção e regulação dos mercados, garantindo o rendimento do setor, a estabilidade dos mercados, a melhoria da comercialização dos produtos da pesca e o aumento do seu valor acrescentado.

É necessário garantir que os Estados têm nas suas mãos instrumentos e formas de intervenção na cadeia, como a fixação de margens máximas de intermediação para cada agente da cadeia, e prever compensações financeiras mínimas, que permitam fazer face aos custos de desembarque da totalidade das capturas indesejadas, que não tenham escoamento comercial suscetível de cobrir esses mesmos custos, ou para os períodos de defeso.

Virginijus Sinkevičius, *Member of the Commission*. – Mr President, dear colleagues, I'll be very brief. First of all, let me thank Ms Bilbao and the PECH Committee for an excellent report, where we, I think, fundamentally agree on the things that need to be done and need to be improved. So we commit ourselves to further work with all stakeholders along the supply chain to ensure that things are swiftly improved.

Izaskun Bilbao Barandica, *ponente*. – Señor presidente, señor comisario, gracias por su respuesta y su posición, pero sí hay una cosa en la que discrepamos: tenemos que restablecer los mecanismos de ayuda al almacenamiento para poder abordar futuros problemas de crisis. No es suficiente con lo que tenemos.

A la señora Roose le diría que este Parlamento, la Comisión de Pesca y este informe no dicen que no deban utilizarse productos vegetales; lo que estamos denunciando y diciendo es que los productos vegetales no deben tener un etiquetado fraudulento, que es lo que estamos viendo últimamente en todo el mercado europeo. Transparencia y trazabilidad para respetar los derechos de los pescadores y también de los consumidores.

Y hay que acabar con un último mensaje: el sector europeo vive desde hace años una campaña de desprestigio que no se compadece ni con sus esfuerzos para su redimensionamiento ni con las innovaciones con que mejora sus técnicas de trabajo, ni tampoco con los datos que certifican que es un ejemplo de sostenibilidad. Tampoco con la evidencia de que, gracias a nuestros acuerdos con terceros países, contribuye a difundir esos valores en los mares de todo el mundo.

Esta evolución del Reglamento de la OCM de la pesca es también una herramienta de primer orden para hacer frente con más transparencia, datos, control y profesionalidad a las maledicencias que insultan a los miles de profesionales que se juegan la vida en el mar para aportar componentes de alta calidad a la dieta de la Unión.

Estas mejoras —más datos, más información, más certificaciones— refuerzan el contrato y la confianza que los profesionales de este sector tienen con los consumidores y permiten a estos elegir en el mercado producciones auténticamente sostenibles.

Las instituciones comunitarias tienen, con este Reglamento, otro acicate para alinearse con un sector que afrontó en primera fila, y antes que muchos otros, el desafío de la triple sostenibilidad —la económica, la social y la ambiental—, y que no puede seguir aceptando ni campañas que ignoren esta trayectoria ni medidas que necesitan mucho más soporte argumental que un eslogan populista.

Esta reforma de la OCM, la reforma de la PPC, el nuevo Reglamento de control son hechos, son datos objetivos que deben despejar cualquier duda sobre el qué, el cómo, el para qué y con quiénes compiten y a quiénes dan ejemplo nuestros pescadores y nuestra industria.

Der Präsident. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet heute, am 18. Januar 2024, statt.

(Die Sitzung wird für kurze Zeit unterbrochen)

PRESIDENZA DELL'ON. PINA PICIERNO

Vicepresidente

6. Nastavak zasjedanja*(La seduta è ripresa alle 12:06)***7. Glasovanje****Presidente.** – Possiamo ora alle votazioni.*(Per i risultati delle votazioni e altri dettagli che le riguardano: vedasi processo verbale)*

7.1. Kontinuirani progon Falun Gong u Kini, posebno slučaj Dinga Yuandea (RC-B9-0067/2024, B9-0079/2024, B9-0082/2024, B9-0067/2024, B9-0070/2024, B9-0074/2024) (glasovanje)

7.2. Prijetnja pojave gladi zbog širenja sukoba u Sudanu (RC-B9-0063/2024, B9-0063/2024, B9-0066/2024, B9-0072/2024, B9-0076/2024, B9-0078/2024, B9-0080/2024) (glasovanje)

7.3. Tadžikistan: državna represija nad neovisnim medijima (RC-B9-0064/2024, B9-0064/2024, B9-0065/2024, B9-0081/2024, B9-0083/2024, B9-0084/2024, B9-0085/2024) (glasovanje)

7.4. Izvješće o provedbi Uredbe (EZ) br. 1924/2006 o prehrambenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani (A9-0416/2023 - Tilly Metz) (glasovanje)

*– Prima della votazione:***Tilly Metz, rapporteur.** – Madam President, I will be very short, don't worry.

So, dear colleagues, the Claims Regulation applies to voluntary, nutritional and health claims on food products and food supplements in all commercial communication. The objective of the regulation is a high level of consumer protection and smooth functioning of the internal market. We want to protect European consumers, their safety, their health, but let's be honest, also their wallet. The regulation has been enforced for more than 15 years, and I think we can agree that it has significantly contributed to protecting consumers from false and misleading health and nutrition claims on food. But still today, consumers continue to be exposed to unauthorised and misleading claims.

The report we vote on today addresses key challenges in the implementation and suggests the regulation might need to be updated. So, we have three issues. Very shortly, consumers continue to be exposed to very unhealthy foods with authorised claims because 15 years after the regulation came into force, the foreseen nutrition thresholds for such claims have still not been established. Secondly, there is an on-hold list with over 2 000 claims on botanicals. Due to a lack of data, EFSA stopped evaluating these claims and the Commission put the claims on hold over a decade ago. This anomaly needs to be addressed. And thirdly, and lastly, online sales of food and supplements with unauthorised claims are booming. More cooperation and guidance are needed for successful implementation of this regulation in the online environment.

I would like also to use this opportunity to thank the different stakeholders which provided us with input and as well to all my colleagues from other groups for constructive collaboration. Thank you!

7.5. Zaštita financijskih interesa Europske unije – borba protiv prijevara – godišnje izvješće za 2022. (A9-0434/2023 - Maria Grapini) (glasovanje)

– *Prima della votazione:*

Maria Grapini, Raportoare. – Doamnă președintă, stimați colegi, raportul privind protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene, după cum știți, se votează în fiecare an. Vreau să mulțumesc de la bun început Comisiei CONT, care într-o majoritate mare a votat poziția noastră și să mulțumesc și raportorilor din umbră. Asta nu înseamnă că noi nu am găsit lucruri pe care să le scriem în acest raport.

Iată că în secțiunile de venituri și cheltuieli se observă creșterea neregulilor de natură frauduloasă și nefrauduloasă în 2022 și, sigur, și o creștere a ratei de detectare. Din păcate, Comisia Europeană nu a intervenit în revizuirea pragului de 10 milioane de euro pentru fraudă transnațională în domeniul TVA, așa cum ar fi trebuit să fie, să reducă, pentru a putea permite Parchetului European să investigheze.

Înseamnă că trebuie să existe modificări în perioada următoare. De asemenea, vreau să mulțumesc Curții de Conturi, OLAF, Eurojust, Europol, care au colaborat în depistarea și prevenirea riscurilor de fraudă. În același timp, aș vrea să subliniez, și am subliniat în acest raport, în calitate de raportor, că trebuie să supraveghem buna cheltuire a banilor din Uniunea Europeană, care sunt ai cetățenilor, de fapt, nu numai în statele membre, ci și în instituțiile europene.

În ceea ce privește arhitectura antifraudă în UE, în raport recomand o bună cooperare și coordonare între toate compartimentele sale și, bineînțeles, o abordare holistică și orientată spre rezultatul luptei împotriva fraudei, mai multă exigență, mai multă transparență, pentru că ne-am confruntat cu o lipsă de transparență de la toate instituțiile. Vă mulțumesc și sper să votați, așa cum Comisia CONT a votat acest raport, foarte important pentru protejarea intereselor financiare.

7.6. Oblikovanje stajališta EU-a o obvezujućem instrumentu UN-a o poslovanju i ljudskim pravima, a posebno o pristupu pravnim sredstvima i zaštiti žrtava (A9-0421/2023 - Heidi Hautala) (glasovanje)

– *Prima della votazione:*

Heidi Hautala, rapporteur. – Madam President, the United Nations negotiations on the legally binding treaty on business and human rights were commenced already in 2014. Some EU Member States have taken part, but unfortunately, the EU as a bloc has been absent. Now we have momentum. The long-awaited EU Corporate Sustainability Due Diligence Directive is nearly finalised, and this is the momentum for the EU's participation in this critically important UN process. Our goal must be to ensure a level playing field for companies through global standards.

So this report aims to invite the Commission and External Action Service to shape and adopt an EU negotiation mandate, and we want to provide some elements for an ambitious mandate.

- 7.7. **Utjecaj nezakonitog ribolova na sigurnost opskrbe hranom – uloga Europske unije (A9-0433/2023 - Nuno Melo) (glasovanje)**
- 7.8. **Proširenje popisa područja kriminaliteta u EU-u na govor mržnje i zločine iz mržnje (A9-0377/2023 - Maite Pagazaurtundúa) (glasovanje)**
- 7.9. **Provedba zajedničke ribarstvene politike i buduće perspektive (A9-0357/2023 - Gabriel Mato) (glasovanje)**
- 7.10. **Akcijski plan EU-a: Zaštita i obnova morskih ekosustava za održivo i otporno ribarstvo (A9-0437/2023 - Niclas Herbst) (glasovanje)**
- 7.11. **Primjena Uredbe o zajedničkoj organizaciji tržišta (ZOT) u ribarstvu i akvakulturi – Uredba (EU) br. 1379/2013 (A9-0406/2023 - Izaskun Bilbao Barandica) (glasovanje)**
- 7.12. **Rodni aspekti povećanja troškova života i utjecaja energetske krize (A9-0430/2023 - Alice Kuhnke) (glasovanje)**
- 7.13. **Geotermalna energija (A9-0432/2023 - Zdzisław Krasnodębski) (glasovanje)**
- 7.14. **Stanje temeljnih prava u EU-u 2022. i 2023. (A9-0376/2023 - Katarina Barley) (glasovanje)**
- 7.15. **Humanitarna situacija u Gazi, potreba za postizanjem prekida vatre i rizici regionalne eskalacije (RC-B9-0068/2024, B9-0068/2024, B9-0069/2024, B9-0071/2024, B9-0073/2024, B9-0075/2024, B9-0077/2024) (glasovanje)**

– *Prima della votazione:*

Hilde Vautmans (Renew). – Madam President, it is a nice storytale to start with a 'boo' from you guys over there. We're talking here about a very big humanitarian catastrophe and a very big conflict. You all remember in October this Parliament stood strong. We made it, we put forward – almost with unanimity – a strong resolution, in which the Council and the Commission didn't succeed.

On Tuesday evening, I negotiated, we negotiated, for more than three hours. We negotiated yesterday more than two hours. And this whole morning, I tried to convince all parties to arrive again at a strong resolution with unanimity. I don't block anybody, but I want to make a proposal, an oral amendment, which I think convinces the left and the right, and which makes a strong statement.

I will now read the amendment. It is about Article 1. It is about Amendment 12. Come on, guys! It is about Amendment 12 of the ECR, Amendment 26 of the EPP, and about my own amendment. I want to make one proposal. Listen and then vote with your heart and look at the text: 'Calls for a permanent ceasefire and to restart efforts towards a political solution.'

At the same time, colleagues, 'calls for the immediate and unconditional release of all hostages and in a hand-in-hand process', and we demand 'the dismantling of the terrorist organisation Hamas'. All is in there. Vote it, and we have a resolution with a strong majority.

(La Presidente ha poi accordato una breve sospensione delle operazioni di voto.)

(Il Parlamento non ha accettato di porre in votazione l'emendamento orale.)

7.16. Revizija mandata Europskog nadzornog tijela za rad (B9-0059/2024) (glasovanje)

7.17. Stanje u Mađarskoj i zamrznuta sredstva EU-a (B9-0086/2024) (glasovanje)

Presidente. – Il turno di votazioni è chiuso.

(La seduta è sospesa alle 13:02)

PŘEDSEDNICTVÍ: DITA CHARANZOVÁ

místopředsedkyně

8. Nastavak zasjedanja

(The sitting resumed at 15.01)

9. Usvajanje zapisnika s prethodne dnevne sjednice

President. – The minutes of yesterday's sitting and the texts adopted are available. Are there any comments?

As there are not, the minutes are approved.

10. Nedavne revizije EU-a koje su pokazale da se konjsko meso iz Urugvaja i Argentine s nepouzdanim službenim deklaracijama i nepoznatom poviješću upotrebe lijekova uvozi u EU (rasprava)

President. – The next item is the debate on the oral question to the Commission by Anja Hazekamp, Clare Daly, Mick Wallace, Stelios Kouloglou, Jadwiga Wiśniewska, Malte Gallée, Martin Buschmann, Sylwia Spurek, Róza Thun und Hohenstein, Pascal Durand, Francisco Guerreiro, David Cormand on behalf of The Left Group – GUE/NGL on Recent EU-Audits identifying that Uruguayan and Argentinian meat from horses with unreliable sworn declarations and unknown drug history is entering the EU (2024/2514(RSP)) (O-000054/2023 - B9-0004/24).

Anja Hazekamp, Auteur. – Voorzitter, welkom commissaris, ieder jaar importeert de Europese Unie duizenden tonnen paardenvlees uit Argentinië en Uruguay. Al sinds 2012 leveren internationale dierenwelzijnsorganisaties zoals de Tierschutzbund Zürich herhaaldelijk bewijs van grote welzijnsproblemen en mishandeling van paarden in deze landen. Zieke en gewonde paarden worden niet verzorgd en ze worden wreed behandeld en verwaarloosd. Ze worden opgejaagd met vuur, met stroomschokken en met honden. Dit alles is in strijd met de Europese wetgeving inzake dierenwelzijn.

Naast ernstige dierenwelzijnsproblemen spelen er ook traceerbaarheidsproblemen. Uruguayaanse bendes stelen paarden om deze aan te bieden aan slachthuizen die paardenvlees produceren voor de Europese Unie. Paardenbezitters die op zoek gingen naar hun gestolen dier, vonden hun paard soms terug in verzamelcentra of in slachthuizen. Uruguayaanse politieverslagen bevestigen bovendien dat er paardensmokkel van Brazilië naar Uruguay plaatsvindt.

Daarnaast is er een groot probleem met verboden medicijnen zoals fenylbutazon of testosteron. Het is niet traceerbaar of paarden deze medicijnen hebben gehad voordat ze belanden in lugubere slachthuizen of handelscentra. Verklaringen van eigenaars zijn onbetrouwbaar of soms afwezig. Dat constateren niet alleen de maatschappelijke organisaties, dat constateert ook DG SANTE's eigen auditdienst, in 2018 al.

In oktober vorig jaar constateerde DG SANTE opnieuw dat het welzijn van paarden in Zuid-Amerika niet gegarandeerd is en de veiligheid van het vlees evenmin. Toch komt dit paardenvlees nog altijd terecht in de Europese Unie. Bijvoorbeeld bij nietsvermoedende consumenten die een frikandel halen bij de snackbar op de hoek, niet wetend dat ze dubieus en mogelijk onveilig Argentijns paardenvlees kopen in plaats van rundvlees.

Commissaris, in de EU mogen dieren die testosteron of andere verboden medicijnen hebben gehad niet langer geslacht worden. Zij worden uitgesloten van de voedselketen. Waarom laat u dan wel fout paardenvlees binnen uit Uruguay en Argentinië?

Sterker nog, de Commissie wil de handel in fout paardenvlees met Zuid-Amerika nog verder vrijgeven en controles verminderen! Dat antwoordde de Commissie eerder op onze schriftelijke vragen. Is het negeren van milieu, voedselzekerheid, voedselveiligheid en dierenwelzijnsregels een voorbode van wat we kunnen verwachten als Mercosur doorgaat?

Deze problemen spelen al lang, in ieder geval al twaalf jaar, en het Parlement heeft sindsdien meerdere keren schriftelijke vragen gesteld over dit onderwerp. In 2021 heeft dit Parlement in een resolutie opgeroepen om de import van fout paardenvlees te stoppen. Waarom negeert de Commissie deze oproep van het Parlement en de bevindingen van haar eigen auditteam? Is Mercosur dan werkelijk zo belangrijk dat Europa zich niets meer aantrekt van onze eigen gezondheid en de gezondheid van dieren? En als het antwoord nee is, alstublieft, stop dan de invoer van paardenvlees!

Tot slot worden paarden in Zuid-Amerika niet alleen geslacht voor hun vlees: zwangere merries worden ook nog eens levend beroofd van hun bloed. En dat gebeurt voor de Europese markt om er PMSG van te maken, een vruchtbaarheidsmiddel voor de Europese vee-industrie.

De productie van PMSG veroorzaakt grote dierenwelzijnsproblemen, zoals structureel overmatige bloedafname en het aborteren van ongeboren veulens. Deze productie is pure dierenmishandeling en ook in dit geval heeft het Europees Parlement al vaak verzocht om een verbod. In de verordening betreffende diergeneesmiddelen hebben het Parlement en de Raad zelfs laten vastleggen dat de Commissie vóór 29 januari 2025 dient te komen met wetgeving over goede vervaardigingspraktijken van deze diergeneesmiddelen.

Kan de Commissie bevestigen dat ze de import, de productie en het gebruik van PMSG zo snel mogelijk verbiedt en daarmee een einde maakt aan de gruwelijke bloedboerderijen in Zuid-Amerika en elders in de wereld?

Olivér Várhelyi, *Member of the Commission*. – Madam President, honourable Members, I want to thank you for the parliamentary questions submitted on the issue of horsemeat imported from Uruguay and Argentina. The questions raised concerning food safety and animal welfare are key policy issues for the Commission and, of course, for the public and address matters that have always been taken very seriously.

The specific issues that you have raised, such as residues of veterinary medicines, animal welfare, illegal cross-border movement and traceability, were all identified during the audits the Commission services have conducted in these two countries. The identified shortcomings are the basis of recommendations made in the respective reports.

In response, the authorities from both countries have provided written guarantees that appropriate corrective actions are being taken. The action plans include clear timelines for implementing a system of individual identification and traceability of horses. They also include actions to prevent the use of testosterone in horses intended for export, and measures to improve animal welfare. The proposed horse traceability improvements will address the risk of smuggling identified by the Uruguayan authorities.

We are closely working with the authorities in these countries to ensure these measures are fully implemented. In parallel, we maintain systems to assess how exporting countries monitor their products for the presence of veterinary medicinal residues. The Commission is assured that the actions proposed by both countries to address the shortcomings would, if fully implemented, mean that the certificates can be issued in line with the relevant guarantees, ensuring the appropriate level of food safety.

We will remain in close contact with the authorities of Uruguay and Argentina to ensure that only products that are in compliance with the EU requirements on imports are in place on the EU market. We will closely monitor the implementation of the action plans and any non-compliances that are identified in the future.

Malte Gallée, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Frau Präsidentin, lieber Herr Kommissar, liebe Kolleginnen und Kollegen! Ich möchte Ihnen gerne eine Geschichte erzählen von dem Bauer Helmut, von der Reiterin Laura und ihrem Pferd Wirbelwind.

Laura ist eine begeisterte Reiterin gewesen. Ihr Pferd Wirbelwind und sie waren wirklich die besten Freunde über Jahre hinweg. Sie haben an Wettkämpfen teilgenommen im ganzen Land, waren unterwegs und konnten sich nicht voneinander trennen.

Doch eines Nachts, da hörte Laura ein seltsames Geräusch aus dem Stall. Sie stand nicht auf und sah nach, nein, sie legte sich wieder hin, und am nächsten Morgen war Wirbelwind verschwunden. Wirbelwind wurde gestohlen, und Laura hatte keine Ahnung, wohin er verschwunden war. Sie war sehr, sehr traurig darüber und konnte ihre Passion für das Reiten nie wieder so aufbauen, wie sie das mit Wirbelwind getan hatte.

Doch was mit Wirbelwind geschah, war nicht, dass er von einer anderen Reiterin oder einem anderen Reiter weiter gepflegt wurde. Nein, Wirbelwind wurde getötet und geschlachtet und das Fleisch nach Europa verschickt. Und genau so geschieht es mit ungefähr 13 500 Tonnen jedes Jahr an Fleisch aus Argentinien, das zu uns kommt.

Der Bauer Helmut, der hat einen kleinen Hof und freut sich jedes Mal, wenn er mit einer seiner Kühe zum Schlachter geht, weil er weiß, er kann damit das ganze Dorf ernähren. In dem Dorf, da gibt es auch einen kleinen Imbiss. In diesem Imbiss können die Leute Buletten kaufen, mit Pommes oder einfach mit Bratkartoffeln.

Doch eines Tages merkt Helmut, dass niemand mehr sein Fleisch kaufen möchte. Es gibt ein viel, viel günstigeres Angebot von dem Supermarkt um die Ecke, der jetzt mittlerweile den Imbiss beliefert. Das macht den Helmut sehr, sehr traurig, und der Bauer wird sauer.

Wir stehen in Europa vor der Aufgabe: Wie schützen wir unsere Bürgerinnen und Bürger davor, dass Rennpferde auf unseren Tellern landen? Wir haben die Verantwortung, unseren Bürgerinnen und Bürgern gegenüber sicherzustellen, dass die Lebensmittel qualitativ hochwertig sind. Und wenn wir diese Einkaufspraktiken so weiterführen, wie das momentan mit Ländern wie Argentinien gemacht wird, dann können wir nicht sicherstellen, dass wir unsere lokale Landwirtschaft, die sich an die Regeln hält, dass wir die weiter unterstützen können.

Und ich glaube, das ist im Moment extrem wichtig, dass wir ein klares Signal senden, dass wir die Arbeit der Landwirtinnen und Landwirte, die sich mit vollem Einsatz um ihre Tiere, um ihr Land kümmern, dass wir das wirklich wertschätzen und es nicht von solchen Dumpingprodukten unterwandern lassen.

Андрей Слабаков, *от името на групата ECR*. – Г-жо Председател, искам да не се чудите защо нашите земеделци протестират в цяла Европа. Този подход на Европейския съюз съсипе европейското животновъдство. Наложихте изключително строги правила и стандарти на нашите производители, които вдигнаха разходите неимоверно. В такъв случай не е справедливо, може би, да защитавате нискокачествения внос от чужбина.

От Уругвай идва евтино месо, натъпкано с какви ли не боклуци, не ги наричам даже вещества. Защо това не беше предотвратено? Очевидно има интереси, които го защитават. Обръщам се към някои парламентарни групи и се чудя кои държави и политически групи в този парламент печелят от подобно подбиване на нашето производство? Това не е изолиран случай и защо никой не е спрял вноса на агнешко от Нова Зеландия, първи въпрос, и кой го контролира? Защо т. нар. македонско агнешко, което всъщност е внос от Албания, изобщо не е контролирано и няма абсолютно никакъв контрол на качеството?

Недопустимо е да се мачкат животновъдите в Европейския съюз по този начин. Ако продължаваме така, ви обещавам, че стачките ще бъдат най-малкият ви проблем, защото идват бунтове.

Joachim Kuhs, im Namen der ID-Fraktion. – Frau Präsidentin, Herr Kommissar, wertere Kollegen! Ich weiß nicht, wie es Ihnen geht, aber ich möchte eigentlich kein Pferdefleisch essen. Egal ob aus Argentinien oder aus Uruguay. Ich möchte Fleisch von aus deutschen Bauernhöfen kommenden Tieren essen. Und wenn ich hier in Straßburg bin, möchte ich Fleisch aus der französischen Landwirtschaft essen.

Anstatt hier darüber zu diskutieren, ob wir den Import von Pferdefleisch aus Uruguay und Argentinien verbieten sollten oder nicht, sollten wir uns darauf konzentrieren, unsere Bauern vor Ort zu unterstützen, um sicherzustellen, dass wir uns mit heimischem Gemüse und Obst, mit Milchprodukten von heimischen Kühen und Ziegen und mit heimischem Fleisch versorgen können. Wir sollten nach Mitteln suchen, um die Landwirtschaft im eigenen Land attraktiver und den Import aus dem Ausland weniger attraktiv zu machen.

Eines würde ich aber gerne verbieten, und zwar den massiven Import lebender Schlachttiere aus aller Welt, wenn diese Tiere bei langen Tiertransporten schwere Verletzungen erleiden. Das ist einfach nur grausam.

Liebe Kollegen, fast alle Länder der EU sind Agrarländer. Wir betreiben seit Jahrhunderten Landwirtschaft, und plötzlich soll die Landwirtschaft schlecht sein. Und wir fangen an, massiv Fleisch zu importieren. Das ist einfach nur verrückt, und wir müssen diesen Wahnsinn stoppen, bei dem unter dem Deckmantel des Klimawandels vom Fleischkonsum abgeraten wird und unsere Landwirtschaft zerstört wird.

Das ist, als würde man den Italienern erklären, dass sie ihren Parmesan nicht mehr selbst herstellen dürfen, sondern Gouda importieren müssten, oder den Franzosen zu sagen, dass sie ihre eigenen Weine nicht mehr produzieren dürften, sondern deutsche Weine importieren müssten. Werte Kollegen, das würden Sie sich zu Recht nicht gefallen lassen.

Natürlich sollte jeder Fleisch aus aller Welt importieren können, solange es den Gesundheitsvorschriften entspricht und all diese Regeln eingehalten werden. Aber die Kommission sollte sich um diese Sachen nicht kümmern. Da ist doch der Herr Milei zuständig in Argentinien. Und Verbote sind sicher nicht zielführend.

Liebe Kollegen, ich bin wie viele von Ihnen auf einem Bauernhof geboren und aufgewachsen. Wir dürfen unsere Bauern nicht im Regen stehen lassen. Und gerade in diesen Tagen des offenen Protestes der Landwirte gegen die Übergrifflichkeiten ihrer Regierungen brauchen die Bauern unsere Solidarität. Ich stehe zu meinen Bauern. Ich stehe für Deutschland, aber ich stehe auch zu den Bauern in Uruguay und Argentinien. Die müssen halt nur ihre Hausaufgaben machen. Und wenn dann hier jemand argentinisches Pferdefleisch essen will, bitte, dann soll er es halt essen und gerne tun. Aber es liegt nicht an der EU, das zu verbieten.

Ангел Джамбазки (ЕСР). – Г-жо Председател, безспорно качеството на хранителните продукти, влизащи в Европейския съюз и предназначени за нашите пазари, е изключително важен въпрос. Въпрос, който виждам, че се отлага много дълго време от Европейската комисия, така както не се взима отношение спрямо двойните стандарти, така и тук институциите работят отново бавно и мудно.

За мен основен въпрос след провеждането на одитите в Аржентина и Уругвай е били ли са и кога са известени националните институции, министерства и инспекции по храните, за да бъде наложен по-строг контрол на веществата в месата, пристигащи от тези държави? Също така бих искал да разбера дали посочените проблеми са само с конското месо, или това включва и други видове месо. Тези въпроси са изключително важни по настоящия казус, защото може да се окаже, че Европейската комисия не си е свършила работата и е позволила в Европейския съюз да влиза опасно месо – меко казано, безотговорно, особено на фона на опитите на същата Комисия да прокара нови видове генномодифицирани организми, които не попадат под проверките на съществуващите регламенти, и да ги допусне на европейските пазари.

Catch-the-eye-procedure

Stanislav Polčák (PPE). – Paní předsedající, já jsem vděčný paní zpravodajce, že zvedla toto téma, protože musíme věnovat obzvláštní úsilí potravinové bezpečnosti a také potravinovému řetězci. To jsou opravdu klíčové prvky pro spolehlivost a důvěryhodnost spotřebitelů, což je klíčová hodnota, myslím, na které musíme stavět naši Unii. Vznesené téma má spojitost s dobrou praxí pro využívání léčiv, protože zde vyvstávají závažné otázky ohledně reziduí, která jsou i v tomto masu nebo v těchto látkách obsažena. Také nám velmi leží na srdci *welfare* a z toho mi vyplývá, že stanovisko Komise je v této věci skutečně nutné a potřebné. Já jsem z toho ujištění pana komisaře nezískal dostatečné garance o tom, že víme přesně, jaký původ tyto výrobky z Uruguaye a Argentiny skutečně mají. Myslím, že je proto důležité, abychom tyto garance získali. A jinak samozřejmě také já plně podporuji lokální produkci a doufám, že jsem nikdy nepozřel nic z koňského masa. Tato zvířata jsou báječná.

Maria Grapini (S&D). – Doamna președintă, domnule comisar, subiectul de astăzi este extrem de important și îmi pare rău că se pune la sfârșitul sesiunii plenare din Strasbourg. Sănătatea oamenilor este extrem de importantă, în același timp, competiția corectă pe piața internă, pentru că, acum vorbim de importul de carne de cal din Argentina, din Uruguay, dar am avut și situații de import de carne de vită din Marea Britanie, care a intrat pe piața Uniunii Europene infestată.

Dumneavoastră spuneți, domnule comisar, că aveți un calendar. Problema este că acest calendar nu răspunde vitezei cu care se consumă. De ce ar trebui să se ajungă să importăm carne de cal, așa cum s-a spus aici, de la animale care au fost injectate, neverificând? De ce nu aplicăm standardele? Agriculturii sunt terminați, și crescătorii de animale, și agricultorii. Deci, dacă nu reglementăm ca pe piața internă ... sigur trebuie să fie competiție, dar să fie competiție corectă și să protejăm consumatorii. De aceea, domnule comisar, trebuie să faceți foarte rapid acest calendar și să răspundeți de ce până acum nu au fost respectate standardele pentru importul de carne.

Jordi Cañas (Renew). – Señora presidenta, es un tema importante porque los europeos somos muy expertos en fraudes de carne de caballo. De hecho, desvelamos en 2013 una de las tramas más graves de fraude alimentario.

Por lo tanto, sí que está muy bien que seamos capaces de controlar las importaciones de carne de caballo y la calidad de las mismas, porque nosotros mismos... bueno, nosotros no, nuestros productores y algunas empresas utilizaron ilegalmente carne de caballo. Por lo tanto, está muy bien.

Pero ¿sabe lo que pasa? Cuando escucho determinadas intervenciones —incluida la de la ponente—, en el fondo lo que parece es que se quiere utilizar un debate legítimo —prohibir importaciones de productos que no tengan la trazabilidad ni cumplan con las normas sanitarias adecuadas— para criticar otras cosas, en este caso Mercosur. Y es paradójico ver la pinza entre los verdes, estos que después quieren el desarrollo de los países menos desarrollados pero quieren frenar sus importaciones, y la extrema derecha, defendiendo falsamente a los agricultores.

La mejor forma de defender a los agricultores es garantizando que las importaciones son de calidad y que los productos que producimos en Europa también lo son.

Ignazio Corrao (Verts/ALE). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, i recenti audit dell'Unione europea hanno fatto emergere che la carne di cavallo proveniente da Uruguay e Argentina è caratterizzata da dichiarazioni inaffidabili e una storia farmacologica sconosciuta e quindi potenzialmente pericolosa.

In realtà questa assurda situazione è conosciuta sin dal 2012, quando furono documentati dalla *Animal Welfare Foundation* i numerosi casi di non conformità ai nostri requisiti sul benessere dei cavalli e sulla tracciabilità della carne importata da questi paesi.

Il vuoto normativo in questo caso permette irregolarità che toccano aspetti cruciali della filiera, come la mancanza di controlli ufficiali e le attività criminali, quali il macellamento di cavalli rubati e di contrabbando. A differenza che nei paesi extraeuropei, da noi i cavalli sono microchippati e possiedono un passaporto che riporta la loro storia medica.

Non è la prima volta che veniamo a conoscenza di questi fatti, ma mi piacerebbe che fosse l'ultima. Pertanto mi auguro che la Commissione europea prenda una chiara posizione sul tema, con azioni tempestive e urgenti, come una chiara sospensione delle importazioni di carne di cavallo da Argentina e Uruguay e l'applicazione degli standard europei sul benessere animale a sicurezza alimentare nei paesi che esportano verso l'Unione europea.

Solo attraverso un'azione rapida e incisiva potremo garantire la sicurezza alimentare e il rispetto dei diritti degli animali di produzione della carne di cavallo.

Clare Daly (The Left). – Madam President, global meat consumption has exploded since around 1961, with meat production quadrupling to meet this demand, and we've reached a situation where the meat on our plates can come directly from the other side of the world. Well, not my plate anyway, because I'm a vegetarian and I think I live longer and healthier as a result of it.

But in any case, the publication of the Commission's audits into the production of horsemeat in Argentina and Uruguay for export to the EU really illustrates the excess of contemporary capitalism and our way of consumption. No matter what the impact on the local populations or the environment, the demands of the European market are such that the rules will be circumvented. We see a situation of smuggling horses, administering medicines that don't meet our standards, and very little regard for animal welfare.

This isn't the first audit to raise the alarm. The Commission seems to be going ahead, business as usual. This isn't good enough.

Mick Wallace (The Left). – Madam President, audits carried out in Argentina and Uruguay highlight once again the major issues with animal welfare, traceability and food safety for these countries.

Poorly treated horses are commonly given drugs that are prohibited in the EU, and the traceability systems in place are unreliable, as they rely on the honesty of horse owners and dealers, leaving it wide open for fraud. As a result, horses of unknown origin and an unclear drug history, as well as stolen and smuggled horses, enter the food chain, which poses a high food-safety risk for European consumers.

The farm to fork strategy, passed overwhelmingly in here in 2021, called on the Commission to suspend the import of horsemeat from countries where applicable EU requirements relating to traceability and animal welfare are not complied with. It's about time the Commission took note.

(End of catch-the-eye procedure)

Olívér Várhelyi, Member of the Commission. – Madam President, honourable Members, I listened very carefully to your questions and concerns, and agree that these are important issues.

As it has been already made clear, we are committed to ensure the correct implementation of EU rules in this area and to maintain food safety standards for our own citizens.

The best way forward is to monitor the implementation of the corrective measures that Argentina and Uruguay have committed to put in place to ensure that only products that are in compliance with the EU requirements on imports are placed on the EU market.

This is very important and this is what we will do.

President. – The debate is closed.

11. Obrazložnja glasovanja

President. – The next item is the explanations of vote.

11.1. Proširenje popisa područja kriminaliteta u EU-u na govor mržnje i zločine iz mržnje (A9-0377/2023 - Maite Pagazaurtundúa)

Oral explanations of vote

Ангел Джамбазки (ECR). – Г-жо Председател, убедено гласувах против този доклад, тъй като приложното му поле е насочено към разширяването на това, което ние наричаме цензура в Европейския съюз и в Европейския парламент, във вкарването на все повече и повече теми, които нямат нищо общо с речта на омразата или с криминална някаква реч. Става дума единствено и само за такива неща, които не искат да чуват хората, които не ни харесват. Такива неща, които се отнасят към т. нар. удължени семейства, към хората, които смятат, че трябва да ни се налагат, да променят нашия културен код и когато ние се противопоставяме, те казват, че това е реч на омразата или нещо подобно.

Нищо подобно, г-жо Председател, Европейският съюз е основан на основата на свободни държави или поне беше доскоро и в тях има свобода на словото, на вярата и на разума, и на размисъла. Наздраве, някой кашля или се смее, но нещо му се случва. Дано да е жив и здрав!

Но както и да е, тази работа с речта на омразата е политически некоректна, затова гласувахме против.

Андрей Слабаков (ECR). – Г-жо Председател, аз категорично гласувах против това искане да се разшири списъкът с престъпления, постановени на равнище ЕС, за да обхване речта на омразата и престъпленията от омраза.

Самата идея на този доклад според мен е неестествена. Не може това, което говорим, да се квалифицира като реч на омразата само ако е насочено към определени малцинства или защитени групи от хора. Това не е равенство. Аз лично нямам никакви претенции, мога спокойно да мразя или да обичам всеки, независимо от неговия пол, етнос или друга принадлежност. Повечето хора, които мразя, всъщност са хетеросексуални.

Ако искам да критикувам Урсула фон дер Лайен, Макрон, Борел, Шарл Мишел и прочие, въпреки че не съм сигурен в тяхната сексуална ориентация, аз трябва да имам все пак това право. Това не е език на омразата. В противен случай говорим само за цензура. Освен това няма никаква дефиниция какво е език на омразата. Аз не подстрекавам никого да убие някого. Изказвам собственото си мнение.

Maria Grapini (S&D). – Doamnă președintă, incitarea la ură, o observăm tot mai mult în spațiul global, dar și în spațiul Uniunii Europene. Și, deși Comisia a prezentat aproape cu doi ani în urmă Consiliului o comunicare intitulată „O Europă mai favorabilă incluziunii”, Consiliul nu a luat nicio decizie. Eu cred că toți ne confruntăm în țările noastre cu incitare la ură și este extrem de periculos. S-a ajuns de la violența verbală, la violența fizică.

Am votat acest raport pentru că eu cred că trebuie să facem pași în a reglementa, în a delimita ce înseamnă incitarea la ură și ce înseamnă libertatea de expresie. Nu vrem să îngărdим libertatea de expresie, dar nici nu putem să acceptăm – și am exemple multe de dat, în multe state, în care chiar oameni politici și oameni din organizații neguvernamentale finanțate de nu știu cine incită la ură. Nu acesta este scopul omenirii, scopul omenirii este iubirea și nu ura.

11.2. Rodni aspekti povećanja troškova života i utjecaja energetske krize (A9-0430/2023 - Alice Kuhnke)

Oral explanations of vote

Ангел Джамбазки (ECR). – Жестока история, г-жо Председател, е заглавието на този доклад – свързаните с пола аспекти на увеличаващите се разходи на живота и въздействието на енергийната криза. Това е страхотен скеч за Монти Пайтън или за някой друг подобен, затова аз не го подкрепих. Няма как да подкрепя подобно нещо.

Хората в тази зала създадоха енергийна криза с безумна политика, унищожаваха промишлеността в Европа, гласуваха климатични доклади и всякакви безумства и накрая цъфват с гениалната идея да напишем резолюция за свързаните с пола аспекти на увеличаващите се разходи за живот и въздействието на енергийната криза. Уважаеми приятели и дори вие там, Уолас и там, приятели и други там приятели! Да, дори вие разбирате, че увеличаването на цената на тока не е свързано с пола. То е свързано с политиката, то не е полово обосновано. Трябва да си пълен илюзионист, за да си мислиш подобни неща. Затова не можем да подкрепим такова нещо, г-жо Председател. Това е, това е Монти Пайтън.

Mick Wallace (The Left). – Madam President, the current inflation crisis, much of it self-inflicted by the Ukraine war and the sanctions that we introduced that are hurting us more than Russia, has battered European purchasing power, a crushing burden on the shoulders of working people.

Single-parent households are particularly affected, 85% of which are led by single mothers. This winter, across Europe, many of them are facing the horrific, impossible choice between heating their homes and feeding their families, too often having to deprive themselves to ensure their children have everything they need.

Gender and poverty are intersecting variables. Working women in the EU earn on average 13 % less per hour than men. They are also more likely to be precariously implied, and to have to reduce their hours and earnings to fulfil unpaid caring responsibilities. For women, poverty can mean being trapped in a violent household, having no access to reproductive healthcare or falling victim to human trafficking.

While oil and gas lobbyists enjoy premium access to European decision-making, putting fossil fuel industry profits above the interest of millions, more and more Europeans, especially women, are slipping below poverty lines. The EU is failing its people.

Maria Grapini (S&D). – Doamna președintă, acest raport este așteptat în multe state membre pentru că, oricât ar spune unii colegi din Parlamentul European, există – și datele statistice arată acest lucru – o diferență de gen. Femeile, sigur, sunt, cel puțin în țara mea, populație majoritară, dar dacă ne uităm la procentul de femei pe locuri bine plătite, pe locuri de conducere, chiar și aici, în Parlamentul European, vedem că sunt minoritare.

Sigur, toate crizele succesive au adus, dacă vreți, un efect mai mare asupra femeilor. De multe ori, violența domestică nu este combătută cum trebuie și mă bucur că în acest raport – și l-am și votat – se indică și sarcinile statelor membre, pentru că nu se poate numai la nivelul Uniunii Europene. Statele membre au competență să rezolve și să includă în toate politicile sale egalitatea de gen.

Până la urmă, la un loc de muncă trebuie să avem egalitate toți, și bărbați și femei, și îi spun colegului care nu a fost de acord cu acest raport că eu, ca femeie, m-am confruntat la începutul carierei mele cu această problemă. Așadar, am votat acest raport.

Piernicola Pedicini (Verts/ALE). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, se sei una ragazza giovane e del Sud Italia, magari delle aree interne che sono quelle che hanno il maggiore indice di spopolamento, sei la persona più sfortunata d'Europa; sei quella che ha meno possibilità di essere inserita nel mondo del lavoro rispetto a qualunque altra regione del nostro continente.

Non sto parlando di differenza di salario tra uomini e donne: nel Sud questo problema non si pone neanche perché le donne non ce l'hanno proprio un lavoro.

Ora in questa risoluzione si pone giustamente, più volte, l'accento sulle nuove cause di queste disuguaglianze di genere e si cita la guerra in Ucraina, la conseguente crisi energetica, la conseguente crisi inflattiva e si invita la Presidente von der Leyen a mantenere fede all'impegno di promuovere la parità di genere in tutte le sue politiche.

Però si evita di dire che proprio la von der Leyen, tra l'invio delle armi e i finanziamenti diretti, ha stanziato ben 91 miliardi di euro per il sostegno all'Ucraina, che avrebbero dovuto aiutare a migliorare la condizione femminile.

Ecco, questo è il doppio standard che le persone non riescono a capire e non lo capiscono perché davvero è incomprendibile.

11.3. Geotermalna energija (A9-0432/2023 - Zdzisław Krasnodębski)

Oral explanations of vote

Ivan Vilibor Sinčić (NI). – Poštovana predsjedavajuća, ovim izvješćem proširuje se prostor za razvoj geotermalne energije i iskorištavanje tog izvora. Moja Hrvatska ima ogroman geotermalni potencijal i to na nižim dubinama od europskog prosjeka. Potencijal koji Hrvatska ima još nije iskorišten. Samo ovaj mali, istraženi, dio ima veću potencijalnu snagu od 1 GW nego što je, recimo, nuklearka Krško. U ovu isplativost još nije niti uračunato dodatno grijanje zgrada ili staklenika toplom vodom.

Međutim, u korumpiranom okolišu i društvu, kao što je, nažalost, Hrvatsko, predvođeno HDZ-om, kapitalni projekti ne mogu proći bez dubioza i korupcije pa već imamo situaciju da je prva hrvatska termoelektrana, Velika 1, već upala u dubioze. Gdje god imate neki projekt vrijedniji od, recimo, 100 milijuna kuna ili 50 milijuna eura, tu određene interesne skupine, preko vladajuće stranke, stave šapu, izvlače novac i ne gledaju da pomognu državi i privredi i lokalnoj zajednici, nego da se što prije na brzinu izvuče novac da si oni uzmu, a sankcija za to nema ili vrlo, vrlo kasno dođu. Prema tome, upitna je korisnost ovako nečega.

11.4. Stanje temeljnih prava u EU-u 2022. i 2023. (A9-0376/2023 - Katarina Barley)

Oral explanations of vote

Piernicola Pedicini (Verts/ALE). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, ho votato a favore di questa risoluzione perché richiama al rispetto dello Stato di diritto, alla libertà di espressione, alla parità di trattamento economico, ai diritti dei disabili, dei minori e delle donne, ai diritti economici, sociali e ambientali. Come si può non votare a favore?

Il punto è che nella stessa sessione plenaria abbiamo anche approvato un patto di stabilità che rafforza ancora di più il vincolo esterno e la politica di austerità; un vincolo che azzera la spesa per l'investimento con l'obiettivo di ridurre sempre di più il ruolo degli Stati.

Questo vuol dire impedire la redistribuzione della ricchezza e, quindi, aumentare sempre di più le disuguaglianze di genere, generazionali e territoriali, che sono quegli elementi che sono alla base della politica di coesione.

Perciò, quando qui dentro si rivendicano i diritti su cui siamo tutti quanti d'accordo, si ricorre a una semplice risoluzione ma quando quei diritti vengono sottratti o vengono eliminati, allora si usano pacchetti legislativi che sono vincolanti ed esecutivi.

È proprio questa ipocrisia che rende l'Unione europea odiosa agli occhi dei cittadini.

Clare Daly (The Left). – Madam President, there's a lot that's really good in this report, but I had to reluctantly abstain on it because it legitimises the use of spyware against journalists.

Now the threat to media freedoms are deeply troubling, and we have to do a lot more, but we only ever talk about certain kinds of threats to media freedom. We never acknowledge the others – the hard limits that our politics and our culture puts on its freedom.

Look at how our media has covered Israel's genocidal assault on Gaza. If the media isn't uncritically repeating Israel's blatant lies, it is tying itself up in knots to avoid exposing them for what they are. It relentlessly downplays Israeli genocide, berates grieving Palestinians for not condemning Hamas enough. Israelis are 'killed by bloodthirsty Palestinians' while Israeli bullets 'find their way into the heads' of Palestinian children.

Our media gives Israelis names; Palestinians are statistics. Seventy-five years of murder is wiped away; 7 October came from nowhere. Every journalist knows the rules of the game and they follow them. What kind of media freedom is this?

Eugen Tomac (PPE). – Doamna președintă, stimați colegi, mă bucur că dezbatem în fiecare an raportul privind situația drepturilor omului, întrucât putem analiza cu onestitate ce am reușit, unde am eșuat și ce putem îmbunătăți. Noi ne putem considera privilegiați pentru că locuim în Uniunea Europeană în care se respectă drepturile omului, drepturile și libertățile fundamentale. Democrația, egalitatea, statul de drept sunt valori pe deplin împărtășite și nenegociabile.

Avem însă responsabilitatea de a ne îndrepta atenția și către zonele unde acestea sunt călcate în picioare de regimuri autoritare, supuse intereselor dictatoriale. Un astfel de exemplu, pe care îl aduc în atenție ori de câte ori am ocazia, este situația drepturilor omului din regiunea separatistă transnistreană din Republica Moldova, acolo unde, în mod constant, cu sprijinul Armatei Federației Ruse, sunt încălcate drepturi elementare precum libertatea de exprimare sau dreptul la limba română.

Maria Grapini (S&D). – Doamna președintă, este bine că analizăm situația respectării drepturilor omului în Uniunea Europeană. Problema este nu numai să analizăm, problema este să implementăm, să funcționeze, să nu fie doar un slogan, pentru că, dacă ne uităm acum și facem o fotografie la cum funcționează respectarea drepturilor omului în Uniunea Europeană, putem vedea ... și eu am petiții nenumărate, și la Comisia pentru petiții sunt exemple venite din statele membre în care sunt luați copii fără a fi motive și instituționalizați, sunt îngădite libertatea de circulație, cum e cazul românilor, pentru că nu suntem în spațiul Schengen. Despre ce drepturi ale omului vorbim?

Eu cred că această rezoluție trebuie să se continue cu o presiune asupra Comisiei, să verifice respectarea drepturilor omului. Și mai am o problemă: avem Ucraina și Republica Moldova pe care le vrem aici, la noi, în Uniunea Europeană, însă, românii din Ucraina nu au drepturi, doamna președintă. De nenumărate ori am făcut demersuri pentru a se respecta dreptul minorității române la limba română, la folosirea limbii române și nu se respectă. Așadar, dar din punctul meu de vedere, nu ajută doar să reglementăm și să dezbatem, trebuie să urmărim să implementăm.

11.5. Humanitarna situacija u Gazi, potreba za postizanjem prekida vatre i rizici regionalne eskalacije (RC-B9-0068/2024, B9-0068/2024, B9-0069/2024, B9-0071/2024, B9-0073/2024, B9-0075/2024, B9-0077/2024)

Oral explanations of vote

Piernicola Pedicini (Verts/ALE). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, il voto di oggi ha messo un sigillo definitivo sull'inutilità di questo Parlamento e di quest'Aula.

Neanche davanti alle decine di migliaia di bambini massacrati a Gaza siamo riusciti a prendere una decisione utile. Evidentemente sul tema della guerra le destre sono già la maggioranza in questo Parlamento.

Io ero presente al dibattito e tutti ripetevano sempre la stessa frase: «Israele ha il diritto di difendersi». Ma Israele si sta già difendendo! Lo sta facendo davanti a una Corte di giustizia internazionale; si sta difendendo dall'accusa di genocidio formulata dal Sudafrica, e cioè l'unico Paese che ha avuto il coraggio di fare quello che avremmo dovuto fare noi cittadini europei.

E voglio ricordare a tutti che Israele si è difeso usando proprio le parole di Ursula von der Leyen, che con quelle parole ha legittimato la difesa sproporzionata di Israele, una difesa che fino ad oggi ha causato più di 24 000 vittime innocenti.

Allora noi non dobbiamo dire che cosa deve fare Israele, noi dobbiamo dire che cosa deve smettere di fare l'Unione europea: deve smettere di appoggiare questi criminali di guerra.

Clare Daly (The Left). – Madam President, I voted against this resolution because what was initially a mealy-mouthed call for a ceasefire has been turned on its head thanks to the amendment put forward by the EPP and shamefully supported by five Irish MEPs.

The text that was passed now calls for a ceasefire on precisely the same preconditions as Benjamin Netanyahu has demanded, dismantling Hamas and the unconditional release of hostages. Without that, the killing continues. This is Israel's pretext for genocide, plain and simple, adopted by the European Parliament. For three months now, we have cheered on and provided cover for Israel as it has exterminated tens of thousands of children.

And today the vote has voted to reject a call to halt the arms trade, a trade with these illegal settlements. It's rejected the call to suspend the EU-Israel Association Agreement, to use it as leverage, to end the violations, rejected supporting South Africa's case, while sanctioning Iran and Qatar, but not Israel! This is utter lunacy, an absolute disgrace.

Mick Wallace (The Left). – Madam President, I voted against this resolution on Gaza. It calls for a ceasefire, but the Parliament has voted to make it conditional on the dismantling of Hamas, the same pretext Netanyahu has for his genocide.

In spirit, the resolution stands with Israel. It's a document whitewashing and justifying murder and oppression. The racism of the EU runs deep but is bared for all to see here. The resolution minimises the genocidal actions and overt genocidal intent of the Israeli regime and demonises those resisting at every turn. Even those alleged to be aiding the Palestinian resistance are to be sanctioned. Yet the endless ships and planes loaded, and loads of military equipment being funnelled into the genocide by the United States, the UK and Germany don't get a mention.

Netanyahu, the Butcher of Gaza, said on Saturday that no one can stop the assault on Gaza. Not The Hague or anyone else. Almost 30 000 dead, 10 000 of them children; 1.9 million displaced, 1.8 million food insecure; starving children are dying from hypothermia; newborn babies with malnourished mothers are only surviving a few days, and the EU is OK with this? What has become of us?

Ivan Vilibor Sinčić (NI). – Poštovana predsjedavajuća. Rezolucija nije dobra i neće pomoći ni miru ni narodu Gaze, nije pravedna, niti je realna. Ne može se Palestinu ili Gazu kriviti za sve, a Izrael baš za ništa. Ovo pokazuje da bahata politika Zapada jaše dalje.

Na Bliskom istoku sve eskalira – od Libanona, Crvenog mora, Sirije, Irana, Pakistana i svih drugih odnosa tamo. Nedavno je irački parlament zamolio američku vojsku da ode, početkom 2020. Prije nekoliko dana ponovio je to irački premijer – drugi puta su ih zamolili da odu. Oni neće otići. U Siriji, u istočnoj Siriji, američka vojska je stacionirana, tamo uzima naftu i šalje je negdje van, vjerojatno za sam Izrael. I kako na tu nepravdu reagira Amerika, tako da šalje još 1500 vojnika u Siriju i Irak, evo vijest od prije tri dana.

Dakle, dok god ovakve imperijalističke, nepravedne i bahate težnje i odnosi budu od strane Zapada prema Bliskom istoku, možemo očekivati samo daljnju eskalaciju. Treba se napokon spustiti na zemlju, biti realan, težiti pravdi i miru i dogovoriti državu Palestinu i uspostaviti napokon ravnotežu snaga.

Eugen Tomac (PPE). – Doamnă președinta, stimați colegi, acest Parlament trebuie să condamne în termenii cei mai clari atacurile teroriste orchestrate de Hamas împotriva cetățenilor Israelului și împotriva păcii din această regiune. Terorismul nu poate fi nicidecum justificat, niciunde. De asemenea, este important să facem distincția între poporul palestinian, necesitatea de a proteja și respecta și organizația teroristă Hamas și acțiunile sale teroriste.

În aceste momente de tensiune, să nu uităm că dreptul internațional umanitar trebuie să fie ghidul nostru în orice conflict. Ambele părți implicate trebuie să ia măsurile necesare pentru a evita vărsarea de sânge civil. Uniunea Europeană trebuie să continue să promoveze dialogul politic și diplomatic și să contribuie la descaladarea tensiunilor din Orientul Mijlociu.

Împreună cu partenerii noștri internaționali, trebuie să facem tot posibilul pentru a aduce pacea și securitatea în această regiune, fără compromisuri.

Luke Ming Flanagan (The Left). – Madam President, what does it take to wake the EU up? What does it take to get ye to listen? You didn't listen in October. Your watery words, along with the thumbs up from von der Leyen, were then taken as permission to commit genocide. Since then, over 24 000 Palestinians have been killed, hundreds upon hundreds of thousands displaced, all in danger of famine.

So you think you'd have learned. But no, you've learned nothing: no calls for an unconditional cease fire, giving the IDF the thumbs up for another killing spree.

But it gets worse, we now have a European Parliament resolution where the majority of its Members refuse to support rulings from the International Court of Justice.

Shame on you! There's already blood on your hands. When you're watching the carnage on your TV screens over the next month, remember that you refused to shout 'stop'!

President. – Colleague, can I remind you that wearing banners or flags is not allowed in the Chamber.

That concludes the item.

11.6. Revizija mandata Europskog nadzornog tijela za rad (B9-0059/2024)

Oral explanations of vote

Eugen Tomac (PPE). – Doamna președintă, stimați colegi, astăzi vin în fața dumneavoastră pentru a sublinia importanța extinderii mandatului Agenției Europene a Muncii în lumina schimbărilor din peisajul ocupării forței de muncă din Uniunea Europeană. În 2021, aproximativ 10 milioane de cetățeni ai Uniunii Europene în vârstă de muncă au ales să trăiască și să lucreze într-un alt stat membru.

Această mobilitate a forței de muncă, care stimulează creșterea economică este îngreunată de faptul că avem 27 de regimuri diferite privind piața forței de muncă. Agenția Europeană a Muncii a fost înființată cu scopul de a facilita cooperarea transfrontalieră pentru aplicarea eficace a legislației muncii. Cu toate acestea, Agenția nu și-a atins încă întregul potențial operațional din cauza caracterului voluntar al cooperării statelor membre și al competențelor sale limitate.

De aceea, problema securității sociale la nivelul Uniunii Europene rămâne o provocare majoră. Este momentul să depășim barierele și să consolidăm o Europă a muncii bazată pe principii echitabile și solidaritate.

11.7. Stanje u Mađarskoj i zamrznuta sredstva EU-a (B9-0086/2024)

Oral explanations of vote

Virginie Joron (ID). – Madame la Présidente, Madame von der Leyen est à Davos en ce moment pour rétablir la confiance. Mais quel aveu! Oui, parlons de la fraude, puisque personne n'en parle.

La Commission de Bruxelles a publié le PIF, son rapport annuel sur la protection des intérêts financiers, avec un total d'environ 2 milliards d'euros de fraude en 2022. Mais il manque une ligne dans le tableau: la ligne de la fraude à Bruxelles. Aucun conflit d'intérêt, aucun voyage gratuit au Qatar, aucun trafic d'influence. Saint Bruxelles, priez pour nous.

L'affaire des contrats géants de Pfizer-BioNtech a révélé une culture de l'opacité, de l'impunité et de l'incompétence. 71 milliards d'euros, dix doses par personne, des doses que l'on continue d'acheter alors que déjà 4 milliards d'euros ont été jetés. Rétablir la confiance. Comment décrire le théâtre de l'enquête du procureur européen sur les SMS où on hésite entre l'inspecteur furtif et le fantôme de l'opéra?

Moi, ce que je vois, c'est que madame von der Leyen n'arrivait pas à interrompre les sommes géantes versées à Pfizer-BioNtech. Mais en 2023, elle a bloqué les 1 000 euros par étudiant de financement d'Erasmus avec la Hongrie, pénalisant 40 000 étudiants hongrois et européen. Faibles avec les forts et forts avec les faibles. C'est pourquoi j'ai voté contre la fraude mais pour la Hongrie.

Ангел Джамбазки (ECR). – Г-жо Председател, гласувах убедено против този безсмислен, безумен и неразумен доклад, защото за разлика от ситуацията в Белгия, във Франция, в Германия, в Холандия, както се казва днес, ситуацията в Унгария е прилична и нормална и е близка до нормалното. Там, в Унгария правителството и хората, и властта работят за това да имат унгарско национално самосъзнание, унгарско общество, да си имат своето семейство от унгарец, унгарка, унгарски дечица и да се развиват напред. И не разбирам, не приемам и никога няма да приема желанието на тази зала, пълна с хора със странни разбирания, така да го кажа, да се опитват да вменят някаква вина на Унгария и на хората в Унгария.

Европейският съюз, нека ви напомня, беше съюз на свободните държави, единни в многообразието. Той се превръща в Съветски съюз, превръща се в един Европейски съветски съюз, в който диктатът на Брюксел ще казва кой какви гащи да носи. Не, благодаря.

Андрей Слабаков (ECR). – Г-жо Председател, аз също гласувах категорично против тази резолюция, защото това е опит да се извърши преврат в суверенна държава с помощта на европейски пари.

Унгарските граждани имат право на достъп до тези фондове, както и французите, примерно. Като ги блокирате по политически причини, вие ги изнудвате и им казвате „изпълнявайте това, което на нас ни харесва, а не това, което вие искате“. Блокирането на „Еразъм+“ например – защото аз съм в комисията по култура и съм заместник-председател – засяга най-вече младите хора и се опитва да смени техния начин на мислене. Това е абсолютна намеса в демократичния процес.

Не може да наказвате унгарците, че съвсем законно и с огромно мнозинство са си избрали правителство. Ако някоя друга държава, като САЩ или Русия например, извършат подобна намеса, вие ще ги наречете „империалисти“. Когато го прави обаче Комисията използвате един съвсем друг език като „споделени ценности и демокрация“. Спомняте ли си, както каза колегата Джамбазки, за един друг съюз, нарича се Съветският съюз? Тогава заповедите идваха от Москва, сега вие искате те да идват от Брюксел. Съветски европейски съюз.

Clare Daly (The Left). – Madam President, I abstained on this motion because it's the same old familiar dance: Hungary blackmails the Commission, the Commission blackmails Hungary. No doubt they'll cause another dirty deal at some stage. And the Commission will trade away Hungarian minority rights and judicial independence, all for a few billion to backstop what they call their strategic interests in Ukraine. The rule of law is really just another weapon in the hands of this so-called geopolitical Commission.

Of course there's problems in Hungary and in many other areas as well, but this type of horse-trading certainly doesn't help. But for the EU's war zealots, the people who've staked their political careers on deterring peace in Ukraine, who cares? But reality is catching up with you. The United States is rapidly losing interest in the proxy war it provoked and maintained, just as it always does. Europe will be left picking up the pieces just like it always is. It's not too late for Europe to play a constructive role in what comes next for Ukraine, but as long as Fra Genocide is at the helm, constructiveness is the last thing we can hope for.

Mick Wallace (The Left). – Madam President, this motion calls on Hungary to behave better and condemns the reported systematic discriminatory practices against academia, journalists, political parties and civil society.

It's a pity the EU doesn't apply the same standards to all equally. Ukraine is a country where corruption is manifest on an unprecedented scale, but which has its membership to the EU fast tracked. In 2021, the European Court of Auditors issued a report entitled 'Reducing Grand Corruption in Ukraine'. The title speaks for itself. The report found that corruption in Ukraine is based on informal connections between government officials, members of parliament, prosecutors, judges, law enforcement agencies, managers of state-owned enterprises, and politically-connected individuals and companies.

We talk about academia problems and journalistic problems with Hungary's behaviour, but what about Julian Assange? How come the EU doesn't give a damn about Julian Assange? There's people working in academia in Europe losing their jobs because they're not supporting the genocide in Gaza.

The lack of consistency in the EU is soul destroying.

Ivan Vilibor Sinčić (NI). – Poštovana predsjedavajuća, glasovao sam protiv još jedne rezolucije protiv Mađarske, a ovoga puta po nazivu Stanje u Mađarskoj – zamrznuta sredstva EU. Mađarska ima pravo na veto jer tako piše u sporazumima. To su pravila igre ugovorena prije pristupanja, molim lijepo. Poljsku Vladu je Bruxelles maltretirao deset godina zbog vladavine prava, a sada kada novi premijer Tusk ide tim pravcem, nećete mu ništa reći jer je jedan od *Briselaca*.

Govorio sam ovdje mnogo puta da, čim neka zemlja demokratski izabere vladu koja drugačije misli, gradi se velika briselska batina i počinje progon. I doista, Slovačka je pred koji mjesec dobila Vladu koja ne misli kao Bruxelles. Odmah se javio problem korupcije i evo danas rezolucije protiv Slovačke. Hrvatsku vladu, koju vodi korumpirani, i pravomoćno osuđeni HDZ od strane Vrhovnog suda, na što nema žalbe, nikada nećete kritizirati. Protiv njih nema nikakvih rezolucija, bez obzira koliko novca iz EU fondova nestane, što misli Greco ili EPPO u svojim izvješćima, što je USKOK neučinkovit itd. A zašto? Jer je odana Bruxellesu. Ili će se nekakva pravila primjenjivati na sve ili na nikoga. Jednako. I onda se čude neki ovdje zašto je EU u krizi. Pa upravo zbog političkog nasilja i duplih standarda.

President. – That concludes the item.

12. Usvajanje zapisnika s današnje dnevne sjednice i prosljeđivanje usvojenih tekstova

President. – The minutes of this sitting will be submitted to Parliament for its approval at the beginning of its next sitting.

If there are no objections, I shall forward the resolutions adopted at today's sitting to the persons and bodies named in the resolutions.

13. Kalendar sljedećih dnevnih sjednica

President. – The next part-session will take place on 25 January 2024.

14. Zatvaranje dnevne sjednice

(The sitting closed at 16.01)

15. Prekid zasjedanja

President. – I declare adjourned the session of the European Parliament.

Oznake postupaka

*	postupak savjetovanja
***	postupak suglasnosti
***I	redovni zakonodavni postupak, prvo čitanje
***II	redovni zakonodavni postupak, drugo čitanje
***III	redovni zakonodavni postupak, treće čitanje

(Navedeni se postupak temelji na pravnoj osnovi predloženoj u nacrtu akta.)

Kratice za nazive odbora

AFET	Odbor za vanjske poslove
DEVE	Odbor za razvoj
INTA	Odbor za međunarodnu trgovinu
BUDG	Odbor za proračune
CONT	Odbor za proračunski nadzor
ECON	Odbor za ekonomsku i monetarnu politiku
EMPL	Odbor za zapošljavanje i socijalna pitanja
ENVI	Odbor za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane
ITRE	Odbor za industriju, istraživanje i energetiku
IMCO	Odbor za unutarnje tržište i zaštitu potrošača
TRAN	Odbor za promet i turizam
REGI	Odbor za regionalni razvoj
AGRI	Odbor za poljoprivredu i ruralni razvoj
PECH	Odbor za ribarstvo
CULT	Odbor za kulturu i obrazovanje
JURI	Odbor za pravna pitanja
LIBE	Odbor za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove
AFCO	Odbor za ustavna pitanja
FEMM	Odbor za prava žena i jednakost spolova
PETI	Odbor za predstavke
DROI	Pododbor za ljudska prava
SEDE	Pododbor za sigurnost i obranu
FISC	Pododbor za porezna pitanja
SANT	Pododbor za javno zdravlje

Kratice za nazive klubova zastupnika

PPE	Klub zastupnika Europske pučke stranke (kršćanski demokrati)
S&D	Klub zastupnika Progresivnog saveza socijalista i demokrata u Europskom parlamentu
Renew	Klub zastupnika Renew Europe
Verts/ALE	Klub zastupnika Zelenih/Europskog slobodnog saveza
ECR	Klub zastupnika Europskih konzervativaca i reformista
ID	Klub zastupnika Identitet i demokracija
The Left	Klub zastupnika Ljevice u Europskom parlamentu – GUE/NGL
NI	nezavisni zastupnici